

RAAD VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN d.d. 21 DECEMBER 2021

VOORZITTER: Goed, goedenavond iedereen. Ik open bij deze de raad voor maatschappelijk welzijn van 21 december 2021. En ik heb een aantal mededelingen. Wij verwelkomen raadslid Kelly Van Elslande opnieuw. Kelly, welkom. Dan hebben we ook een jarige onder ons, nl. de ... Ja, dan hebben we Julien Ghesquière. Julien wordt 66 vandaag. En hij trakteert - maar ja, wie thuiszit, heeft een beetje pech – met bokkenpootjes in de Trouwzaal. Dus ge moogt er nog altijd omkomen. En als ge wilt, leggen we er eentje opzij hé. Ik heb ook de mededeling gekregen van raadslid Bilici, dat hij iets later zal aansluiten, maar ook iets vroeger zal vertrekken wegens zijn beroepsbezigheden. En dan gaan we nu over tot punt 1, notulen en zittingsverslag raad voor maatschappelijk welzijn 26 november 2021, goedkeuring. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat aangeven. Waren er opmerkingen over het verslag? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Misschien CD&V ... Ik zie u niet zitten, neen. Ja, Roland, schuif een stoeltje op, dat is gemakkelijker ja. Nu zie ik u. Wablieft? Julien, jarige, wat is het stemgedrag van ... Julien, kom jij anders tot Jos hier is eens naar de raadzaal om ... Ja, dat zou makkelijk zijn. We zullen zachtjes zingen “gelukkige verjaardag”. Goed. Goedenavond, iedereen.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, hij komt, hij komt, hij komt.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Zijn eigen pootjes? Ah nee, hij is van Belsele. Het is eigenlijk geen bokken van Snai hé. Nee, nee. Goed, hier in de raadzaal zitten natuurlijk de fractieleiders, behalve Jos, maar die is onderweg en heeft laten weten dat wij mochten beginnen. En dan hebben we natuurlijk ook de algemene directeur, adjunct-algemeen directeur, Joke, schepen Buysrogge, dan de burgemeester, ikzelf en de mensen van ICT en Jurgen. En ondertussen is Julien ook aangekomen om zijn fractieleider te vervangen. Goed, dan zoals afgesproken in het fractieleidersoverleg zullen we beginnen met de tussenkomsten in verband met de budgetten en de aanpassing van het meerjarenplan. En ik geef daarvoor het woord eerst aan de fractieleider van het Vlaams Belang, Roland Pannecoucke. Ah, oh sorry, sorry. Eerst nog de schepen. Ik dacht dat hij alles al uitgelegd had, maar schepen, ik geef je het woord.

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter, om mij alsnog het woord te willen verlenen. Beste collega's, de bestuursperiode van deze coalitie zal ik maar zeggen, is halfweg.

Nu, qua budgetperiode, qua budgetplanning zitten we in de meerjarenplanning op 1/3e hé. We hebben 2 jaar gehad, budgetjaren 2020 en 2021. We hebben er nog 4 te gaan. De budgetperiode loopt tot 2025. En we leven in bijzondere tijden, dat zal jullie allemaal wel bekend zijn. De samenleving wordt geconfronteerd met heel het coronagegeven, met de Covid-crisis en ook diezelfde Covid-crisis is niet alleen een gezondheidscrisis, maar is toch ook een problematiek, waar wij als organisatie mee geconfronteerd worden, dus waar we ook mee rekening dienen te houden. In diezelfde context van bijzondere tijden is het ook zo, dat we merken – onder andere gedreven door de internationale energieproblematiek – maar dat we ook geconfronteerd worden met stijgende prijzen, met toenemende inflaties. En dat heeft ook zijn effect op de indexeringen en dus ook op de budgetteringen voor onze stad. Dus in die context zijn we aan het werken en moeten we onze financiële planning, onze financiële huishouding op punt houden. Een ganse uitdaging. En langs de andere kant is het wel zo – en dat stemt mij als schepen van financiën tevreden – dat we op vlak van strategische projecten – u weet dat we een aantal strategische projecten naar voorgeschoven hebben – dat we voor die verschillende strategische projecten op schema zitten. Dat we waar nodig – ik verwijs naar het dossier van de bibliotheek – dat we waar nodig geld bijsteken om onze uitvoering effectief te kunnen realiseren. Dus we proberen daar woord te houden en die projecten uit te voeren. In diezelfde crisiscontext, in diezelfde indexcontext proberen we ook woord te houden of beter gezegd houden we woord als het gaat over onze aangekondigde belastingverlaging. We zouden een keuze kunnen gemaakt hebben om te zeggen van ja, er is die crisis, die toenemende indexeringen die moeten gebeuren. We gaan toch nog eventjes wachten met de aangekondigde lastenverlaging, de aanvullende personenbelasting te laten dalen van 8,5 naar 7,5 %. We wachten daar nog eventjes mee. Dat had een mogelijkheid geweest en daarmee hadden we gemakkelijk een aantal problematieken kunnen oplossen. Maar we doen dat niet. We houden woord en de aangekondigde lastenverlaging in ons beleidsprogramma, aangekondigd om dat op 1 januari 2022 in uitvoering te brengen, realiseren we ook effectief. We proberen daar de vruchten te plukken van het financiële beleid dat deze coalitie voert, maar eigenlijk ook de budgetkeuzes die eigenlijk ook in de vorige bestuursperiode gemaakt zijn, plukken we nu ook de vruchten van. En dat zorgt ervoor, dat we die lastenverlaging kunnen doorvoeren dankzij sobere budgetpolitiek, dankzij een aantal besparingen op ons apparaat, dankzij een aantal keuzes die we gemaakt hebben om wat we wel doen en wat we niet doen. Dat zorgt er dus voor, dat de stadsfinanciën gezond zijn en dat zorgt er dus ook voor dat we die aangekondigde lastenverlaging effectief ook kunnen realiseren. U zult zeggen ja, 1 %, pff, wat verschil maakt dat nu? Nu, dat maakt veel verschil. In die zin is het niet zomaar 1 %.

Als ge kijkt naar het totale volume van de gemeentelijke belasting op het kader van personenbelasting, die te laten dalen van 8,5 naar 7,5 %, betekent dat een lastenverlaging van meer dan 11 %. Dus dat plaatst dat cijfer toch wel in een andere context. Om u een voorbeeld te geven, voor een gezin – een gezin, pakt gemiddeld genomen denk ik dat dat hier in Sint-Niklaas bestaat uit 2,3 personen – als ge daar een gemiddeld belastbaar inkomen voor zou gebruiken – en ik denk dat ge daar met 44.000 euro aan gemiddeld belastbaar inkomen niet te zot doet – dan kom je al gauw uit aan een gemiddelde lastenverlaging voor dat gezin van 163 euro op jaarbasis. Dus dat is een hele slok. Dat is veel geld elk jaar. Door de indexering de volgende jaren zal dat bedrag wellicht nog toenemen. Om maar te zeggen, dat die inspanning die we als stad doen, die budgettair zijn effect heeft voor ons als stad, nl. minder inkomsten, heeft ook voor heel veel Sint-Niklase gezinnen een zeer sterk positief budgettair effect. Dat is meer dan een symbool. Dat is een belangrijke keuze, die we maken. Collega's, het werk is echter nog niet af. We zijn er nog niet. Ook de volgende jaren liggen er heel wat uitdagingen op de plank. Ik heb er ook in de commissie al naar verwezen. Recente cijfers van het planbureau, die zeggen, van cijfers van 2 weken geleden, die zeggen van ja, er zal nog een extra indexaanpassing voor alle overheidspersoneel dienen te gebeuren ergens in de loop van het najaar 2022. Uiteraard zit dit nog niet vervat in de huidige aanpassing meerjarenplanning nr. 4, maar maakt dat wel deel uit van het werk dat we de volgende maanden moeten verrichten. En daar moeten we dan ook de nodige antwoorden op kunnen formuleren bij een volgende aanpassing. Ik geef ook nog graag mee een aantal kerncijfers. Ik ga er niet te veel in detail op in, want we zijn er uitgebreid op ingegaan in de commissies, is het zo dat we doorheen de ganse budgetperiode voor de volgende jaren met een positief budgettair beschikbaar budgettair resultaat zitten. En we sluiten in 2025 af met een positief saldo van meer dan 7 miljoen euro. Ook voor de autofinancieringsmarge zitten we in 2025 positief, stijgt die zelfs lichtjes moet ik wel zeggen van 406.000 naar 566.000 euro. Dus we zitten qua kerncijfers, zitten we eigenlijk heel gezond. Kunnen we onze plannen realiseren. Dus dat zit eigenlijk allemaal positief. Mevrouw de voorzitter, beste collega's, ik zou ook graag een aantal mensen willen bedanken, een aantal mensen en diensten willen bedanken omdat hier aan dit werkstuk opnieuw veel voorbereiding is voorafgegaan. En dan zijn een aantal woorden van dank toch op zijn plaats. In eerste instantie uiteraard de financieel directeur en zijn ganse afdeling financiën voor de uitstekende voorbereiding. Maar ook de algemeen directeur, adjunct-algemeen directeur en zijn managementteam voor de concrete voorbereiding van toch een aantal budgetdossiers.

Ook wil ik gebruik maken van dit forum om het team beleidsondersteuning én de dienst bestuursadministratie van harte te bedanken voor het werk dat ze ook al niet alleen in dit kader van de budgetvoorbereiding, maar ook in de begeleiding voor de gemeenteraden en OCMW-raden, het werk dat er altijd gebeurt, dank daarvoor. En tot slot uiteraard ook de mensen van de bodes, van de bodekamer in de assistentie om al die uren dat er hier gewerkt wordt om ons ook op een vakkundige manier te begeleiden. Collega's, ik wil ook u bedanken. Beste raadsleden, we hebben één algemene commissie achter de rug. We hebben 9 vakcommissies achter de rug. Trouwens, voorzitter, ook op mijn beurt proficiat. Zelfs zonder verwarming deden we verder. En ik denk toch, dat is toch mijn ervaring in de commissies die ik zelf bijgewoond heb, maar ook de reflecties die ik gehoord heb van heel wat collega's, dat dat door de band genomen op een kwaliteitsvolle, hoffelijke manier verlopen is. Dank daarvoor. Het zijn constructieve debatten geweest. En ik kijk uit naar de verderzetting van deze bespreking en de verschillende inzichten die geformuleerd worden vanuit de verschillende fracties.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Dan geef ik nu het woord aan Roland. Hij zal zelf zeggen wie er aan het woord komt. Roland?

PANNECOUCKE: Dank u, voorzitter. Wij hebben in onze fractie er lang over vergaderd wie er eigenlijk de inleiding gaat doen. We hebben ook een zeer probleem in onze fractie wegens onze oude fractie, van zijn ziekte. We hebben toch overeengekomen dat Frans van thuis uit de inleiding gaat doen. Als gevolg daarachter Marc Huys voor het verkeer in de stad. Ik wil jullie daarvoor bedanken dat u daar begrip voor hebt voor de situatie met Frans. Ik dank u jullie daarvoor. Dus, wij gaan ons houden aan onze 20 à 25 minuten dat gevraagd is op de fractievergadering. Oké, dank u.

VOORZITTER: Oké, dan geef ik het woord door aan Frans. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter, in de hoop dat mijn microotje van mijn oud iPadje, eigendom van ICT zelf, het houdt. Ik zal mijn best doen om niet te hard te bulderen. Trouwens het gaat nog altijd niet zo goed met mijn bulderstem, maar dat komt wel terug hoop ik dan toch. Dus hier gaan we dan. Hier gaan we dan. Collega's, vandaag – ik geloof dat het op één na mijn 32e begrotingsbespreking is – maar ik hoop er toch nog een paar aan toe te voegen. De begroting eigenlijk is het niet meer, want vroeger hadden wij de begrotingen, nu hebben wij de meerjarenplanningen. De BBC, dat is helemaal iets anders. Men bekijkt nu de cijfertjes en de lettertjes op een andere manier. BBC geeft de bestuurders, de colleges iets meer ruimte om te spelen, om te schuiven, om te verwijzen, om uit te stellen, om in te halen en dergelijke.

Op zich is dat niet slecht, maar het vergt natuurlijk wel enige alertheid van de individuele gemeenteraadsleden om dat allemaal één, onder de knie te krijgen en twee, om de truken van de voor die vanuit de meerderheid soms opduiken te onderkennen. Dat gezegd zijnde. Tweede invalspunt is, wat is een stad? En in vroegere discussies – en schepen Hanssens zal zich dat zeker herinneren – de discussie beperkte zich de laatste jaren spijtig genoeg nog altijd als we spraken over de stad, over de markt, want het gaat hier over de markt eventjes, dan was het volgens mij verkeerstechnisch dan toch de markt altijd als sluitstuk van een geheel. Het laatste dat moest worden aangepakt. En ik denk dat dat verkeerstechnisch nog altijd moet kunnen, dat dat nog altijd correct ... (?) wet benadering is. Maar een markt en een stad is veel meer dan verkeerstechnische zaken alleen. Een stad en een markt als het hart van de stad is veel meer dan dat. Ik ga de geschiedenis niet herhalen, burgemeester, maar twee namen komen dan direct naar voor, Maximiliaan II en de gravin van Vlaanderen. De gravin van Vlaanderen, die hier dan ook ons begunstigd heeft met een lapje grond. En Maximiliaan die ons de toelating heeft gegeven tot het organiseren van de markten. En dat is nu juist een onderscheid en typisch voor steden, dat zij marktrechten hadden. En dat vergeten we nogal eens. En het zijn die marktrechten, die de steden dikwijls gemaakt hebben tot wat ze zijn. Ook Sint-Niklaas. Want dat was de markt. Wat gebeurde er op de markt? Alles. Economie, handel, nijverheid, uitgaansleven, rechtspraak, bestuurlijke zaken, de gevangenis stond op de markt, de administratie zat op de markt, de belastingen zaten op de markt, de kermissen zaten op de markt. Alles gebeurde op de markt. Moest ge ergens iets te weten komen, ging je naar de markt. Moest ge iets gedaan gekregen hebben, ging je naar de markt. Moest ge proberen een frank te verdienen, ging je naar de markt. En moest ge een lief opscheren, dan ging je naar de markt. Nu moet ge dat allemaal juist niet meer doen, want ge vindt dat niet meer. De horeca is nog maar een stukje, weze het al voor een groot gedeelte een buitenlandse handel, maar als ge naar de donderdagse markt gaat, dan bekijkt men, dan kunt ge u soms al beschouwen als zijnde ergens in een buitenwijk van Tanger of ergens anders in een meer exotisch land. Dus, de rol van de markt zijn wij totaal uit het oog verloren en wij beschouwen de markt zomaar iets als een noodzakelijk kwaad, terwijl wij vanuit de verbondenheid met onze stad de markt zouden moeten koesteren en die marktfunctie terug zouden moeten aanzwengelen zoals het was in illo tempore non suspecto. Toen was er cohesie, nu is er geen cohesie. Vroeger was het een aanzuigingskracht van de markt, nu is het het afstotingseffect van de markt. En dat is totaal onbegrijpelijk en totaal onverstaanbaar. Dus de markt gaat weg van de macht of de macht trekt weg van de markt.

Maar we kunnen ons ook de vraag stellen, kijk, als wij iets realiseren – want dat zien we dan ook in zulke verschuivingen van belangen – dan zien we dus dat allerlei zaken opborrelen, wensen, verzuchtingen, droomballonnen of andere ballonnen – soms toch die andere ballonnen, meestal zijn het alleen nog droomballonnen die opstijgen – en dan moeten we ons de vraag stellen “wat heeft deze stad dan nog nodig”. Wat is er nodig? Wat is er nuttig? Wat is er noodzakelijk? En het is niet iedereen tegen iedereen op. Wij moeten wat meer water hebben, wij moeten wat meer bossen hebben, wij moeten wat meer groen hebben, wij moeten wat meer landbouw hebben. Wij moeten van alles wat meer hebben. Met als gevolg dat er van alles wat minder is. Dat is de situatie van vandaag. En dan denk ik dat wij eens goed voor ons moeten ... (?), wij hebben nog 2 à 3 jaar de tijd, dat we het historisch perspectief en het belang van deze stad en het stadscentrum terug vooraan moeten stellen. Realisme is inderdaad niet hetzelfde als een droomfabriek. Een droomfabriek, daar is geen samenhang. Terwijl het centrum doodbloedt. Kijk, het is raar hé, maar het kunnen vaststellen. Sommige vaststellingen zijn misschien al gepasseerd, al voorbijgestreefd. Maar we zitten met een stad in volle ontwikkeling, toch nog altijd. We hebben een centrummanager voor het centrum. We hebben een horecamanager voor de horeca. We hadden en we hebben misschien nog een evenementenmanager voor de evenementen. Voor bepaalde manifestaties nemen we externe adviseurs aan. En daarbij zitten we met een gereorganiseerd personeelsbeleid, waarbij ik mij soms de vraag stel in hoeverre dat er nog wordt gewerkt in plaats van vergaderd. En dat ik mij de vraag stel of we niet evalueren zoals in tempore non suspecto bij het OCMW naar de tijd van het Mexicaanse leger, waar dus weinig gedaan werd en veel gedacht. En dan komt men nog zulke dingen tegen. De winkelwandellus. Het was mij al een tijdje ontgaan, collega's, maar blijkbaar is dat toch iets waar collega Hanssens, schepen Hanssens duidelijk werk van wil maken, als zijnde één van zijn vele, vele paradepaardjes die hij heeft rondlopen. We vernemen dat mevrouw Somers nog altijd bezig is – of het moet ondertussen zijn klaargekomen – een middenstandsplan, een middenstandsbeleidsplan ... Er zou een horecabeleidsplan op stapel staan. Maar dan stel ik mij de vraag, collega's, denkt u nog altijd dat die winkelwandellus en die middenstandsbeleidsplannen en horecabeleidsplannen zullen klaar zijn voordat de laatste middenstander en de laatste horecazaak definitief gesloten zijn? Daar ben ik zo zeker nog niet van. Deze week wandelde ik op een gegeven moment door de Stationsstraat. Ik was bijna de tel kwijt. Waar in de Stationsstraat - eens de troefkaart van Sint-Niklaas de prachtige winkelstraat van onze stad, van heel het Waasland - op dit ogenblik 22 kappers. Dat is dus geen Stationsstraat, dat is de boulevard de coiffure. Dat is toch geen uithangbord, collega's, voor een stad gelijk Sint-Niklaas.

Ik heb het nog niet over de al dan niet aanwezige nationaliteiten, want de Stationsstraat van Sint-Niklaas is meer waard dan 22 kapperszaken. Laat ons daar wel over zijn. Maar, ik denk dat we de ereprijs voor het optimisme in al zijn ijver toch mogen gooien naar schepen Wout De Meester. De gelukkige uitvinder van de gesubsidieerde geveltentjes, die nu aankondigt dat hij daar nog een schepje bovenop zal doen, want het is een enorm succes. En we hebben allemaal gemerkt, dat het enorm succes heeft. Want die geveltuintjes vinden van zichzelf dat ze zo succesvol zijn, dat ze zelfs geen aanvraag doen om te mogen aangeplant worden. Ze doen dat zelf. Ze doen dat zelf. Niet alleen tegen de gevels, maar zelfs midden van het trottoir, tot op de boordsteen, overal komen de geveltuintjes naar omhoog. Ik wil maar zeggen, ik maak er een zottekesspel van, als men iets wil organiseren, zorg dan eerst dat uw diensten bemand zijn, dat ge uw stad kunt onderhouden en dat ge moet gaan kijken of het nu werkelijk geveltuintjes zijn dan wel onkruid dat welig tiert in deze stad. Want anders maak je uzelf hopeloos belachelijk. Collega's, zulke dingen die ik heb opgenoemd, maakten mij boos en maken mij triestig. Boos omdat ik zo mijn stad niet wil zien. Ik ben er altijd fier op geweest. Alhoewel ik moet toegeven, de laatste jaren minder en minder. Boos en triestig. Maar dan kom ik naar een ander element. Iets dat minder in de pers komt, spijtig genoeg. Iets dat zich achter de rolluiken, achter gesloten deuren bevindt, spijtig genoeg en dat is de situatie van de mensen. Want we hebben het allemaal over hetgeen dat zichtbaar is hé. De investeringspolitiek van onze stad, van onze bestuurders is alom gekend. Daar staat geen maat op, daar staat geen grens op, geen snelheidsbeperking staat daarop. Als er maar naar dat, we moeten denken aan dit en denken aan dat en de stad en de schouwburgen en de theaterzalen vlogen ons rond de oren. Dus men heeft nog wel wat ideeën aan de andere kant van het stadhuis. Maar er zijn dingen die gebeuren zonder dat wij er weet van hebben. En niet ik alleen, maar mensen uit mijn fractie en zelfs van buiten de fractie, bestuursleden uit ... (?) zijn ook actief op het terrein ergens als vrijwilliger in één of andere vereniging en nemen dan ook contact met andere vrijwilligers. Bv. mevrouw de schepen, DOMO is er een gekend voorbeeld van. En we kennen daar mensen en ik ga drie voorbeelden aanhalen. U heeft, mevrouw de schepen – en dat is geen verwijt naar u hé – maar x-aantal jaren geleden – ik weet het niet juist vanbuiten – werden we voor de eerste keer geconfronteerd met de toevloed van de Roma-zigeuners in Sint-Niklaas. En u had de idee opgevat, u heeft de idee opgevat – misschien bestaat het nu nog altijd – de Roma-coaching. Waarbij dus coaches werden toegewezen aan de Roma-gezinnen om hen op te vangen, te begeleiden en zachtjesaan te sturen naar hetgeen dat wij van hen verwachten. Dat schijnt blijkbaar geen succesnummer geweest te zijn. Als we zien hoeveel klachten dat wij binnenkrijgen over deze bevolkingsgemeenschap, dan houd ik mijn hart vast.

Hetzelfde met vreemdelingen en van de huidige generatie asielzoekers. Maar het zal u niet verbazen, de treinen volgen mekaar zoveel op, dat we nu niet meer spreken over vreemdelingen, over allochtonen, over ..., maar dat zelfs binnen de allochtone gemeenschappen onder mekaar men mekaar daar met de vinger wijst. Ook daar is het stilaan oorlog aan de oppervlakte en onder de oppervlakte. En dat doet pijn. Dat is mijn stad niet en dan word ik zeer boos. En dan zie ik op elke hoek van de straat – en ik overdrijf misschien, mevrouw de schepen, collega's – op elke hoek van de straat of het scheelt niet veel dat er zomaar open en bloot drugs kunnen verhandeld worden. En niet alleen volwassenen hé. Jongvolwassenen, maar ook snotneuzen hé. Snotneuzen, dikwijls nog gemotoriseerd op kosten van de stad met een auto-ped. Ze zijn dus geëquipeerd tot en met hé. En dat maakt me boos, heel erg boos. En dan kom ik en dat was één van de twee schrijvende verhalen. Een school – ik ga ze niet noemen – waarbij de klas – het was een meisjesklas, 6e leerjaar – een fietsuitstap zouden doen. Die fietsuitstap is doorgegaan, maar voor één meisje niet. Want dat meisje had geen fiets. En die kon dus niet mee, punt aan de lijn. Dan zeg ik, Sint-Niklaas is een stad van 80.000 inwoners. Sint-Niklaas is een stad, waar het overgrote gedeelte van onze bevolking gelukkig genoeg het nog altijd vrij goed heeft. Die er nog niet in lukt dat er ergens één kind van 12 jaar niet aan een fiets geraakt, terwijl er misschien op een paar 100 m van haar deur honderden, duizenden fietsen staan te verroesten en te creperen en te rotten en daar gebeurt dan niets mee. Hier wordt hier gewoon, hier is geen enkele cohesie, geen enkele visie. En dan zeg ik, tred daar tegenop. En dat kan perfect hé, mevrouw de schepen van welzijn. Ik heb al verschillende oproepen naar u gedaan en ik doe vanavond nog één. Ik heb de rekensom niet gemaakt. Ten eerste, ik was er de laatste dagen en weken niet echt toe in staat, maar maak eens de rekensom hoeveel subsidies dat u stort en dat u geeft – goedbedoeld, goedbedoeld – aan verenigingen, die zich bezighouden met een ... (?) sociale en welzijnssector om bepaalde gevallen op te vangen, te begeleiden en dergelijke. Maak die som eens. Maar bekijk dan ook eens hoeveel van die gelden terechtkomen bij diegenen waar het moet terechtkomen. Niet bij de begeleiders zelf hé. Die zijn er sowieso goed mee, want die verdienen hun boterham. Maar daar was wel dat meisje dat geen fiets heeft. Bij de kinderen van die ouders die geen boterhammen kunnen meegeven naar school en dergelijke. Tweede voorbeeld kom ik bij iemand vanuit de sfeer van DOMO, Roma-zigeuner. Moest ergens controle doen, weet ik veel waarom en komt tot de constatacie dat op een adres waar drie Roma's zouden wonen, dat er inderdaad Roma's wonen. Maar die drie die er moesten wonen, wonen er niet. Er wonen wel 24 andere. Dan zeg ik, maar hoe kan dat nu? Met een overgestructureerde stad gelijk Sint-Niklaas, met zoveel winkeltjes en kotjes die alles structureel bekijken en besnuffelen.

Dat zijn toch dingen die niet kunnen. En dan de grootste afknapper, mevrouw de schepen en nu word ik misschien een beetje emotioneel. Dat heb ik soms, maar ik begin dat af te leren. Dan ga ik naar de sociale winkel in de wat is het, de Kleine Heimelinkstraat. En dat is nog een kindje of ja een soort nageboorte misschien van herinner u de tijd van de voedselbanken. De voedselbanken, waar mijn vader aan de wieg stond, samen met Jos Van Landeghem en nog een paar oudere kleppers. Waar wij dankzij Marc Heynderickx, toenmalig schepen, beroep konden doen op 2 camions elke maand, die de voedselbank, de goederen van de voedselbank naar Familia brachten en waar wij de mensen, die we zelf hadden uitgezocht, die zelf werden bezocht, die we zelf hadden geselecteerd, die we zelf hadden bezocht, waar we wisten dat er noden waren, die bij ons waren aangebracht door de priester, door maatschappelijke werkers, waar we die gingen helpen, waar we zelf in onze portemonnee gingen om een ontbijt te geven, waar we in onze portemonnee gingen om ... (?) nog bij te komen als het niet genoeg was. Dat is weg. Maar nu hebben ze de sociale winkel of hoe noemt dat ding, waar inderdaad mensen komen winkelen voor een appel en een ei. Maar waar nu dus ook ... (?) komen laden – niet lossen hé – laden hé. Ik ga geen namen noemen. BMW's, Audi's, Mercedesen. Dan zegt ge toch, dat kan toch niet! Dat is toch, mogen die daarmee rijden? En waarschijnlijk kunnen die daar natuurlijk mee rijden en waarschijnlijk hebben die allemaal recht op het één of het ander. Maar zo werkt onze maatschappij niet. We maken er ons zo gemakkelijk vanaf met als gevolg dat heel wat mensen in de kou blijven staan. Want uitgerekend 6 huizen verder, mevrouw de schepen, kan men ... (?), woont een madammeke met 3 kleine kinderen, 3 meisjes die niet, die 2 keer in de week patatten eten hé. En dan zeg ik, ga eens achter de hoek en vraag eens aan de eerste BMW voor een zakje spaghetti. Dat maakt mij boos, dat maakt mij zeer kwaad. Ik ga zulke dossiers uitspitten en dan ga ik terugkomen naar de gemeenteraad en zal ik jullie één voor één, waar ik ga aantonen wie dat fout is, zal ik beschuldigen. Collega's, ik rond af. En dat kan niet zonder één woordje te zeggen over één van mijn stokpaardjes, alhoewel dat ik er niet in thuis ben, nl. het bijzonder comité sociale dienst. Mevrouw de schepen, we hebben een paar weken geleden wat briefwisseling gedaan over het al dan niet terugvorderbaar en hoeveel en veel vijven en zessen.

Ik heb ja, we verschillen daarin van mening, maar ik heb dus deze week nog dankzij uw diensten en uw goede administratie – en u mag deze lof zeker overbrengen – heb ik toch moeten vaststellen, dat er inderdaad bedragen zijn – spijtig genoeg weten wij nog altijd niet hoeveel, omdat blijkbaar een ICT-programma, hoeveel die dingen ook weten, niet bekwaam zijn om het er allemaal juist uit te pluizen en uit te plukken – maar goed, ... (?) winden hebben ons toch een aantal dingen laten, op onze bureau laten terechtkomen waaruit blijkt dat er ook binnen dat BCSD – en dat is menselijk hé, dat er fouten gemaakt worden – en dat men aan de andere kant probeert het onderste uit de kan te krijgen en dat er daar moet geprocedeerd worden en veel vijven en zessen. Maar als wij steekproefsgewijs binnen het BCSD kunnen vaststellen, dat zaken waar twijfel over bestaat, waar zware twijfel over bestaat over bepaalde steunen moeten worden uitgekeerd of niet, dat die toch worden uitgekeerd, dat die dan nog moeten worden teruggevorderd en dat dat daar blijft aanhangen en dat die twijfelgevallen, die dus blijven in procedure zitten, over ruim 93 % gaat over jongeren, jonger dan 35-jarige vreemdelingen, dan kookt mijn potje over. En daar houd ik het bij, mevrouw de schepen, collega's. Ik ben misschien voor één van mijn laatste tussenkomsten een beetje té gevoelig geweest, maar dit zijn dingen die mij raken. Ik ben niet triestig, ik ben niet boos, ik ben zeer kwaad als ik dat allemaal zie. En ik wil afsluiten met één positieve noot, omdat ik één groot hiaat zie – of ik heb het niet gelezen – één dossier dat volledig de mist is ingegaan in deze meerjarenplanning. Schepen Hanssens, wat is er gebeurd met het dossier Waasland-noord? Ik zie daar of hoor daar niets meer van. Collega's, ik dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, Frans. Dat is de tussenkomst voor het Vlaams Belang. Want ... Ah ja, ook mijnheer Huys wou nog even tussenkomen? Ja, oké. Dan hebt u nu het woord.

HUYS M.: Ja, ik weet niet hoeveel tijd mij nog rest?

VOORZITTER: Ik zou ... nog een 5-tal minuten als dat ...

HUYS M.: Oei, oei, oei. Over verkeer is natuurlijk veel te zeggen. Ik ga 3 puntjes aanhalen. Eerst en vooral een algemeen punt van mobiliteit, dat is namelijk dat het beleid duidelijk gericht is op het weren van het autoverkeer. Bevorderen van het fietsverkeer, dat is aan te moedigen. Maar weren van autoverkeer in een stad als Sint-Niklaas is bijna onmogelijk als er geen alternatief is, nl. volwaardig openbaar vervoer. Zowel regionaal als lokaal. We hebben wat betreft dat openbaar vervoer en vooral de vervoersvraag op maat hebben wij destijds een voorstel ingediend bij de schepen om als nieuwe modus riksja's in te zetten. En tot onze spijt hebben we eigenlijk nog geen antwoord daarop gekregen. We zouden dus willen vragen of dit voorstel verder kan onderzocht worden. Dat was een eerste bemerking. Tweede bemerking in verband met verkeersveiligheid. Op dit vlak ontgoochelt het stadsbestuur het meest.

Want er zijn beslissingen genomen, die juist de verkeersonveiligheid vergroten. En ik heb 3 voorbeelden. Ten eerste, op 2 kruispunten in de Mercatorstraat werden in het verleden – een ver verleden dan – verkeerslichten geplaatst omdat er veel ongelukken gebeurden, om de automobilist eigenlijk te beschermen. Wat heeft het stadsbestuur onlangs gedaan? Die lichten weggenomen. Met als resultaat weer meer ongelukken. Gelukkig enkel maar met gekwetsten en nog – ik zeg nog – geen doden. De motivering van het stadsbestuur om de lichten te verwijderen, is een drogreden gebleken. Neem nu de lichten op het kruispunt Truweelstraat/Mercatorstraat, die moesten volgens de schepen verdwijnen, omdat ze een belemmering vormden voor de fietsers op de schoolroute Ankerstraat/Truweelstraat. Maar op een andere schoolroute, nl. die van Driekoningen/Hofstraat worden de fietsers ook geconfronteerd en wel geconfronteerd met verkeerslichten. We vinden dat dit soort van beleid een beleid is van twee maten en twee gewichten. Als het stadsbestuur consequent was geweest, had het dan veel beter op het kruispunt Truweelstraat/Mercatorstraat lichten geplaatst met aanvraag voor fietsers. Tweede voorbeeld, de steps van Bird. Op het moment van de toewijzing aan de firma van Bird was het al duidelijk, dat er heel wat ongelukken gebeurden met die steps. Toch heeft het stadsbestuur besloten om in zee te gaan met dit project en op die manier heeft het in feite meegeholpen aan het veroorzaken van stepgebonden of stepgerelateerde ongelukken. Derde voorbeeld is de Stationsstraat, waar de voetgangers en de fietsers nog altijd door elkaar kunnen bewegen. Dat betekent dat ge traag en snel verkeer mengt en dat is een vermenging, iedereen weet dat, die vraagt om conflicten. Hoe groter het verschil in snelheid, des te groter de kans op conflicten. En de pedelecs zijn er een heel goed voorbeeld van, dat die snelheid zeer hoog kan zijn. Dus ook dat verschil zeer groot kan zijn. Toch was en is er nog steeds een oplossing om deze conflicten te vermijden, nl. door een aparte rijloper te voorzien voor de fietsers, hetgeen oorspronkelijk het plan was bij de aanleg van de Stationsstraat. Derde punt is de bereikbaarheid. Een stad kan maar goed floreren als ze goed bereikbaar is, vlot bereikbaar is en die bereikbaarheid komt nu in een gevarenzone. Dit omwille van twee belangrijke beslissingen van het stadsbestuur. Ten eerste het wijkcirculatieplan en ten tweede de voorziene knippen op de Grote Markt. Wat het eerste betreft, dat voorziet een aantal barrières tussen de wijken onderling. Wie bv. van wijk A naar wijk B wil rijden, moet dat in de toekomst doen via de Singel. Op papier lijkt dat een logisch model, zoals uitgewerkt door het zoveelste studebureau. De praktijk is natuurlijk anders. Het is misschien uit schrik voor de praktische problemen van dit model, dat het stadsbestuur zolang geaarzeld heeft om dit plan effectief te realiseren. Volgens het plan zou bv. de toegang tot de Priesteragiewijk via de Lindenstraat verboden worden voor niet-residenten middels het controleren via ANPR-camera's.

De effecten van deze ingreep zijn nooit degelijk onderzocht. Dan is er een rapport vanuit de stad, waaruit blijkt dat er geen ernstige conclusie kan getrokken worden, omdat er voor dat rapport geen herkomstbestemmingen werden georganiseerd. Onze opvatting is duidelijk. Het stadsbestuur tast hier volledig in het duister. Zoals zij ook trouwens in het duister tast op dan de mogelijke gevolgen van de knippen op de Grote Markt. Ook hier werden de gevolgen op het verkeer niet grondig onderzocht. In feite zou een VER, een verkeerseffectenrapport namelijk, moeten worden opgemaakt. We weten ook niets over de gevolgen op het koopgedrag van de stadsbewoners, die ten noorden van de Grote Markt wonen. Ook hier zou een ander effectenrapport, nl. een EER, een economisch effectenrapport, nuttig zijn. Ik wil eindigen met enkele suggesties, positieve suggesties te geven aan de schepen. Ten eerste, plaats alstublieft weer verkeerslichten aan de kruispunten op de Mercatorstraat. Ten tweede, plaats ook lichten aan het kruispunt Raapstraat/Antwerpse Steenweg, zoals wij vroeger hebben voorgesteld. Voorzie een aparte (?) voor fietsen in de Stationsstraat en maak werk – en zo spoedig mogelijk – van het openbaar vervoer op maat. Ten slotte, stop met te knippen. Ik zou zeggen “knip de knippen”. Ik geef ook nog eens een goeie raad, schepen, luister niet klakkeloos naar wat de studiebureaus voorstellen. En ik weet waarover ik spreek. Maar luister vooral naar de meestal wijze raad van de inwoners van deze stad. Want zij kennen hun stad, de studiebureaus kennen die stad niet. Schepen, herpak u, ge hebt nog 3 jaar ervoor. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Dan gaan we nu over, ik geef nu het woord aan de heer Huys, fractieleider van de N-VA. Luk, je hebt het woord.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, toen ik in januari 2013 in deze raad kwam, was de financiële toestand zeer moeilijk. Ingrijpende maatregelen drongen zich op en het toenmalige college of de toenmalige coalitie koos bewust om structurele maatregelen te nemen, zodat de toestand gevrijwaard kon worden. Het feit dat er in deze bestuursperiode zoveel investeringsruimte is, is een gevolg van de in het verleden geleverde inspanningen. Want laat me eerlijk zijn, de investeringen in onze stad zijn broodnodig. Bij deze wijziging aan het meerjarenplan 2020-2025 blijkt dat de gestelde resultaten behaald worden. Zowel het beschikbaar budgettaire resultaat als de autofinancieringsmarge blijven positief in 2025. In ieder geval bewijst deze begroting opnieuw dat we door de oppositie genoemde prestige – maar wij noemen het noodzakelijke projecten – kunnen betalen en uitvoeren. En, collega's, we kunnen grondig verschillen hoe we de cijfers invullen en waar we het geld aan uitgeven. Maar de cijfermatige resultaten zouden niet anders zijn of zouden niet anders mogen zijn met een andere coalitie. Ik wil in ieder geval onze medewerkers van harte danken voor hun medewerking en begeleiding aan dit budgettaire werk.

En nu we het over onze ambtenaren hebben, het afgelopen jaar hebben we vaak de kritiek gekregen, dat we een coalitie van de studiebureaus zijn. Wel, als fractie investeren we liever in meer zwemwater, een aangename Grote Markt, een nieuwe bib en Huis van het Kind met behulp van studiebureaus dan veel extra en dure ambtenaren in dienst te nemen en te houden. Trouwens, je kan je de vraag stellen of we deze mensen wel zouden vinden om als ambtenaar aan de slag te gaan. We hebben immers geen mogelijkheid om bedrijfswagens, commissies of hoge lonen toe te kennen. We merken vandaag al hoe moeilijk het is om gewoon uitvoerende posities in onze reguliere werking in te vullen. Bij een studiebureau vinden we de expertise en kennis voor bepaalde tijd en een bepaald project. En die expertise is door de ervaring binnen deze bureaus immers zeer groot en van belangrijke waarde. En ik herhaal even wat ik al in het afgelopen jaar aanhaalde. Een polyvalente adviserende ambtenaar kent van alles iets, maar beschikt zelden over een uitgesproken specialisatie en ervaring. De bureaus werken ook nooit autonoom, integendeel. Onze ambtenaren worden zeer nauw betrokken in hun werk. Immers, onze aanpak is in niets anders dan deze van andere steden. En de definitieve beslissingen gebeuren door ons, de politiek. En ja, soms houden hun adviezen steek, maar dan is het nog aan ons om ze te volgen of op een gemotiveerde manier te weigeren. Betreffende het personeel zijn we tevreden, dat we alvast geen besparingen moeten doorvoeren. Integendeel, de cijfers tonen duidelijk aan, dat we ook investeren in meer personeel ten dienste van onze burgers. Collega's, het is uiteraard jammer dat we op dit moment al moeten kennisnemen van het feit dat deze begroting in zekere zin al achterhaald is. De hoge inflatiecijfers zijn hiervan de oorzaak. Maar niemand van ons heeft een glazen bol om te weten hoe de inflatie in 2022-2023-2024-2025 verder zal evolueren. Deze begroting houdt dus alvast rekening met 2 in plaats van 1 indexaanpassing. Laat ons hopen dat de inflatie afneemt. Dat is ten goede van de koopkracht van ons allen, maar ook van onze begroting. En als er een 3^e indexaanpassing zou zijn, dan heb ik er alle vertrouwen in, dat we dit zullen opvangen in de volgende budgetaanpassing. Na deze algemene beschouwing zou ik graag even willen ingaan op enkele aspecten uit de strategische nota met betrekking tot het meerjarenplan 2020-2025. Om te beginnen, de belastingverlaging van de opcentiemen op de APB. Ik zet meestal mijn geluid af als ik in de raadzaal zit, maar goed. Ze worden werkelijkheid in 2022. Velen hadden hun twijfels over de uitvoering, maar vanaf 1/1/2022 worden ze realiteit. De uitvoering van deze beslissing komt dan ook niets te laat. Ik mag hopen dat alvast dit specifieke agendapunt op de gemeenteraad of door de gemeenteraad unaniem zal goedgekeurd worden. Door wetswijzigingen kunnen we bepaalde verkeersovertredingen via de GAS zelf innen. Hieronder vallen ook de snelheids-overtredingen in de zone 50 en 30.

In commissies werd hierover opgemerkt, dat dit voor de stad goed opbrengt. Collega's, ik wou dat het het tegenovergestelde was. Maar niets is, ... Maar dit is niets meer of minder dan wat er vandaag naar de federale schatkist gaat. Vanaf 1/1/2020 zal dit dus naar de stadskas vloeien. Desondanks allerhande maatregelen merken we nog steeds dat men massaal te snel blijft rijden en dat er geen daling van snelheidsboetes vast te stellen is. Het feit dat de parketten daarenboven een maximum aan pv's opleggen, kun je ons in ieder geval niet verwijten. Bepaalde burgers begrijpen blijkbaar de zin van verkeersveiligheid en -leefbaarheid kennelijk niet. En ja, misschien is de pakkans vandaag nog te laag en ja, misschien moeten we die pakkans verhogen door extra investeringen. Maar het blijft opmerkelijk, dat de burger niet leert uit het verleden en dat we dus deze begrote inkomsten dienen te verhogen. Hier lijkt me niets fout aan. Collega's, over de nieuwe bib en het Huis van het Kind is er ook al heel veel gepraat en geschreven en dit al sinds zeer lange, misschien té lange tijd. Maar voor een maand hebben we in deze raad de selectieleidraad vastgelegd. Hiermee zijn we ook voor dit project de weg ingeslagen richting realisatie. Voor de keuze voor een DBm-project betonneren we de kostprijs van dit project. En ja, ook hier verschillen we over veel, maar niet dat er een nieuwe bib en een nieuw Huis van het Kind moet komen. Bepaalden vinden het te duur, anderen vrezen voor een te lage ambitie. Er zijn er zelfs, die het te duur en tegelijkertijd weinig ambitieus vinden. Mag ik dit opmerkelijk vinden. Vaak krijgen we het verwijt, dat we de stad onbereikbaar maken door onze maatregelen. Jammer dat deze geruchten rond worden gestrooid voordat de ganse visie eigenlijk volledig af is. De toekomstige centumparking op SVK is er één van, maar ook de plannen rond de Grote Markt zullen pas in 2022 concreet worden. Een markt, die leefbaar en bereikbaarder zal zijn. Dat is zeker. Alleen al omdat de meerderheid van het doorgaand verkeer niet langer over de Grote Markt zal rijden. De Grote Markt zal niet langer meer het rondpunt van het Waasland zijn, maar onze Grote Markt wordt het kloppend hart van ondernemend en belevend Sint-Niklaas. En nu ik toch even SVK aanhaal, we moeten inderdaad verder denken over stadsontwikkeling. We hebben onlangs een constructieve praatsessie over de Moerlandsite achter de rug en ik hoop dat we in de toekomst ook over andere stadsontwikkelingsprojecten op dezelfde manier kunnen debatteren. Het evenementenbeleid was de afgelopen jaren niet echt een voltreffer. Corona was hier zeker niet vreemd aan. Toch hebben we het beste ervan proberen te maken. Schepen Somers, we kijken als fractie dan ook uit naar uw aangekondigd beleidsplan evenementen. Dit moet leiden naar een belangrijke optimalisatie van ons stedelijk evenementenbeleid. Maar naast deze aspecten blijven we ook investeren in zoveel andere domeinen. We blijven werken aan een nog betere fietsstad, kwalitatievere vergroening, socialere stad, warme stad.

En ik zou nog zoveel projecten kunnen aanhalen, die we de volgende jaren gaan realiseren zoals deze in onze academies, in de Kouter in Belsele – wat zeker dringend wordt – een nieuw detailhandelsplan, enz... Maar ik heb me willen beperken tot de belangrijkste. Tot slot wil ik bij het college erop aandringen om de realisatiegraad zo hoog mogelijk te houden. Budgetdoerschuivingen zullen er altijd zijn, maar we mogen ook niet achterop geraken met de realisatie van de zeer noodzakelijke investeringen. Collega's, het coronavirus speelt nu al bijna 2 jaar met onze voeten. En voor de meesten onder ons is de vermoeidheid groot. Kinderen opvangen omdat de school dicht is, bijna continu thuiswerken, geconfronteerd worden met de ziekte of je behandeling zien uitstellen, het zijn enkele elementen die we allemaal in onze omgeving of bij onszelf hebben moeten ondergaan. Ik hoop dan ook, dat 2022 een veel beter jaar mag zijn dan 2020 en 2021. In het bijzonder wil ik onze medewerkers-ambtenaren danken voor hun continue inzet in vaak moeilijke omstandigheden, waarin ze de laatste 2 jaar hebben moeten werken. Ik vraag dan ook aan de algemene directeur deze dankbaarheid aan hen over te maken. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Dan geef ik nu het woord door aan de fractieleider van CD&V, de heer Jos De Meyer. Jos, jij hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, leden van het college, collega's, de bespreking van de strategische nota en de begroting is het moment bij uitstek om een aantal reflecties te geven bij het gevoerde beleid. Ik geef graag toe, er is continuïteit bij het gevoerde beleid. Het zal jou dan ook niet verrassen, dat er continuïteit is bij mijn reflecties. Ik wil het kort over 7 punten hebben. Eén, de uitwassen van de externe studies. Twee, de sterkte/zwakte van onze politieke organen. Drie, meer ambitie voor klimaatbeleid. Vier, onze middenstand kreunt. Vijf, meer zorg is noodzakelijk. Zes, optimistische meerjarenplanning. En ik wil eindigen met een slotbeschouwing. Mijn eerste punt, de uitwassen van de externe studies. In 2020 kon de Sint-Niklase bevolking zich niet uitspreken over de wenselijkheid of er al of niet een tweede in- of uitrit tot de ondergrondse parking onder de Grote Markt noodzakelijk was. Men kon evenmin kiezen of het nieuwe zwembad op Puyenbeke of De Ster moest komen. In 2021 mochten de inwoners van Nieuwkerken wel kiezen hoe de benaming zou zijn van het nieuwe park. De Sint-Niklase bevolking mocht wel kiezen hoe het laatste vakje het Sint-Niklase strategospel zou ingevuld worden. Collega's, deze 4 voorbeelden illustreren op een pijnlijke manier het inspraakbeleid van onze stad hoe het gevoerd wordt. Voor communicatie en participatie werden wel extra ambtenaren aangeworven deze bestuursperiode. Bovendien werd er 202.104 euro uitgegeven aan externe bureaus voor communicatie en participatie en 52.387 euro aan communicatie via de sociale media.

Collega's, de totale teller voor studies door externe bureaus stond half december dit jaar reeds op 2.286.071 euro. Voor alle duidelijkheid, ik stel niet dat deze studies allemaal door eigen diensten konden gebeuren. Ik stel wel, dat er overdreven wordt en dat sommige studies best wel konden gebeuren door eigen stadsdiensten en dit zonder kwaliteitsverlies. Een deel van onze administratie evolueert naar een gespecialiseerd kantoor in aanbestedingen van overheidsopdrachten. Meester Rasschaert – en niemand onder ons twijfelt aan zijn deskundigheid – is de superschepen voor financiën geworden. Hierbij is één van mijn grootste zorgen “hoe verloopt de democratische controle op deze supergespecialiseerde externe bureaus”. Of om het iets meer lapidair uit te drukken “wie bestuurt onze stad vandaag en wat is hiervan de kostprijs, zowel letterlijk als figuurlijk”. In punt twee wil ik het hebben over de sterkte/zwakte van onze stedelijke, politieke organen. In de huidige regelgeving en gangbare praktijk heb je de uitvoerende macht, het schepencollege en de regelgevende en tevens controlerende macht, de gemeenteraad. Het is normaal dat hardwerkende schepenen degelijk verloond worden. Daar twijfelt niemand aan. In 2020 was de totale kostprijs daarvan 902.000 euro. Zij worden ondersteund door een sterke administratie en ook onze dank aan de administratie voor het gepresteerde werk het voorbije jaar. En daarnaast hebt ge een uitgebreide pool van geëngageerde kabinetsmedewerkers. In 2020 was de totale kostprijs voor hen 578.000 euro voor deze kabinetspool. De kostprijs van de werking van de gemeenteraad, collega's, in 2020 was 268.000 euro. Je merkt voor de ondersteuning van de schepenen 578.000 euro, voor het ganse democratische apparaat van de gemeenteraad 268.000 euro, waarvan ruim de helft voor de meerderheid. In verhouding van de kostprijs van de werking van het hoogste orgaan van de democratische politieke werking van deze stad is deze normaal te noemen in relatie tot de externe ondersteuning, die het schepencollege geniet. Begrijp mij niet verkeerd, collega's. Deze medewerkers mogen op een correcte en moeten op een correcte manier verloond worden. Begrijp mij niet verkeerd, de kwaliteit van het gemeenteraadslid is niet afhankelijk van een zitpenning, maar wel van de inzet, de motivatie en de werkkraft. Maar een raadslid, dat zijn of haar opdracht ernstig opneemt, moet niet alleen op de officiële vergaderingen aanwezig zijn, op de officiële stadsevenementen, op hoorzittingen, in overleg en gesprek gaan met de burgers, maar normaal ook veel studiewerk doen. Hoe kan hij of zij anders zijn of haar controlefunctie ernstig en gedocumenteerd uitvoeren? Herinner jou wat ik daarnet zei over de hypergespecialiseerde externe bureaus. Een raadslid moet mijns inziens regelmatig een dag verlof kunnen nemen zonder loonverlies om zijn mandaat volwaardig te kunnen uitoefenen. De huidige regelgeving van het politiek verlof is hierbij totaal onvoldoende.

Met een knipoogje, ik prijs mij gelukkig dat ik een ganse week heb indien ik dit wens om mijn opdracht in te vullen. Maar ik merk dat ik als raadslid in de oppositie behoor tot de meest gecontroleerde personen in de stad. Van alle informatie die ik opvraag, mondeling of schriftelijk, moet de bevoegde schepen in kennis gesteld worden. Raadsleden in de oppositie worden blijkbaar sterker gecontroleerd dan schepenen. Een minister van staat zei ooit in de gemeenteraad “de raadsleden, dat zijn de bazen en het college de uitvoerders”. Collega’s, ik denk dat dit een uitspraak is van vorige eeuw. Mijn derde punt, meer ambitie voor klimaatbeleid bij het stedelijk gebouwenpark, wagens, gereedschap en verlichting. Het zou onverantwoord zijn, mochten er geen inspanningen gebeuren op dit vlak. Op mijn vragen in verband met de wagens en de gereedschappen zoals grasmachines en bladblazers heeft men mij destijds gewezen op de inspanningen die reeds lopen en uiteraard nog zullen volgen. Voor de verleding van de lichten is er een overeenkomst op langere termijn. Maar het gaat allemaal zo tergend traag, daar waar we een voortrekkersrol zouden kunnen spelen. Neem bv. de aanwezigheid van zonnepanelen op de stadsgebouwen. Niet vergeten, collega’s, we betalen jaarlijks ruim een miljoen euro voor verlichting en verwarming. Wij beschikken over 112.074 m² aan dakoppervlakte. Ongeveer de helft daarvan is bruikbaar voor zonnepanelen. Ons vermogen is in totaal slechts 389,805 kilowattpiek. Uiteraard beschikken de nieuwe en toekomstige gebouwen over zonnepanelen, maar geen enkele van de huidige kleinere gebouwen en ook meerdere grote gebouwen hebben nog een groot potentieel en beschikken nog niet over zonnepanelen. Zelfde verhaal voor de warmtepompen. Evident aanwezig bij alle nieuwbouw, maar eerder de uitzondering bij de bestaande gebouwen. Voor een stad, die zich klimaatstad wil noemen, had ik een grotere ambitie verwacht, zeker voor haar eigen patrimonium. Mijn vierde punt, collega’s, onze middenstand in de kernstad kreunt. Ik ken natuurlijk ook het lied van Jef Burm “zijde gij ook van Sinnekloas”, die over de Wase hoofdstad zegt “waar ze zoveel gewend zijn en met veel nog niet content zijn”. Maar als een bureau, dat het voorrecht heeft voor onze stad te mogen werken, meent de collega’s-middenstanders de les te moeten lezen, dan geef ik hier met overtuiging een stem aan die handelszaken die het effectief moeilijk hebben. Als kwaliteitswinkels het stadshart verlaten, is het niet omdat ze niet creatief zijn. Is het niet omdat ze geen businessplan hebben. Is het niet omdat ze niet willen investeren. Is het niet omdat ze niet willen vernieuwen. Maar is het mede omwille van de moordende concurrentie van het wel makkelijk bereikbaar met gratis parking Waasland Shoppingcenter. Een winkelwandellus en de promotie door het centrummanagement alleen lossen dit probleem niet op. Dit verhaal is veel complexer. Onze middenstanders – en dat is ruimer dan de horeca – verwachten beter en meer van het stadsbestuur.

In mijn vijfde punt sta ik eventjes stil bij de zorg, waarvan we zeggen “meer zorg binnen onze stad is noodzakelijk”. In de commissie heb ik er reeds op gewezen, Zorgpunt zou mede door zijn schaalvoordelen flexibel kunnen inspelen op de nieuwe uitdagingen. In onze deelgemeente Nieuwkerken hebben we een prachtig nieuw woonzorgcentrum en bij de opening en de ingebruikname daarvan moeten 40 van de 120 kamers gesloten blijven. Niet omwille van gebrek aan kandidaten, maar wel omwille van gebrek aan personeel. Dit schrijnende nieuws hebben we via de media moeten vernemen. Met alle begrip voor de argumenten die we via de media en daarna ook in de commissie mochten vernemen. Maar, collega’s, ik heb hier geen ander woord voor, dit is “falend” beleid. Ik heb hiervoor alle argumenten ten spijt geen andere uitdrukking. Een totaal andere vraag bij zorg en kijkend naar de toekomst toe, onderzoekt Zorgpunt ook de mogelijkheden voor meer kleinschalige wijk- of dorpsgebonden woonzorgcentra, zoals gepromoot in het nieuwe welzijnsdenken voor senioren. Dat is misschien een vraag waar we toch even moeten bij stilstaan. En een ander punt, dat ik toch ook eventjes wil melden bij zorg, in deze kerstperiode wil ik toch even aandacht vragen voor de toenemende armoede en ook kinderarmoede in onze stad. Soms worden we als raadslid geconfronteerd met schrijnende verhalen, alle goede plannen en alle goede intenties ten spijt. Sommige mensen vinden nog steeds niet de juiste weg en kanalen om hun grote nood aan hulp en zorg en een doeltreffend antwoord daarop te vinden. Ik wou dat toch eventjes aankaarten. In mijn zesde punt zeg ik iets over de optimistische meerjarenplanning. Collega’s, de financiële situatie in ons land is niet zo rooskleurig zoals we met z’n allen weten. Ik vrees dat we de meerjarenplanning de komende jaren nog meermaals zullen moeten bijstellen. Inflatie, indexaanpassingen als consequentie en de dreiging van hogere rente bij de nieuw op te nemen leningen. Eén indexsprong voor het personeel betekent snel meer dan 1 miljoen bijkomende uitgaven. Maar dat alles heeft ook zijn financiële gevolgen voor de uit te voeren werken. Ik hoop dat de schepen voor financiën hier voldoende rekening mee houdt in zijn planning om onze stad van financiële avonturen te vrijwaren. Tot slot, collega’s, in deze kerstperiode wens ik iedereen een warme thuis toe. Ik hoop dat alle inwoners van onze stad daar kunnen van genieten. Ik hoop dat niemand letterlijk of figuurlijk in de koude moet blijven staan. Prestigeprojecten zijn niet hun prioriteit. Ambitie mag, maar dan ook graag de ambitie om een verhaal, waarin iedereen mee is. Graag een warme stad voor iedereen van onze stad en dit letterlijk en figuurlijk. Dank u voor uw aandacht.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik nu het woord aan de heer Baeck van Groen. Ah, Julien. Ging Julien nog iets ... Ja, oké. Goed, dan geef ik het woord aan de heer Baeck.

BAECK: Dank u wel, voorzitter. Goedenavond, collega's. Ik denk dat ik vorige week hier de warmste vergadering gehad heb in deze zaal en dat het vanavond officieel de koudste vergadering in deze zaal is. Dus ik hoop dat het bij de mensen thuis een pakje beter is. Vorig jaar ben ik mijn tussenkomst gestart door te vertellen over de ongewone tijden, waarin we op dat moment leefden. Over ongenoegen en angst, over beperkte vrijheid en over eenzaamheid. Maar ook over mijn drijfveer om aan politiek te doen. En dat was in het gesprek, allé, dat is in gesprek gaan met Sint-Niklazenaars om samen met hen iets te maken van deze stad waar ik echt op verliefd ben en waarvan ik hoop dat iedereen dit op termijn ook zal zijn. Zelfs Frans. Ik spraak ook de hoop uit en ik had gehoopt dat er licht was aan het eind van de tunnel en dat er veel goesting ging zijn om van 2021 te maken wat 2020 helemaal niet was. 2021 was gelukkig niet 2020, maar 2021 bleek ook niet het grote bevrijdingsjaar te zijn waarop we allemaal hadden gehoopt. De strijd die we voerden, is harder, zwaarder en langer. Een strijd die mensen dagelijks met heel veel energie voeren. Energie, waarvoor mijn fractie en ik heel dankbaar zijn, maar waar wij ook van beseffen dat deze energie niet onuitputtelijk is. Net zoals wij beseffen dat er een heleboel mensen zijn, die niet met gelijke middelen deze strijd moeten aangaan. En voor al deze mensen willen wij elke dag werken. En onze ambitie blijft daarom op al die domeinen heel groot en dat blijkt ook weer uit deze strategische nota. Een nota en alle bijhorende informatie, waarvoor ik de diensten van onze stad wens te bedanken. Meer nog, ik wil hen ook bedanken voor het afgelopen jaar. Het cliché dat over ambtenaren wordt verteld, ik denk dat dat in deze stad niet opgaat. We hebben het afgelopen jaar heel veel flexibiliteit en professionaliteit gezien. Ik denk dat ge het allemaal wel moet kunnen doen in zo'n coronajaar. Dus dank u wel hiervoor. Over de strategische nota dan. Ook dit jaar werd ik uiteraard weer enthousiast tijdens het lezen. Ondanks zijn mankementen ben ik er echt van overtuigd, dat we hier een sterk plan voor Sint-Niklaas hebben. Een plan, waarvan ik hoop over de grenzen van meerderheid en oppositie heen te kunnen blijven werken. Ik roep dit college dan ook op om de praatsessies, die we al een aantal keren gedaan hebben en gehad hebben, om die te blijven organiseren. Het is in die luwte van die samenkomsten dat we samen met deze gemeenteraad en de collega's, zonder al het politiek gekrakeel buiten de schijnwerpers en de eindeloze discussies op sociale media in een heel constructieve sfeer schrijven aan de toekomst van Sint-Niklaas. En ja, geef toch toe, dat is toch veel leuker dan al die andere manieren. We zijn nu 3 jaar verder, halfweg de bestuursperiode. Na 3 jaar voorbereiden wordt het dan ook stilletjes aan tijd voor de realisaties. De realisaties, waar de Sint-Niklazenaars de komende jaren volop van kunnen genieten. Sint-Niklaas en zijn deelgemeenten gaan de komende jaren – wat sommigen ook mogen beweren – er stevig op vooruit.

Ik denk dat dit bestuur durft te investeren en vooruit durft te kijken. Gelukkig bestaat ons beleid niet alleen uit investering in stenen, maar ook vooral in mensen. Wie beweert dat dit bestuur enkel gedreven wordt door prestige, die ziet niet het hele plaatje of die wil het niet zien. Inwoners, die hulp nodig hebben, laten we zeker niet in de kou staan. Samen willen we er echt voor gaan, dat iedereen mee is. 2022 wordt dan ook het jaar, waarin we verder investeren in diverse, toegankelijke en leeftijdsvriendelijke stad. De stad durft zo te investeren in de sociale cohesie. Dat doen we met de opstart van het project burenhulp en zorgzame buurt in de Gazometerwijk, het buurtgericht netwerk dat in de steigers staat in de Kroonmolenwijk, een sterk netwerk van samenwerkende partners die in kwetsbare buurten echt het verschil kan maken. We blijven als stad ook investeren in het digitaal meekrijgen van al onze kwetsbare inwoners. Dat doen we onder andere met de uitbreiding van de digipunten. We blijven ook investeren in de strijd tegen racisme en discriminatie. We hebben de afgelopen weken nogmaals kunnen zien, dat daar nog heel veel werk is. Allé, niet alleen in Sint-Niklaas, maar in heel Vlaanderen. En wij hopen dat we dit jaar dan ook kunnen starten met die correspondentiesten. Samen met de politie gaan we ook investeren in een campagne rond preventie van seksueel geweld. Ook iets dat heel belangrijk is. Er komt ook een OverKop-huis, waarmee we dan als stad ook willen investeren in het mentaal welzijn van jongeren. We hebben vorig jaar het TEJO-huis geopend, dat vandaag al prachtig werk levert. Met het OverKop-huis willen we nog een tandje bijschakelen. Ook voor de inwoners, die geen dak boven het hoofd hebben of moeilijk een woning kunnen vinden in deze stad blijven we investeren. Dat doen we onder andere met de uitbouw van het noodkoopfonds, de uitrol van een Housing First-project, het begin van de bouw van de noodopvang in het Gerdapark en via de wijkrenovatieprojecten in de meest kwetsbare buurten. En zoals jullie allen weten, is er in het kader van onze armoede een systeem dat wij hebben, het aanvullend systeem en dat is heel goed uitgebouwd. Dat systeem wordt ook heel vaak en steeds vaker aangehaald als goed voorbeeld in overleg met andere gemeenten. Zowel voor leefloon als aanvullende steun blijven we dan ook de komende jaren genoeg middelen voorzien. Het volgende stukje is betrokken burgers. 2022 wordt ook het jaar waarin we gebiedsgericht werken echt van start laten gaan. Het pilootproject in de Kroonmolenwijk zal met het binnenhalen van de Vlaamse subsidie ambitieus uit de startblokken kunnen schieten. Door burgers in deze wijk intensief te bevragen, partners vanuit hun sterkte samen te brengen en hopelijk dit jaar ook aan de slag te gaan met een wijkbudget gaan we proberen onze burgers in Sint-Niklaas op een vernieuwde manier betrekken om de leefbaarheid in hun wijk een stevige boost te geven. Ook in de Gazometerwijk loopt er een project, waar we burgers letterlijk en figuurlijk dichter bij elkaar willen brengen.

Wat mij ook enthousiast maakt, is de jongerenbegroting. Die is ondertussen een vaste waarde geworden. We willen kinderen en jongeren structureel bij het beleid van deze stad betrekken. Dat is ongelofelijk belangrijk, zeker in tijden waarin het vertrouwen in de politiek en de instanties zo laag zijn. Als jongeren voelen, dat ze op een manier mee iets in gang kunnen steken, dat kan alleen maar helpen om dat vertrouwen te herstellen. Daarnaast brengt het thema's, jongeren bezighouden zoals onder andere mentaal welzijn, op een vernieuwde manier in beeld. Wat daarnaast niet in de nota staat, is dat burgers nooit eerder en zo vaak en zoveel betrokken zijn in de plannen van deze stad. De vele participatietrajecten zijn haast geruisloos onderdeel geworden van het beleid dat wij voeren in deze stad. Ik weet dat er soms nog wel wat mensen vragen bij hebben. Oké, dat is nog niet perfect, maar we zijn hier wel serieuze stappen voorwaarts aan het zetten. Dan hebben we de groene straten, pleinen en dorpen. 2022 wordt ook het jaar waarin de lobbenstad verder verankert en stilaan zichtbaar wordt. We gaan zo 3 grote rup's voor Stadsrandbos Noord, het Bolleakkergebied en de ... (?) - ook hier hebben we al praatsessies over gehad – uitvoeren, euh maken om deze op die manier stevig en juridisch fundamenteel vast te maken. Zoals we ook al eerder gezegd hebben, gaan we deze bestuursperiode voor de grootste bosaanplant in de Sint-Niklase geschiedenis. Dat doen we door de aankoop en aanplant in de groene lobben, de boscomplexen Bezenkoek en De Ster/Westakkers, het stadsbos Puitvoet dat we verder uitbreiden en de deelgemeenten waar we ook gronden willen aankopen de komende jaren. De nood aan meer groen en natuur heeft zich tijdens deze lange coronacrisis meer dan ooit laten voelen. De Sint-Niklazenaar ontdekte en herontdekte massaal zijn eigen natuur. Het draagvlak om verder te gaan op deze ingeslagen weg is groter dan ooit. Zo gaan we onder andere in het stadsbos Puitvoet een avontuurlijke speelplek voor kinderen en jongeren creëren en een nieuw speelbos in Ter Beke in Sinaai. Ook komt er een speelbos op termijn dan in het Sportkringpark rond het zwembad. En de ontwikkelingen – het is daarjuist al gezegd – van de gebieden zoals het ziekenhuis en SVK in de nabije toekomst die doen ons hopen, dat we daar ook iets heel mooi gaan kunnen neerzetten. En ook iets wat we volgend jaar gaan doen, is de bouwcodex. Die gaan we eindelijk in werking laten treden. Iets dat heel belangrijk is. 2022, sommigen vinden het onkruid, wij zijn er wel een grote fan van, dat zijn de geveltuintjes. Het afgelopen jaar zijn er al een 100-tal geplant. Het komende jaar zullen er nog zeker 200 bijkomen. Ook de vergroening van de speelplaatsen gaan we verder blijven in gang steken. Daar zijn terug middelen voor voorzien. 2022 wordt ook het jaar, waarin we de verkeersveiligheid en de leefbaarheid in onze straten verder verhogen. Zo gaan we volgend jaar starten, allé, vanaf januari met een verdere uitrol van het wijkcirculatieplan.

En tegelijkertijd gaan we ook de winkelwandellus, die laat zien hoe een binnenstad van de 21e eeuw eruit kan zien, verder afwerken. Dan fier op Sint-Niklaas. Aan de fierheid van de Sint-Niklazenaar op zijn stad is ook in 2022 nog werk. Ik weet, elk lief heeft zijn of haar imperfecties en dat maakt hem of haar onweerstaanbaar. We komen in Sint-Niklaas wat dat betreft van heel ver, maar we gaan erop vooruit. Buiten de schijnwerpers van de grote strategische projecten bloeien een paar heel mooie projecten. Zo schijnt er voor de repetitieruimtes na een lange en hobbelig parcours licht aan het einde van de tunnel. In het voorjaar openen in Het Binnenwerk in de Lindenstraat 3 nagelnieuwe repetitieruimtes. Dat is een vraag, waar indertijd ex-collega Bart Foubert ook verschillende malen achter gevraagd heeft. Ik denk dat hij heel content zal zijn als ze binnenkort eindelijk opengaan. En voor wie Het Binnenwerk nog niet kent, deze plek is zonder overdrijven één van de boeiendste nieuwe plaatsen van de stad. Een oud-industriële ruimte, waar het vandaag gonst van de bedrijvigheid. Start-ups, repetitieruimtes. Het basisproject, waar jongere ondernemers skills kunnen leren. Het Kompas, het activeringstraject Dynamo, alles zit daar tezamen. Deze plaats is volgens mij en mijn fractie dan ook het toonbeeld van wat Sint-Niklaas kan zijn, een broedplaats voor jong talent, waar de stad en lokale ondernemers de handen in elkaar slaan. Ook aan het Sint-Nicolaasplein bloeit er iets mooi. Den Eglantier, de werkplek voor jongeren, die zal eindelijk vorm beginnen krijgen. Daar hebben we ook heel lang op gewacht. En hopelijk overvalt ook bij velen het gevoel van trots wanneer zij de spoorwegpijlers onderrijden. Project 33 gaat immers dit jaar in uitvoering en zal eindelijk meer groen en kleur brengen in dit woud van beton. Of wanneer je op een verrassende plaats een nieuwe muurschildering ziet opduiken, want ook street art gaan we verder blijven doen het komende jaar. En tot slot, Sint-Niklaas is een stad in een veel grotere wereld. Het is dus verstandig om verder te kijken dan de eigen grenzen. Zelf ben ik heel nieuwsgierig naar het vernieuwde programma voor de stedenband met Tambacounda. Want ik denk enkel dankzij samenwerking over de grenzen heen, dat we een stapje dichterbij kunnen geraken naar een ideale wereld. U ziet, collega's, in tegenstelling tot anderen word ik alleen maar fierder op mijn stad. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. En dan geef ik nu het woord aan de heer Van der Coelden van Vooruit. Kris, jij hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u. Ik zal eerst zelf iets zeggen over de stadsbegroting, met ook een politieke beschouwing daarbij. En ik zal aangevuld worden door Christel Geerts, die iets zal zeggen over het Zorgpunt. Ik wil mij ook al excuseren als het allemaal wat rommelig zal zijn, want ik heb niet zoveel tijd gehad om dit allemaal grondig voor te bereiden.

Maar soit, laat me eerst beginnen met terug te grijpen naar de tussenkomst, die ik de twee vorige jaren gehouden heb naar aanleiding van het budget en daar toch in zekere zin het eigen gelijk te bewijzen uit de aanpassing, die vandaag wordt voorgesteld. U herinnert zich misschien dat ik vrij kritisch was ten opzichte van het realiteitsgehalte van het budget en dat ik dat geïllustreerd heb aan de hand van een aantal voorbeelden van zaken, waar ik gezegd heb, ja, we denken dat op dit vlak het budget ons op het verkeerde been zet en een aantal kosten en ontvangsten verkeerd inschat, ja, ten gunste van het resultaat. En ik zou bijna zeggen jammer genoeg voor het budget dan wordt dat van de jaar ook wel bevestigd. We zien bv. dat de responsabiliseringsbijdrage – en u herinnert zich misschien dat ik de vorige jaren daar verwezen heb naar de tegenstelling tussen aan de ene kant het stadsbudget en de bedragen die daar ingeschreven werden voor de responsabiliseringsbijdrage en aan de andere kant de tabellen die terug te vinden waren op de website van de Vlaamse overheid, ja, dat daar toch een verschil van ettelijke miljoenen opzat – nu, als ge vandaag ziet dat men vanuit het stadsbudget moet toegeven dat er 1 miljoen meer nodig zal zijn om die responsabiliseringsbijdrage te betalen de komende jaren, de stad en OCMW samen en per saldo, dan bevestigt dat toch wel in grote mate de scepsis die de vorige jaren geuit is op dit vlak. Tweede puntje en een vergelijkbaar verhaal, het parkeren. Wij hadden toen gezegd de vorige jaren van bon, hier staat niets in – geen ontvangsten, geen uitgaven – over de parkeerconcessie, alhoewel het toen al duidelijk was dat het de bedoeling was van het stadsbestuur om dat parkeren uit handen te geven aan een private firma. Bon, vandaag wordt dat dan toch duidelijk en blijkt dat de uitbesteding van de controle op parkeergebeuren, dat die 900.000 euro ontvangsten per jaar zou kosten, die weg zullen vloeien van de stad naar die private firma. Daar worden dan wel een aantal min-uitgaven tegenover geplaatst, maar dat gaat dan vooral over personeel, terwijl dat die mensen natuurlijk – of dat hoop ik dan toch voor hen – niet ontslagen zullen worden, maar wel degelijk in dienst blijven, maar allicht zullen verhuizen naar andere diensten. Dus, dat is een compensatie die niet echt geloofwaardig is. Een derde verhaal en daarmee wil ik ook stoppen, ging over de investeringsprojecten en de onderbudgettering daarvan in de meerjarenplanning. Bon, dan zien we vandaag jammer genoeg dat er 10 miljoen moet worden toegevoegd voor de realisatie van het H. Heymanplein als één van die grote strategische projecten. Dat zijn 3 illustraties, die volgens ons bevestigen, dat onze scepsis die wij de voorgaande jaren geuit hebben ten opzichte van de realiteitszin en de financiële basis van dit meerjarenplan, dat dat voorbehoud de grond was en dat sterkt ons in feite alleen maar om kritisch te blijven tegenover dit budget en om dat – en dat zal al later op de avond gebeuren – dit budget ook niet mee goed te keuren.

Een ander aspect, dat de voorgaande 2 jaar aan bod gekomen is, zijn de personeelskosten. Nu, als ge de tabellen bekijkt, dan zie je dat die personeelskosten onder controle zijn en blijven. Daar zit een stijging op van ongeveer anderhalf procent per jaar. Ge ziet daar ook de tabellen, waarin dat duidelijk gemaakt wordt wat vandaag de personeelsomkadering is en hoe die de jongste jaren geëvolueerd is en hoe die zich de jongste jaren verder zal zetten. En dan lijkt dat plaatje te kloppen. Maar allé, wij hebben daar toch wel een paar heel kritische kanttekeningen bij. Enerzijds is er het verhaal van de fameuze ploeg van 1 miljoen. Dus de manier waarop dit stadsbestuur beroep doet op externe expertise om het beleid te ondersteunen – en ik ga hier niet de discussie van vorige maand en een paar maanden daarvoor heropenen over het verschil tussen het aantrekken van externen en het werken met de eigen mensen, met de eigen administratie – ik kan alleen maar zeggen, als ik daarnet de tussenkomst van Luk Huys hoor, die twijfel heeft over de ja, de mate waarin de eigen administratie in staat zou zijn om grote dossiers voluit te trekken, ja, dat wij die twijfel niet delen en dat wij van oordeel zijn dat de administratie wel degelijk die competenties heeft, als men daarin wil investeren, als men de mensen daar de mogelijkheden en de kansen in wil geven, als men daar als stadsbestuur daadwerkelijk werk van wil maken. Een tweede aspect in die personeelskosten, dat is ja, triestiger in feite. We hebben naar aanleiding van de budgetbespreking een tabel gekregen, waarin een overzicht wordt gegeven niet alleen van de pensionering, maar ook van de mensen die het stadsbestuur verlaten hebben. En ik vond dat toch redelijk hallucinant om te zien, dat op 3 jaar tijd 122 mensen de stad en het OCMW verlaten hebben. Wat ongeveer neerkomt op 1 medewerker op 7, die gekozen heeft voor een andere betrekking. Nu weet ik ook wel, dat daar heel veel redenen voor kunnen zijn, maar het cijfer blijft wat het cijfer is en dat ligt hoog. Ik verneem ook, maar dat is niet meer dan een informatie die ik gekregen heb en die nog moet afgetoetst worden en ik zal daar ook wel een vraag over stellen, een schriftelijke vraag over stellen, ik verneem dat er vele mensen – en men had het dan, mijn informant over 70 mensen – langdurig thuis zouden zitten met burn-out of aanverwante verschijnselen. Als dat klopt, dat gaat dan ook over bijna 1 op 10, allé, dan is dat een even hallucinant cijfer als die mensen, die wegtrekken. Nu, allé, ik wil dat hier niet op flessen trekken en doen alsof het stadsbestuur ja, de slavendrijvers van de 21e eeuw zijn, maar het is toch wel duidelijk – en je hoort dat ook als ge gesprekken voert met mensen vanuit het personeel – dat de druk op het personeel – en dat mag in zijn algemeenheid gesteld worden, want ik denk dat dat op quasi alle diensten zal zijn en dat dat geen voorrecht is ook of een uniek nadeel is van Sint-Niklaas, dat dat geldt voor vele openbare besturen – dat de druk op het personeel groot is.

En dat de grenzen van de draagkracht van de mensen, die voor de stad werken – of die nu op een bureau zitten of die staan in het veld en op het terrein – dat de grenzen van die draagkracht afgetast worden, bereikt worden en in sommige gevallen – en dan heb ik het jammer genoeg over die burn-outs en over een aantal mensen die weggaan – dat die ook soms overschreden worden. En ik denk dat wij daar in alle rust, die hoort bij een goeie commissievergadering, dat we daar toch eens over van gedachten moeten kunnen wisselen op basis van objectieve cijfers, van objectieve gegevens, van verschillende stemmen ook die aan bod komen. Ik denk dat ook de werknemersorganisaties betrokken moeten worden in dat gesprek, maar dat we dat toch eens goed moeten bekijken wat vandaag de werkdruk is en of daar niet bepaalde grenzen bereikt worden. Ik sluit af voor ik het woord doorgeef aan Christel met een paar politieke beschouwingen. En ik wil beginnen met een aantal goeie dingen en ook een herhaling van wat er de afgelopen jaren gezegd is, nl. dat het een vaststelling was en blijft dat we binnen deze gemeenteraad en binnen de mensen die verkozen zijn om de stad te besturen, dat er over de pijlers van het beleid dat de stad moet voeren, een relatief, een relatief grote consensus is. En dat gaat over het ruimtelijk beleid of het milieubeleid, het omgevingsbeleid, dat gaat over het cultureel beleid, dat gaat over het welzijnsbeleid. We zitten daar met een grote meerderheid van de raadsleden voor een belangrijk deel op dezelfde lijn en dat is een goeie zaak voor de stad en voor de continuïteit van het beleid in de stad. Ik wil bij die gelegenheid ook het stadsbestuur vanuit onze fractie oprecht bedanken voor de gelegenheden die gecreëerd zijn om met de raadsleden van alle fracties op een open manier van gedacht te wisselen in die fameuze praatsessies. We hebben dat kunnen doen over de bossen in de stad, over de culturele infrastructuur, over AZ Nikolaas, over Zwijgershoek, over nog andere thema's. Dat zijn voor ons zeer zinvolle avonden. Een avond, waarin dat ge echt de indruk krijgt, dat we samen de stad kunnen maken. Dat het niet een goed idee hebben, dat dat niet het voorrecht is van de meerderheid of van de oppositie en het is goed, dat we op die manier als politici die verkozen zijn om de stad te besturen en ik veronderstel ook dat de meeste mensen verwachten dat we dat doen niet alleen met respect voor mekaar, maar ook vanuit een, met een zekere gelijkheid van visie. Het is goed, dat we op die manier de basis kunnen leggen voor een gedragen beleid. Maar, dat belet ons uiteraard niet om als oppositie dat beleid ook kritisch te volgen. Ik heb daarnet een aantal kanttekeningen gemaakt bij het financieel beleid. Eenzelfde verhaal hebben we al een aantal keren gedaan rond het welzijnsbeleid. We zijn van oordeel dat het welzijnsbeleid in Sint-Niklaas te veel drijft op het status quo. Christel zal seffens iets zeggen over het Zorgpunt.

We hebben hier het jongste jaar bij herhaling aangedrongen om naar aanleiding van corona, naar aanleiding van de stijgende energieprijzen om uit de muren te breken als OCMW, om de nieuwe doelgroepen – de mensen die hulp nodig hebben, financieel of anders – om die te proberen bereiken met een actieve politiek om uit de muren te breken en om die mensen te proberen bereiken. Op dat gebied vinden we dat er te weinig gedaan is. We hebben hier ook bij herhaling en ook in het bijzonder comité sociale dienst via Willem De Klerck tussengekomen over nieuwe zaken, zoals het gokprobleem bij veel Sint-Niklazenaars, zoals de lege brooddozen in de scholen. Maar de reactie daarop is als ge het allemaal bij mekaar zet toch eerder teleurstellend. En eenzelfde verhaal in feite over iets als sociale huisvesting, waar we toch moeten blijven vaststellen, dat ondanks alle goeie intenties en alle mooie teksten op papier, dat er zeer weinig beweegt op het terrein. In mijn kringen wordt er dan soms een liedje gezongen en voor de volledige tekst wijs ik u door naar Ilse Bats, maar het begint met “sterft gij oude vormen en gedachten”. En ik denk dat dat een tekst is, die ook wel eens van toepassing moet kunnen zijn op het welzijnsbeleid in de stad. We moeten meer durven vernieuwen. We moeten soms eens meer de zaken in vraag kunnen stellen. We moeten sneller het welzijnsbeleid durven en willen afstemmen op de nieuwe noden in de stad. En een laatste beschouwing, die ik wil maken, gaat over de stadsvernieuwing en de strategische projecten. Ook daar geldt een beetje wat ik daarnet gezegd heb, dat we het in grote lijnen wel eens zijn over de doelstellingen. Ik denk dat we allemaal wel willen dat de markt groener, mooier en wat autoluwer wordt. Dat we ook met heel veel voorstander zijn van een ander H. Heymanplein, een groener en een aantrekkelijker Heymanplein. Dat we de winkelwandellus op zich een goed idee vinden. En dat we – en dat is hier al bij herhaling en tot vervelens toe soms gezegd – dat we allemaal ook vinden, dat er meer zwemwater moet komen in de stad. Daar zijn we het over eens. Maar wat opvalt en waar we wel kritisch over zijn, dat is over – en ik ga niet zeggen dat het stadsbestuur zijn beleid voert vanuit een ivoren toren, dat zou pretentiefus zijn en de waarheid ook wel wat geweld aandoen – maar ge doet het wel vanuit een bepaalde bubbel. Allé, ik heb soms de indruk – en bubbel is een modewoord geworden de laatste 2 jaar – maar ik heb het nu over een bubbel van gelijkgezinden op politiek niveau, voor een deel ook op administratief niveau en dan zeker als ge begint met externen in te schakelen, ja, die om het wat lelijk te zeggen betaald worden om het woord te spreken van diegene die hen betaalt. En ook voor een stuk van de bevolking. Allé, ge kunt de participatie op een dusdanige manier creëren, dat daar vooral de stemmen in naar voorkomen van de mensen ja, die sympathiseren met u of die het allemaal goed vinden of die een bepaalde kijk hebben op de stad, die zeer nauw aansluit bij de visie van het stadsbestuur.

En de participatietechnieken, die aangewend worden, ja, die maken dat inderdaad mogelijk. Maar het is onze rol – en niet alleen onze rol, ik denk de rol van de gehele oppositie in deze gemeenteraad – om daar terechte vragen bij te stellen. Niet alleen bij de manier van werken, ook bij de inhoud van dossiers. Want mensen hebben vragen. En ik ga daar niet in extenso over gaan, maar mensen vragen zich als het over de markt gaat inderdaad af waar ze nog naartoe moeten met de auto als ze die willen parkeren in de buurt van de markt en ze komen vanuit het noorden. Mensen vragen zich af wat nu de reële rol zal zijn in de toekomst van de markt als evenementenplein, gegeven alle attributen die zouden worden voorzien op die nieuwe markt. Mensen vragen zich af wat het lot zal zijn van de huidige bibliotheek in het nieuwe plaatje van het H. Heymanplein en of dat gebouw nu persé moet verdwijnen. Mensen blijven zich vragen stellen over die vele lege ruimtes achter het station. Mensen blijven ja, zich storen aan de leegstand in de binnenstad of blijven dat een zeer spijtig gegeven vinden voor de binnenstad en vragen zich terecht af ja, welke visie er is om iets te doen aan die leegstand, op welke manier dan ook. En dat zijn stemmen, die wij met Vooruit willen laten klinken, ook tot in deze gemeenteraad. We willen de spreekbuis zijn van kritische mensen, die even bekommerd zijn om de toekomst van de stad en die evenveel dromen hebben als dat u er hebt. Maar die soms te weinig klankbord krijgen om dat allemaal naar voor te brengen. En we willen dat doen met argumenten, we willen dat doen met respect voor iedereen en voor ieders mening, maar we willen dat ook doen met veel overtuiging en in het belang van de democratische besluitvorming in onze stad. En we willen dat in 2022 liefst ook doen met 41 mensen in deze zaal en zonder maskers en zonder technische belemmeringen, als de gezondheidstoestand in de stad en in de samenleving het toelaat. En dat is meteen dan een mooi bruggetje om u aan het einde van mijn tussenkomst – en dat is misschien 2 dagen te vroeg, maar bon, ik kan het niet laten – om u allemaal voor 2022 een heel fijn jaar en vooral een heel goeie gezondheid voor uzelf en voor iedereen die u graag ziet toe te wensen vanuit onze fractie. Christel, aan u het woord.

GEERTS: Om dan toch even op die zorg verder te gaan, wij hebben vorig jaar eigenlijk al ons punt gemaakt rond het feit dat die toelage voor Zorgpunt niet geïndexeerd werd. Dat is toen ook door meerdere fracties aangehaald. Wij denken dat dat symbolisch een totaal verkeerde keuze was. Ik hoor mezelf dubbel en jullie precies ook. Ja. Ja, oké, het is beter nu denk ik. Ja, dus we gaan het daar niet meer over hebben. Allé, maar ik wil, natuurlijk, het is zo belangrijk. Als we ook kijken naar de cijfers van 2025, dan is dat toch allemaal niet super positief wat het Zorgpunt betreft. Dus in die zin is dat jammer, dat het engagement, waarmee we begonnen zijn, dat dat niet nagekomen is.

Er zijn op de commissie ook heel wat zaken gezegd - ik denk ook dat collega De Meyer er naar verwezen heeft – rond personeel en rond de globale situatie. Ja, ik denk dat wij ons daar bij die bekommernissen alleen maar naadloos kunnen aansluiten. Maar natuurlijk wel met die ja, bemerking dat dat nu niet allemaal specifiek voor Zorgpunt Waasland is. Dat dat problemen zijn, die heel de sector teisteren. Dat betekent niet, dat we het moeten relativiseren of goedpraten, maar er zijn majeure problemen en Zorgpunt Waasland deelt daar in de klappen. Wij zouden, op het eind van de commissie bij schepen Buysrogge is ook nog gezegd, dat we in de toekomst toch graag een aparte commissie willen. Dat hoeft voor ons niet, maar wij zouden wel willen in de commissie waar Zorgpunt besproken wordt, dat daar de 2 bevoegde schepenen aanwezig zijn, zijnde schepen Callaert en schepen Heyrman. Waar maken wij ons wel nog zorgen over? Uiteraard, dus we sluiten ons aan bij die algemene kritieken, maar er zijn toch ook nog een aantal zaken, die specifiek zijn voor Zorgpunt Waasland, waar we ons toch wel wat zorgen over maken. Vorig jaar hebben wij een hele discussie gehad over het feit – en ik denk dat Tjeu hem toen had laten ontvallen of in één van de teksten – die efficiëntiekost. Vandaag lezen we in die PowerPoint dat men wil komen tot een correcte kostenallocatie. Nu, ik denk dat dat, allé, op zich is dat een goed principe dat ge in zo'n grote organisatie weet waar uw geldstromen zitten, wat opbrengt, wat verlieslatend is. Dat is op zich geen probleem. Nu, wat zou het risico kunnen zijn van die oefening? Dat je zegt ja, we weten allemaal wat zal de grootste kostenfactor zijn, dat is de thuiszorg waarschijnlijk. En het risico zou bestaan, dat men dan zegt ah ja, maar die delen van Zorgpunt Waasland, die toch te veel kosten, die gaan we laten voor wat ze zijn. Dat is een risico van die kostenallocatie. En vooral die thuiszorg, ik weet in het maatschappelijk discours primeert de discussie over woonzorgcentra, maar eigenlijk is die thuiszorg qua omvang en qua preventie veel belangrijker. Dus dat is wel belangrijk, dat we dat goed uitbouwen. Nu zou je misschien kunnen denken vanuit de meerderheid van ja, ze overdrijft om te zeggen dat ze haar daar zorgen over maakt, want we gaan dat zeker niet doen. De kostenallocatie zal niet leiden tot het schrappen van die dienstverlening, die niet rendabel is. Ik zou dat vanavond graag door één van de twee bevoegde schepenen eens horen vermelden, dat dat niet de bedoeling is. En waarom vraag ik dat? Omdat het ondertussen al gebeurd is. Men heeft beslist binnen Zorgpunt Waasland om de personalarmsystemen, om dat niet meer te doen. Om die dienstverlening niet meer aan te bieden. Wel, dat vind ik nu heel stom, want dat is vaak de eerste opstap die mensen maken naar een dienstverlening en een zorginstelling. Wij hebben in de voorbije jaren eigenlijk in de geest van consensus mee het armoedeplan gesteund, mee dat diversiteitsplan gesteund. Ik hoor dat ook hier bij sommige fractieleiders. Die bejubelen die plannen.

Wij ook, maar ge moet dan wel uitvoeren wat erin staat hé. Een toegankelijke dienstverlening, dat lijkt me nu wel een heel centraal punt. Dus ik wou eigenlijk heel graag vernemen van de schepen van welzijn hoe zij daartegen aankijkt. We leggen al één dominosteentje, hebben we al een kruis doorgetrokken. En ja, ik heb toch wel wat schrik dat – zeker als dan die bedragen niet geïndexeerd worden – dat mag toch echt de weg niet zijn die we opgaan. Voor de rest zie ik heel wat kwalitatieve uitdagingen, zeker in de woonzorgcentra. Maar moet ik tegelijkertijd zeggen, dat als we ze opmerken, dat men er wel mee aan de slag gaat. Maar we moeten het wel opmerken. Wat bedoel ik? De opnameovereenkomsten, die we in augustus goedgekeurd hebben, die moeten eigenlijk dus helemaal herwerkt worden. Mensen worden niet opgenomen. Mensen komen wonen in een woonzorgcentrum. Er zijn geen protocollen rond ouderen mishandeling. Rond de Advance Care Planning – vroegtijdige zorgplanning – scoort men gewoon slecht. Maar ik nuanceer mij. Ik zie het als een uitdaging. Ik stel vast, als we rond die kwalitatieve aspecten aan de alarmbel of een opmerking maken, dat er wel de bereidheid is om daarmee aan de slag te gaan. Maar we moeten dat nu hopelijk ook het volgende jaar zien. Dus mijn antwoord is een beetje gemengd. Heel veel van de bedenkingen, die we ons kunnen maken, zijn niet specifiek voor Zorgpunt Waasland. Die zijn sectorbreed. Er zijn heel wat kwalitatieve bemerkingen, maar daar ben ik genuanceerd positief, omdat ik wel vaststel dat men daar dan toch pogingen doet om mee aan de slag te gaan. Die kostenallocatie, ik wou dat ik er gerust in kon zijn, maar ik ben het niet. En het afschaffen van de personalalarmsystemen is daar misschien een eerste signaal, maar ik hoop, schepen van welzijn, uit uw antwoord te horen dat dat het laatste is wat u gaat, wat afgeschaft wordt. En ik hoop ook eens te horen vanuit de politiek verantwoordelijken wat eigenlijk de ratio was voor dat afschaffen van die personalalarmsystemen. Dat was het, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Dan geef ik nu het woord aan de heer Karel Noppe van Open Vld. Karel?

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter en goeienavond, collega's, op mijn beurt. Halverwege deze bestuursperiode zijn we ondertussen. 3 jaar zijn – en wat mij betreft althans voorbijgevlogen – 3 jaar dat we met deze meerderheid aan de slag zijn en bouwen aan de stad van morgen. En ik moet zeggen, het contrast tussen het eerste jaar en de afgelopen twee jaar is zeer groot. Een grote boosdoener daarbij is uiteraard corona. De voorbije twee jaar beleefden en eigenlijk beleven we nog steeds de grootste gezondheids crisis sinds WO II en corona blijft een impact hebben op ons dagelijks leven. En jammer genoeg zal dat, denk ik, nog een tijdje zo blijven aanhouden. Ook op het beleid heeft deze crisis logischerwijze dan ook een impact.

Het afgelopen jaar was jammer genoeg opnieuw een jaar van veel moeten, veel aanpassingen, veel maatregelen. Een jaar, waarin we van de hele bevolking en ook de eigen stadsadministratie opnieuw veel flexibiliteit en inzet vroegen. Maar desondanks hebben we het afgelopen jaar ook heel wat zaken in gang kunnen zetten en realiseren. De stadsdiensten bleven naarstig aan het werk en dat samen met het college en ook deze raad om de beleidskeuzes uit te voeren. En dat deden ze ook bovenop alle crisistaken of extra taken die erbij kwamen. Een speciale dank wil onze fractie daarbij toch expliciet richten tot alle medewerkers en vrijwilligers van het vaccinatiecentrum in 't Bau-huis. De afgelopen maanden hebben zij schitterend werk geleverd om de inwoners van Sint-Niklaas en Temse op een snelle en efficiënte manier te gaan vaccineren. Ook de organisatie verliep trouwens vlekkeloos en kon op heel wat appreciatie rekenen vanuit de bevolking. En op dit moment doen ze dat trouwens nog eens allemaal opnieuw. Met het toedienen van de boosterprik staan zij opnieuw in de vuurlinie. En ik heb deze namiddag nog eens gekeken, ik dacht dat we momenteel al op 43 % van de Sint-Niklazenaar die gevaccineerd is zitten. 43 % van hen heeft zijn boosterprik al gekregen. En ik hoop dat we ook de resterende zo snel mogelijk nog kunnen zetten. Maar halverwege deze legislatuur zijn we dus ondertussen en als we een stand van zaken moeten maken van die afgelopen periode, dan is de vaststelling vanuit onze fractie toch wel dat we op heel veel verschillende projecten, werven en doelstellingen, dat die in volle voorbereiding en uitvoering zijn. Van het zwembad tot de bib, de heraanleg van de markt, de site in de Heistraat, de projecten in de deelgemeenten. Alle 5 grote werven zitten in een laatste fase van voorbereiding of zijn al gestart met de uitvoering en zullen de komende jaren verder ten uitvoer worden gebracht. En zo moet het trouwens ook. Wij willen vanuit onze fractie het college nog eens vriendelijk en goed aanmoedigen om verder daar werk van te maken, want deze projecten zijn belangrijke investeringsprojecten voor de toekomst van onze stad. Ik wil hier toch ook nog eens graag bij benadrukken welke belangrijke en cruciale rol onze stadsmedewerkers spelen in de realisatie van deze doelstellingen. Niet enkel vorige maand, maar eigenlijk regelmatig het afgelopen jaar weerklonken hier in de raad – en ik zal het diplomatisch verwoorden – kritische vragen over de inzet en de rol van onze eigen medewerkers in relatie tot de samenwerking met externe partners. Wat is hun taak? Wat is hun rol? Hebben zij nog wel inbreng? Deze avond werd het ook nog eens gezegd. Doen ze eigenlijk nog iets meer dan enkel overheidsopdrachten uitschrijven? Maar zij doen meer. Zij zijn zeer belangrijk. Het zijn zij, die de taken en opdrachten voor die bureaus omschrijven. Het zijn zij die waken over de realisatie van die doelstellingen. Zij zorgen ervoor, dat de input die we nodig hebben, dat die wordt aangeleverd. Ze waken over het budget.

Onze ambtenaren zitten mee aan de knoppen en hebben de controle bij de samenwerking met die externe partners. Insinuaties als zouden zij niet betrokken zijn of geen mening of geen inbrang, inbreng hebben, sorry, zijn er niet alleen grandioos over, maar zijn ook compleet fout. Het klopt dat we met deze meerderheid een heel ambitieus meerjarenplan hebben uitgewerkt. Met een ongeziene investering ook in infrastructuur en mensen. En dat maakt dat de werkdruk inderdaad en de realisatiedruk hoog ligt. Dat maakt ook, dat heel veel zaken tegelijk in beweging zijn en dat daarom we ook beroep moeten doen op externe partners om die samen mee te kunnen realiseren met ons. Maar stop dus alstublieft met de insinuaties, dat dit een miskennis zou zijn van onze eigen medewerkers hun kunnen of hun betrokkenheid. Collega's, het stadsbeleid beperkt zich – en gelukkig maar – beperkt zich niet tot die eerder opgesomde 5 grote werven. Ook daarnaast beweegt er heel wat en vanuit onze fractie willen we toch op enkele zaken eens bijzonder de aandacht vestigen. Zo mochten we eind vorige maand een aantal van de lopende rio-projecten bezoeken. Werf per werf zorgen we daarbij voor een betere waterhuishouding en afkoppeling van de huizen, maar dat gaat ook steeds gepaard met de heraanleg van het openbaar domein. Waarbij we kiezen voor vergroening en ontharding waar het kan, maar waarbij dat we ook rekening houden met de noden en de vragen vanuit de bewoners. En ook bij de rio-projecten gaat het hard. Er zijn nog een heleboel dossiers die klaarstaan om deze legislatuur opgestart te worden en er zijn nog een heel pak dossiers die al in de voorbereidingsfase zitten. Daarnaast maakt deze meerderheid ook meer dan ooit werk van vergroening. De voorbeelden zijn deze avond bij verschillende collega's al aan bod gekomen. De winkelwandellus, de realisatie van geveltuinen, de straat van de toekomst, vergroening van de spoorwegpijlers en ga zo maar voort. Er wordt ook werk gemaakt van leefbaarheid. Met een extra inzet en waakzaamheid van de politie in het stadscentrum. En in dit kader kijkt onze fractie ook enorm uit naar de extra inzet op sluikstorten en het onderhoud van het openbaar domein. Vanaf volgend jaar zullen er een pak meer medewerkers hierrond aan de slag gaan en zoals we in de commissie konden vernemen, gaan we daar ook de nodige middelen voor voorzien. Schepen, euh schepen Hanssens dan, u heeft en u zal ook in de toekomst de nodige steun hebben van onze fractie om de sluikstortproblematiek aan te pakken en we hopen dat u daarbij ook verder blijft inzetten op het identificeren en beboeten van sluikstorters zelf. De bereikbaarheid van onze stad dan. Bereikbaarheid voor alle vervoersmodi dat blijft voor onze fractie een belangrijk punt. We moeten sterk inzetten op die bereikbaarheid. En we verwachten daarom ook heel veel van de projecten, die op stapel staan, zoals het project van de Grote Markt, waarbij we de parking makkelijker en sneller bereikbaar maken voor zij die daar moeten zijn.

We kijken ook uit naar de tijdelijke parking in de Hofstraat, waarbij we voor mensen die vanuit het noorden komen, extra parkeerplaatsen zullen voorzien. En eerlijk gezegd, collega's, vanavond had die parking ruimschoots, allé, had die zeer dankbaar geweest en had ik dan file kunnen vermijden om bijgevolg 10 minuten later hier aanwezig te zijn. Dus ik hoop dat we op die manier – en ik ben er zeker van – dat we op die manier mensen een veel betere bereikbaarheid van onze binnenstad kunnen garanderen. En weet dat – en het is ook in de praatsessie rond de cultuursite aan bod gekomen – die Hofstraat is een tijdelijke oplossing. En ik hoop dat we met de vernieuwing van de cultuursite naar een definitieve oplossing kunnen gaan en ook aan die zijde van de stad voldoende parkeergelegenheden zullen voorzien. Ook de realisatie trouwens of de gunning beter gezegd van de parkeerconcessie met het parkeergebouw op Zwijgershoek en het parkeergeleidingssysteem zijn twee zaken, waar wij ongelooflijk naar uitkijken. Daarnaast werd er ook in de commissie aangehaald, dat er ook volgend schooljaar of volgend werkjaar, sorry, zal ingezet worden op veiligere schoolomgevingen en de aanpak van zwarte kruispunten. Ook hiervoor geeft onze fractie alle steun. En ik wil toch ook nog eens benadrukken, dat er ook jaarlijks een grote investering wordt gedaan in de heraanleg of aanleg van fiets- en voetpaden. Ik hoop dat we zoveel mogelijk projecten nog kunnen realiseren en dat we zoveel mogelijk Kopenhagensubsidies daarvoor kunnen binnenhalen. Op vlak van evenementen dan, laat ons zeggen of laat ons hopen dat 2021 een overgangsjaar was. We hadden te maken met nog heel veel beperkingen, heel veel maatregelen die ons van bovenhand werden opgelegd in het kader van de volksgezondheid. Maar toch konden er gelukkig opnieuw heel wat zaken doorgaan, waaronder ook – zij het dan in een iets andere vorm – maar ook onze Vredefeesten konden terug doorgaan. Ook op de dienst zelf – en we moeten daar niet in detail over gaan – maar het was geen evident jaar. Ik denk dat er heel wat uitdagingen voor de boeg staan en ik hoop dat we met de nota, die volgend jaar komt, begin volgend jaar komt de nota rond het evenementenbeleidsplan en met een sterke dienst, dat we dan een herstart kunnen maken en voor de 2^e helft van deze legislatuur kunnen uitkijken naar een sterk evenementenbeleid. Ik weet dat de schepen daar klaar voor staat en staat te popelen om daar echt een doorstart met te kunnen maken. Collega's, ook bij ons, we hebben ook pijn in het hart als we opnieuw moeten vernemen, dat er een kwalitatieve handelszaak jammer genoeg het centrum verlaat. Ik heb in heel die discussie – zowel in het publieke debat alsook in persoonlijke gesprekken – heel veel verschillende argumenten gehoord, jammer genoeg ook heel wat verwijten of hele simpele redeneringen alsof mobiliteit de hoofd- en enige reden zou zijn, waarvoor een handelszaak kan sluiten. De realiteit is, dat dat een zeer complex verhaal is.

Dat daar heel veel verschillende redenen en varianten zijn, die een impact hebben op de reden waar we gaan shoppen, maar ook op de reden waarom we al dan niet naar een binnenstad komen. Een pasklare oplossing is er niet. Ik denk, moest die er zijn, dat we de afgelopen jaren die wel allang hadden aangekondigd of dat iemand in deze raad die allang op een plateau had aangeleverd. Ik hoop alleen maar, dat we met één stem kunnen spreken. Ik denk dat dat zeer belangrijk is. We moeten onze stadskern positief gaan promoten, de bereikbaarheid daarvan in de verf zetten en de nadruk erop leggen, dat de stad bereikbaar is, dat er wel degelijk aangenaam gewinkeld kan worden. En de stad, de handelaars en het centrummanagement nemen daar heel veel verschillende initiatieven toe. En wij zijn er dan ook van overtuigd, dat die zijn nut zullen hebben. Daarnaast kijken we ook uit naar het nieuw detail- en horecaplan, detailhandelsplan en horecaplan dat aangekondigd werd. En ook op vlak van economie staat er heel wat op het programma. Denken we maar aan de samenwerkingen met VOKA, met Bepasin, het BAAS-project in de Lindenstraat dat eigenlijk een vliegende start heeft genomen en waarvan we heel veel verwachten op vlak van ondersteuning voor beginnende en jonge ondernemers. Stadspromotie en fierheid dan. Meer en meer zien we dat er acties op het terrein komen, zoals onder andere ook nu met de Magische Winterwandelling, waar ook een heel leuke actie rond fierheid aangekoppeld is. Fier zijn op Sint-Niklaas, waarbij de realisaties van een aantal Sint-Niklazenaars in de verf wordt gezet. En ik hoop en ik ben er zeker van, dat met het extra budget dat voorzien wordt voor stadspromotie, dat we daar de komende jaren kunnen aan verder werken. Er is nog werk aan de winkel en de Sint-Niklazeenaar is af en toe wel eens koppig en moet overtuigd worden, maar we hebben heel veel troeven in onze stad en we werken daar ook hard aan. Een mooi voorbeeld was onlangs de reportage over street art in onze stad op Vlaanderen Vakantieland. Wie had ooit kunnen denken, dat Sint-Niklaas überhaupt met dat thema nationale aandacht zou krijgen. Maar we doen het wel en er is effectief een heel grote verandering op het terrein en die wordt ook voor meer en meer mensen zichtbaar. Ook op het vlak van het programma Iedereen Mee staat er heel wat op het programma. Ik zal, allé, ik ga niet alles één voor één overlopen. Collega Aster heeft daar een heel mooie bloemlezing gegeven over dat deeltje. De aspecten, die voor ons daarbij belangrijk zijn, verder inzetten op digitalisering, zorgen dat mensen die niet digitaal mee zijn, dat zij toch op die trein kunnen springen door ze te gaan coachen, begeleiden, maar ook de nodige ondersteuning te geven op het vlak van aankoop van toestellen. Daarnaast ook de psychosociale of psychologische hulp. We hebben op het vlak van jongeren het TEJO-huis inderdaad vorig jaar gehad, dat opent. We krijgen volgend jaar het OverKop-huis.

Ik denk dat dat twee zeer belangrijke instanties zijn om mee die psychologische hulp en ondersteuning van onze jongeren te voorzien. Maar ook voor de volwassenen om het zo te zeggen, is dat voorzien met de uitbreiding van de eerstelijnspsychologen in het Welzijnshuis. Tot slot, collega's, er hebben al een aantal mensen naar verwezen. We hebben al heel wat praatsessies gehad, ook over de Moerlandsite, de toekomst van die site, de cultuursite, enz... Dat is eigenlijk het werk op langere termijn, waarin we met open vizier over de partijgrenzen heen van gedachten kunnen wisselen met elkaar. En ik wil mij aansluiten bij de woorden van bedanking, maar eigenlijk niet alleen naar het college toe, maar naar alle collega's toe, dat we dat in alle openheid, in alle transparantie die gesprekken kunnen aangaan, want dat gaat over veel meer dan de komende jaren. Dat gaat echt over de toekomst van onze stad. En ik wou heel graag, voorzitter, afsluiten met toch nog kort op financieel vlak iets te zeggen. We hebben het ook over het budget uiteraard. Ik zou niet willen, dat de schepen van financiën zich verwaarloosd voelt. Dus ik zou op dat vlak ook kort nog even willen tussenkomen. Schepen, ik denk dat we ons uiterste best hebben gedaan om de schokken van de coronapandemie op te vangen. Ik denk dat we daar heel goed, heel snel gereageerd hebben - in 2020 reeds - door een aantal aanpassingen te doen. We zien nu dat die resultaten of die effecten relatief meevalen. Laat ons hopen dat dat zo blijft. Daarnaast was er natuurlijk wel het slechtere nieuws van de Fluvius-dividenden die een serieuze daling kennen. Ik ben dan ook blij, dat er vanuit het Vlaamse compensatiefonds op voorstel van minister Somers toch de hele tegemoetkoming is om ook daar de bittere pil wat te gaan verzachten. En ook de 1 % belastingvermindering, de aanvullende personenbelasting, schepen. U zei daarnet, we zouden dat niet kunnen gedaan hebben, maar ik vermoed dat u dat zei met een kleine kwinkslag, want uiteraard was dat voor deze meerderheid een belangrijke doelstelling van bij de start van deze legislatuur. En we zijn dan ook blij, dat die onverwijld zal doorgevoerd worden en dat we vanaf volgend jaar onze burgers een belastingverlaging kunnen voorschotelen. Schepen, we hebben een budget in evenwicht, ons beschikbaar budget, het budgettair resultaat - sorry - is positief. Ook onze autofinancieringsmarge. We investeren dus, we investeren heel veel en houden desondanks onze financiën op orde. Ik denk dat dat zeer belangrijk is en dat is een belangrijke voorwaarde om al onze plannen uit het meerjarenplan ten uitvoer te kunnen brengen. Ik wil dan ook afsluiten met een bedanking voor alle diensten, alle diensten van de financiële dienst, maar ook alle diensten beleidsondersteuning, alle schepenen, het college om dit werk voor te bereiden en vanuit onze fractie zullen wij straks dit meerjarenplan en dit meerjarenbudget en de aanpassing daarvan dan ook goedkeuren. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. En dan geef ik het woord aan de heer Jef Maes voor PVDA. Jef, je hebt het woord.

MAES: Dank u, voorzitter. Bedankt dat ik als laatste iedereen nog eens mag wakker schudden. En het is niet omdat ik mijn jas aangedaan heb, schepen, dat ik ga vertrekken. Maar ik wil u misschien – het is een illusie – en het is misschien ook een illusie die ik had tot vorige week, dacht ik van ja, misschien moet ik u toch feliciteren om het feit dat u 3 keer op rij een begroting in evenwicht, een meerjarenbegroting in evenwicht met een positief resultaat kunt voorleggen. Maar sinds vrijdag ben ik daar eigenlijk niet meer zo zeker van. En moet ik eigenlijk zeggen, jammer, maar ik ga u niet feliciteren. Want eigenlijk ligt de begroting, is die al achterhaald, de begroting die nu voorligt. En dat is wat u zelf zegt, maar een indexsprong in 2022, die kon u natuurlijk niet voorzien, maar die heeft wel een effect van ongeveer 1 miljoen op deze begroting. En als de inflatie verder gaat zoals eigenlijk wordt voorspeld, dan zal het, is er veel kans dat er nog een 2^e indexsprong in deze begroting nog komt. Dus maar wat u wel kon voorzien, schepen en wat u wel wist – en dat lezen we dan in alle tabellen – dat is dat het resultaat in 2025 ten opzichte van 2020 ongeveer 22 miljoen lager ligt. Dus en dat dat resultaat dat nu voorligt ook al 2,7 miljoen lager is dan wat er 6 maanden geleden werd voorgesteld. Dus wij vragen ons af welke verrassingen dat we de komende maanden nog gaan gepresenteerd krijgen en hoe dat finaal er eigenlijk zal voor gezorgd worden, dat inderdaad die begroting niet in het rood gaat. Ik wil nu eventjes ingaan op een aantal elementen uit de meerjarenbegroting die voorligt. En een eerste punt, wat bij ons toch wel opvalt, is de uitverkoop van diensten en gebouwen van de stad. Eerst en vooral hebben we de privatisering van verschillende diensten. Die zet zich verder door. De ophaling van de PMD-huisvuil wordt uitbesteed aan de privé. En u kunt dan wel zeggen, dat het personeel overgeheveld wordt naar de groendienst of ingezet wordt om zwerfvuil en sluikstorten tegen te gaan. Positieve zaak, absoluut, geen probleem. Maar tegelijkertijd merken we dat het personeel van de privé-ophalingsdienst tegen een hels tempo achter de vuilkar moet lopen, vaak twee kanten moet bedienen met één persoon met de nodige risico's in het verkeer, om dan nog te zwijgen over de loon- en arbeidsvoorwaarden die in de privé beduidend minder interessant zijn dan in openbare diensten. We hebben het ook over de privatisering van het parkeertoezicht, maar daar ga ik het straks nog over hebben. Over de privatisering van het zwembad ga ik het vandaag niet hebben. Daar hebben we het al heel dikwijls over gehad. En over andere privatiseringen ga ik ook niet uitweiden, daar hebben we vorig jaar nog verder over uitgeweid. Maar de uitverkoop van verschillende gebouwen, dat is toch wel ook opvallend. Het gebouw van Libridis, begroot op 2 miljoen. Het scharniergebouw van de vakschool, een klein miljoen.

Verkoop van de huidige bibliotheek en het Huis van het Kind wordt begroot op 5,1 miljoen. Als we dat totaal aan uitverkoop zien van stadsgebouwen komt dat neer op 8 miljoen. We zien ook heel wat peperdure bouwprojecten. Er is de nog eens 900.000 euro extra geld voor de gouden vleugel van het stadhuis. We hebben de inrichting, de vernieuwing van de Grote Markt, 13 miljoen. Het nieuwe zwembad officieel 60 miljoen, maar dat zal meer dan 88 miljoen zijn. En last but not least de nieuwe bibliotheek. Geen 15,5 miljoen zoals eerst begroot, maar 22 miljoen. Het wordt de parel van het H. Heymanplein lezen we dan in de pers. Een dure parel moet ik zeggen, een onverantwoord dure parel, want terloops vernamen we ook op de commissie van schep en De Bruyne dat er in 2018 nog voor 564.000 euro aan kosten zijn gemaakt. Ruim een half miljoen belastinggeld. Noodzakelijke kosten, want je kan de mensen niet in de kou zetten, wat we nu wel hier ervaren. Dus maar dat stelt dan wel de vraag, is het verantwoord om na al die gemaakte kosten om deze bibliotheek nu af te breken? We hebben een toelichting gekregen op de commissie van cultuur, waarom die kostprijs op 6 maand tijd met ruim 6 miljoen is gestegen. En men heeft toen ontdekt, dat er een verschil is tussen netto- en bruto-ruimte en dat brengt natuurlijk een behoorlijke kost met zich mee. Nu, we hebben weinig vertrouwen in heel deze gang van zaken of we inderdaad over een finale kostprijs gaan kunnen spreken van 22 miljoen of zal het iets zijn zoals bij de beenhouwer “mag het iets meer zijn”. Nee, voor ons mag het absoluut niet meer zijn. 22 miljoen is voor ons al veel te veel. Misschien ook een aantal boekhoudkundige trucs en de verkoop van de huidige bib en de gronden en de gebouwen van het Huis van het Kind worden nu in deze meerjarenbegroting ingeschreven. Bent u er al zeker van dat die in 2025 gaan verkocht worden? En voor welk bedrag? En was dat oorspronkelijk ook niet de bedoeling in de meerjarenbegroting om die te verkopen? En dat is ons toch altijd gezegd wat betreft de bibliotheek. En waarom stond die dan niet eerder in de begroting of hebben wij daar overgekeken? Dus, daar is dus ook wel toch wel wat vragen wat daar ineens plots is gebeurd. De politiezone heeft 8 miljoen reserves. Gezien de precaire financiële situatie van de stad is dit uiteraard logisch en het goeie moment om de helft van die reserves over te hevelen. Maar het komt dus eigenlijk wel goed uit, dat men die reserves nu kan overhevelen. Dus boekhoudkundige trucs. Ik wil nog verder ingaan op een aantal andere zaken en ik kom nu bij de inkomsten uit boetes. Op de commissie van de begroting zei u, schep en ik citeer “wanneer we in 2025 op kruissnelheid zitten, dan innen we 1 miljoen aan boetes voor de stadskas”. Kruissnelheid, ik denk dat u dan bedoelde dat vooral de chauffeurs op kruissnelheid moeten blijven rijden om die stadskas te spijzen. Ik dacht nochtans dat de veralgemening van de zone 30, waar wij absoluut een voorstander van zijn, dat die bedoeld is om de verkeersveiligheid te bevorderen in de binnenstad.

En ik las onlangs nog wat Stef Willems van het VIAS zei in De Standaard en ik citeer “beleid rond verkeersveiligheid moet net streven naar zo weinig mogelijk boetes naar aanleiding van heel de controverse rond de private exploitatie van de trajectcontroles in een aantal gemeenten zoals Glabbeek en Bilzen”. Dus onze vraag is hier rond dit punt dan ook, wat is nu eigenlijk prioritair? Is het verhogen van de verkeersveiligheid de prioriteit of is het innen van verkeersboetes de prioriteit? Voor ons is dat ontegensprekelijk het eerste. En dat wil zeggen, dat we best nog meer doen op het vlak van waarschuwingen en preventie en sensibilisering. En ik denk dan nog aan meer beschilderingen op de weg, waardoor dat mensen duidelijk weten, dat ze in een zone 30 zitten. Ik denk dan aan bv. ingrepen in de wegenissen, waardoor dat mensen het sneller rijden wordt bemoeilijkt, waarin ook zeker en vast, wanneer het minder druk is in het verkeer, want het is dan dat de hoge snelheden worden gehaald. Dus dat is denk ik dingen waar we absoluut in moeten investeren. En uiteraard is het nodig om snelheidsmaniakken te beboeten. Maar het mag ook geen pestbeleid worden. En als er al extra inkomsten zijn, die nu naar de gemeentekas naar de stadskas komen in plaats van naar de staatskas, dan vinden we dat die ook moeten geormerkt worden en dat die ook moeten dienen om het extra versterken van de verkeersveiligheid en moeten dienen om te zorgen dat er in die zone 30 en zone 50 minder snel wordt gereden. Dat er allerlei instrumenten worden aangebracht en dat die niet wordt beschouwd als een middel om de begroting in evenwicht te brengen. En nu we toch over boetes bezig zijn, ik merk dat in de begroting van dit jaar nog de concessie wordt verleend of dat dit jaar nog de concessie wordt verleend aan het privébedrijf, dat het parkeertoezicht gaat overnemen. 900.000 euro minder inkomsten uit parkeerboetes voor de stad. Collega Van der Coelden heeft er al naar verwezen. Maar toen ik hoorde als we hier de discussie in de gemeenteraad hadden, daar dat een cadeau met een gouden strik aan de privé noemde, dan werd ik als een populist beschreven en bestempeld. Maar we zien nu in de begroting, dat dat er toch absoluut niet ver naast is. We zijn dan ook wel erg benieuwd en we zouden heel graag het contract met dat privébedrijf ontvangen, want we zijn heel benieuwd wat daar allemaal instaat. Gaan we op het vlak van parkeerboetes ook naar een pestbeleid? Want een privébedrijf heeft als doel om zoveel mogelijk winst te maken, dat is evident. Er is in de discussie rond het parkeertoezicht is er gesproken over het inzetten van scanauto's. Is dit ook de bedoeling, dat dat effectief zal gebeuren? Ik verwijs nu naar een discussie ook op ja, Vlaams niveau over de zaak van Glabbeek en Bilzen over de privétrajectcontroles. Daar is het privébedrijf in kwestie blijkbaar er contractueel in geslaagd om verschillende eisen te kunnen bedingen. Eén daarvan is bv. het zeggenschap bij aanpassingen van wegen binnen het traject en de omgeving, waardoor zij konden vragen om verkeersdrempels weg te nemen.

Dus we zijn echt wel benieuwd wat het privébedrijf, dat het parcourstoezicht gaat overnemen, allemaal heeft bedongen. En we houden ons hart vast. Rond het parkeerbeleid wil ik ook iets positief zeggen. In 2022 komen er 5 randparkings aan de buitenkant van de stad, beginnend bij die bij SVK. Wij vinden dat een positief gegeven. We hebben daar trouwens in al onze voorstellen rond parkeren altijd op aangedrongen “probeer zo snel mogelijk werk te maken van randparkings aan de stad om het autoverkeer in de binnenstad zoveel mogelijk te beperken”. Maar als je die randparkings aanbrengt, dan is het wel de bedoeling om die te verbinden met de binnenstad en liefst met openbaar vervoer. Dat hoeven geen grote bussen te zijn, liefst kleine bussen met een lage instap op elektriciteit of waterstof, maar daar is blijkbaar niets voor voorzien. We gaan toch niet iedereen, denken dat iedereen die elektrische deelsteps gaat nemen en dat lijkt mij geen optie. Rond het deelfietsen bv. lezen we niets, zien we niets bewegen in dat dossier. Dat lijkt mij nochtans een missing link, die met die randparkings zou kunnen ingezet worden. Ik wil daar ook toch nog bij aangeven bij deze zaak – en dat sluit aan bij die randparkings – dat wij toch ook nog altijd vragende partij zijn rond het behoud van de stadsbussen. En we zijn echt wel benieuwd wat het stadsbestuur gaat doen. Er zijn heel veel discussies op Vlaams niveau en we vragen ons af of het stadsbestuur hier ook niet kan in tussenkomen en kan pleiten voor het behouden van die stadsbussen. We gaan hier volgende week, nee, deze week – excuseer – de verlaging stemmen van de aanvullende persoonsbelasting met 1 %. Fantastisch. Wij gaan daar voorstemmen. Wie kan daartegen zijn? Niemand betaalt graag belastingen. U zei daarnet, dat is gemiddeld voor een gezin 163 euro. Ik wil dat nu toch wel een beetje relativieren ten opzichte van de huidige problemen die mensen hebben met hun energiefactuur. Ik heb gisteren nog iemand gesproken, die klant was via dan de aanbesteding, de groepsaankoop van de provincie Oost-Vlaanderen en die gaat ineens van 60 naar 160 euro elektriciteit. Dus met andere woorden, mijn eigen factuur stijgt in dezelfde grootorde. Die daling van belastingen van 163 euro, 2 maanden stijging van de energiefactuur en ze is al weg. Dus, de problemen bij mensen om de eindjes aan mekaar te knopen, is toch wel een groot probleem. Nu, die 163 euro dat zal welgenomen zijn, maar dat lost absoluut niet alle problemen op waar heel veel mensen mee komen te zitten. Want we stellen ook vast, dat terwijl dat de inkomsten uit de algemene personenbelasting dalen met 1 % voor de inwoners, door bevolkingsaan groei en andere elementen die eigenlijk niet dalen, die inkomsten voor op vlak van personenbelasting voor de stad, maar tegelijkertijd stijgen in dezelfde periode de inkomsten uit de opcentiemen op de onroerende heffing met 3,4 miljoen. Dus er is duidelijk hier een verschuiving van directe naar indirecte belastingen.

Dus met andere woorden, er wordt ook wel andere inkomsten geregeld, die ook uiteindelijk uit, door de inwoners zullen moeten betaald worden. Dan kom ik bij het sociale luik. En ik moet zeggen, dat ik op het vlak van het sociale luik zwaar teleurgesteld ben. Ik heb daar niet dezelfde ambitie gezien als op andere vlakken. En ja, er wordt gestart met Housing First en er komen rolstoelvriendelijke picknicktafels. Ja, er komen 9 noodwoningen, maar er is nog altijd geen nachtopvang in de winter voor daklozen. Op het vlak van discriminatie op de woonmarkt wachten wij nog altijd op de praktijktesten of noem het correspondentietesten, die minister Somers in gang ging zetten. Wij blijven daar nog altijd op wachten. Hij heeft dat een jaar geleden gelanceerd. Ja, ik weet niet hoelang de schepen gaat wachten tot minister Somers iets gaat doen, maar ik denk dat er een belangrijk probleem is, dat absoluut moet aangepakt worden. Maar globaal denk ik, dat de uitdagingen op sociaal vlak veel groter zitten. We zitten met een zorgcrisis, we zitten met een toenemende vergrijzing, we zitten in onze stad met een toenemende armoede, met een energiecrisis waarin mensen hun gas- en elektriciteitsfactuur de pan zien uitzwingen. Er is ook een woningcrisis, want wonen wordt alsmaar duurder en mensen hebben een probleem om allemaal de eindjes aan mekaar te knopen. En wat zien we aan nieuwe initiatieven op sociaal vlak? Dat vinden wij te weinig. Veel te weinig. Op de vorige gemeenteraad, één van de vorige gemeenteraden hebben we voorstellen gedaan om mensen te helpen om hun energiefactuur onder controle te houden. “We doen al heel veel”, was toen het antwoord. Maar ik wil toch nog een nieuw voorstel doen. Heel veel mensen in onze stad zijn getroffen door het faillissement van de Vlaamse energieleverancier, omdat zij ingetekend hebben op de groepsaankoop van de provincie. De provincie slaagt er nu niet in om een alternatief aan te bieden en die mensen te helpen. Trek uw plan, zeggen ze. Maar waarom kan de stad de gedupeerden niet bijstaan met een advocaat om een groepsvordering in te stellen voor het terugbetalen van het te veel aan betaalde voorschotten? Individueel zien mensen dat niet zitten, want ik heb daar al verschillende vragen rond gekregen. Maar een groepsvordering kan misschien wel helpen. En het maakt in elk geval de getroffenenen het gemakkelijker om daar een beroep rond in te stellen. Wat betreft armoede zien we het ook in de cijfers, dat de armoede toeneemt. Want de gelden voor de uitbetaling van het leefloon in 2021 zijn met 235.000 euro gestegen. Dus die armoede is in onze stad – die al groot was – die verdient eigenlijk nog meer aandacht. En geen enkel kind in onze stad van de Sint zou eigenlijk met Sinterklaas zonder speelgoed moeten zitten. Gelukkig zijn daar organisaties zoals bv. DOMO, die daar inspanningen rond leveren. En we hebben hen ook daarbij geholpen. Op het vlak van sociale woningbouw stellen we vast, dat er in deze legislatuur maar 1 miljoen wordt uitgetrokken voor sociale woningbouw.

Maar als er ineens 5,5 miljoen kan gevonden worden als meerkost voor de bibliotheek en als er 22 miljoen voor de bibliotheek kan worden uitgetrokken, kan er dan geen groter bedrag gevonden worden voor extra investeringen in sociale woningbouw? U begrijpt, dat dat toch niet in verhouding is, die twee cijfers. Ja, er wordt volgend jaar ingezet op het sociaal beheerrecht. Positief, eindelijk zou ik zeggen. Want het was eigenlijk al dit jaar voorzien, maar het voorziene bedrag van 100.000 euro is voor ons ruimschoots onvoldoende. De schepen heeft op zijn commissie beloofd, dat als het nodig is hij extra centen gaat vragen. En we zijn erg benieuwd of het effectief gaat gebeuren. En dan kom ik op het punt van de toenemende vergrijzing van onze bevolking en de zorg voor de ouderen in onze samenleving. Wij moeten daar als samenleving extra in investeren. Maar we zien dan, dat opnieuw dit jaar de bijdrage van de stad aan Zorgpunt Waasland niet wordt geïndexeerd. Maar de noden in de zorg zijn groot. Zijn groot om personeel te behouden, om nieuw personeel aan te trekken, om de werkdruk van het personeel dragelijk te maken en te voorkomen dat mensen ziek uitvallen. Om te zorgen dat de wachtlijsten verkleinen. Als we dan merken, dat 1/3^e van de kamers in Het Populierenhof leeg moeten blijven, omdat er personeelstekort is, dan moet er toch een alarmbel afgaan. Hoe gaan we dat oplossen? Dat kan enkel maar door extra inspanningen om jobs aantrekkelijker te maken, om loon en werkomstandigheden te verbeteren. Hoe gaat u daarvoor zorgen, heb ik aan de directeur vorige vrijdag gevraagd. En ik wil deze vraag hier vandaag opnieuw herhalen, want het zijn de beleidsverantwoordelijken, de schepen van welzijn en de voorzitter van het Zorgpunt Waasland, die daar een oplossing voor moeten vinden. Ik weet dat de Vlaamse regering hier een belangrijke rol speelt en vandaag hebben onze vertegenwoordigers nieuwe voorstellen gedaan op vlak van financiering van de zorg, maar ik denk dat ook de lokale besturen hier een verantwoordelijkheid hebben. Ik heb vorige vrijdag – het is mijn laatste blad hoor – een vraag gesteld aan de directeur van het Zorgpunt “biedt u nu alle mensen die halftijds werken de kans om fulltime te werken”. En zijn antwoord was “we doen dat, maar dan moeten de mensen wel bereid zijn om in gesplitste uren dienst te doen, van 07u.00 tot 11u.00 en van 17u.00 tot 19u.00 en bereid zijn om in verschillende centra te werken”. Het is toch wel heel begrijpelijk, dat heel veel mensen niet ingaan op zo'n voorstel. Alleenstaande moeders krijgen dat nooit georganiseerd. En wat als je partner ook nog in ploegen werkt? Hoe los je dat op? Nochtans, Margot Cloet van het Zorgnet-Icuro noemt dit een belangrijk middel om te zorgen dat er meer handen aan het bed komen. En dan moet men natuurlijk realistische en haalbare voorstellen uitwerken voor het personeel. En waarom werkt men daar met het Zorgpunt geen haalbare voorstellen uit? De begroting is in evenwicht, maar dat komt dan vooral door 2 zaken.

De coronasubsidies van 2020-2021, die eigenlijk bedoeld waren – en ik lees dat in elk geval op de website van het departement welzijn, gezondheid en gezin – die bedoeld waren om extra onkosten, onderbezetting en dergelijke op te vangen omwille van corona. Deze subsidies worden hier jammer genoeg gebruikt om de bijdrage van de stad niet aan te passen. En de jaarlijkse indexering van de ligdagprijzen, die nu met 4,16 % verhoogd worden, waardoor dat de prijs voor de meeste mensen in een woonzorgcentrum stijgt naar 1.941 euro. Ik denk dat er niemand is of heel weinig mensen, die dat alleen met hun pensioen kunnen betalen. Dus de indexering van de bijdrage van de stad had op z'n minst kunnen zorgen dat die ligdagprijzen betaalbaar kunnen blijven voor gewone mensen, want vandaag moeten zij allemaal in hun spaarcenten tasten. Conclusie, ik denk dat het duidelijk is, dat wij deze begroting niet kunnen steunen. Voor mijn wensen voor 2022 ga ik wachten tot donderdag, want we hebben nog een bijeenkomst. Dus in elk geval, dus denk ik deze analyse, die staft ons stemgedrag.

VOORZITTER: Dank u wel, Jef. En dan gaan we nu even een 10-tal minuten pauzeren. Ik sluit de raad voor maatschappelijk welzijn.

P A U Z E

VOORZITTER: Ik open terug de raad voor maatschappelijk welzijn. En iedereen kan er weer tegenaan om te luisteren naar de replieken van de schepenen. En ik geef eerst het woord aan schepen Buysrogge. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel, collega's, voor de verschillende insteken, de verschillende inzichten en de behoorlijk constructieve tonaliteit, die iedereen gehanteerd heeft. Ik ben meestal nogal chaotisch in het nemen van mijn nota's. Vandaar dat ik misschien voorstel om gewoon per persoon die gesproken heeft, waarvan ik dacht van ja, dat is eigenlijk een vraag of een opmerking dat aan mij gericht is, dat ik zal tussenkomen. Dus niet thematisch, maar wel per persoon. Om te beginnen, Luk, met betrekking tot die realisatiegraad. Dat uw bezorgdheid - ook één van uw stokpaardjes – wat ook onze eigen bezorgdheid is. Het is zo dat die realisatiegraad op investeringen, dat die de afgelopen jaren al iets in positieve zin geëvolueerd is. We zijn daar van een realisatiegraad van 50 %, een kleine 50 % zitten we nu toch zeker boven de 60 %. Dus we zijn daar in positieve zin aan het evolueren. Ook daar is de jaarrekening, die we in juni gepresenteerd krijgen, altijd zowat de momenten om te bekijken wat de nieuwe stand van zaken is. Maar werken we er alleszins aan om de budgetten, waar iedereen altijd voor vecht om meer en betere budgetten te kunnen krijgen, dat die ook uitgegeven geraken. Want dat is hier het probleem in het kader van de realisatiegraad.

Jos, een aantal punten, die je aangestipt hebt. Eén, uw eerder algemene bemerking rond de budgettaire soberheid en dat we niet te veel avonturen moeten aangaan. Ik denk dat dat van een – ik mag niet zeggen een oud – maar wel een wijs man is, die dan de dingen uitspreekt. Naar wie we altijd goed moeten luisteren en wat ook onze finaliteit is op financieel vlak, om het op een voorzichtige en niet-avontuurlijke manier aan te pakken. En dat je altijd rekening mee moet houden dat er in de loop van de meerjarenplanning zijn er positieve zaken, zijn er negatieve zaken, waar we dan in een volgende aanpassing rekening mee moeten houden. Eén. Twee, heb je zoals we u kennen, ben je uitgebreid ingegaan over ja, de studiekosten en dat die toch wel oplopen, stijgende zijn, waar je dan zowat de, ja, naar mijn aanvoelen onterecht een oordeel maakt van ja, hoe zit het dan met ons personeel ... Allé, Kris, gij hebt er ook wat op gezinspeeld. Dat is zowat de verhouding tussen ons eigen personeel enerzijds, anderzijds hetgeen dat we dan uitbesteden. Ik kan u zeggen, het gros van alle studieopdrachten, die we uittaken, dat is zo technisch van aard, zo specifiek van aard, dat vergt zo'n hoge deskundigheid als het gaat over zonerings- en saneringswerken rup's, realisaties van onze eigen projecten, van de grote projecten, dat vergt zo'n hoge techniciteit, dat het inkopen van kennis – want daar komt het dan op neer – dat dat iets is dat essentieel is. Dat is zonder afbreuk te willen doen aan ons eigen personeel, wel integendeel. Dat is net om ervoor te kunnen zorgen, dat ons eigen personeel zich nog beter en nog meer kan focussen op de eigen opdrachten. Als het dan gaat over uw bemerking van een advocatenbureau waar we mee samenwerken, nl. advocatenbureau Rasschaert, vond ik dat wat misplaatst, als ik dat mag zeggen. Je maakt er dan de superschepen van financiën van. Ik dacht heeft hij het nu over mij? Nee, het ging dan over Mr. Rasschaert als superschepen van financiën. Ik dacht, ah, ik ga een compliment krijgen, maar het was toch niet. Ik kan u daarin geruststellen, Jos. Dus die hebben hier niet ineens een alleenrecht of wat dan ook. Als het gaat over grote vergunningsprocedures is het zo dat dat begeleid wordt door de beoordelingscommissie. In die beoordelingscommissie zitten niet anders dan deskundige ambtenaren. Er is ook per project, ook de projecten waar Mr. Rasschaert bij betrokken is, is er ook een stuurgroep. In die stuurgroep zitten ook de politieke verantwoordelijken, zitten ook de betrokken schepenen bij om daar voldoende eigen inbreng te kunnen doen. Dus daar kan ik u toch zeker in geruststellen, dat we daar als organisatie zowel op ambtelijk als op politiek vlak onze verantwoordelijkheid opnemen. Als het dan gaat over uw cijfers, die u ook opgevraagd had met betrekking tot het politiek personeel en ja, je maakt dan zowat de verhouding tussen kabinetspersoneel, de lonen van de schepenen versus de middelen die we uittrekken voor onze gemeenteraadsleden.

Ik denk dat we als organisatie voor onze politieke werking – en dan spreek ik zowel over schepenen, ondersteuning van schepenen voor de organisatie van onze raden – dat we er op budgettair vlak een sobere stad zijn. Zowel voor de schepenen en de kabinetsmedewerkers als voor de raden. Je komt daar aan minder dan 2,5 % van de totaliteit van personeelsvolume investeren we in onze ja, onze politieke organisatie. Het is trouwens ook zo, dat we ten opzichte van de vorige legislatuur doen we het bv., is de OCMW-raad – dat is nu een bijzonder comité – maar dat is een slankere werking. Je hebt geen 10 leden meer in het schepencollege, maar dat zijn er 9. Dus ook op dat vlak zijn we eigenlijk, evolueren we naar een nog soberdere organisatie. En er zijn alleszins geen plannen in dit stadsbestuur om daar op één of andere manier een uitbreiding of wat dan ook te organiseren. Kris, een aantal bemerkingen ook, een aantal reflecties op basis van uw reflecties die ge de vorige jaren gegeven hebt. De respo-bijdrage. Ik was al ongerust, Kris, moet ik zeggen, omdat ik, ik had mij goed voorbereid in functie van de commissie, die we vorige week hadden. En ik had daar een hele reeks vragen van u verwacht, maar ik ben blij dat ze nu toch nog komen, die vragen. Respo-bijdrage stellen we inderdaad vast, dat die kost stijgt ten opzichte van de budgetten zoals ze nu in de meerjarenplanning zitten. De gedachtegang, dat ge er dan bijmaakt, klopt niet volledig. In die zin, dat die aanpassing die er nu gebeurt, dat dat niet is op basis van foutieve cijfers van de vorige jaren, maar wel omdat binnen de RSZPPO, dus de federale overheidsdienst, dat daar ook de basisvoet van de berekening, de 50 % die ge dan inbrengt, dat die opgetrokken is en naar de volgende jaren in stijgende lijn gaat gaan. Vanaf 2023-2024 evolueert dat naar 69 % dat de stad als bijdrage moet doen ten opzichte van die 50 %. En dat heeft dus een negatief budgettair effect. Maar dat nemen we dus ook wel op nu in onze aanpassing van kredieten. Ik kan u trouwens ook zeggen, misschien kan ik het u ook vragen, om uw oor ook eens te luisteren te leggen. Ik las vandaag toevallig ook een Belga-bericht van de federale minister van pensioenen, mevrouw Lalieux, dat zij van plan is om 128 miljoen euro uit te trekken ter ondersteuning van de pensioenfacturen van de lokale besturen. Specifieke communicatie die ze gedaan heeft voor de lokale besturen. Dus mocht u daar via uw federale connecties informatie ... ah ja, ge kent ... Ja, maar ik ga ervanuit dat gij de voorzitter van één van de meerderheidspartijen of meerderheidsbewegingen in de federale regering toch goed kent. Dus mocht ge daar informatie – ik zal natuurlijk ook mijn werk doen – maar mocht u daar enige informatie kunnen aanleveren om dat wat te concretiseren, ook dat eventuele positieve cijfer nemen we dan graag in onze volgende aanpassing op. Rond het uitbesteden van parkeren hebt ge ook hier gedaan, maar dat is eigenlijk op budgettair vlak break-even.

Ik ga ervanuit, dat collega Carl – hij heeft niet graag dat ik naar hem verwijst, maar ik doe het toch – dat hij daar straks ook nog wel op zal ingaan. Ge zegt ook van ja, ge zijt niet correct geweest. We hebben dat ook aangekaart indertijd rond het H. Heymanplein. Ik kom straks ook nog terug als ik het heb over de bemerkingen van Jef. Maar ik vind het niet meer dan fatsoenlijk, Kris, dus een budget is een levend gegeven. We kunnen daar zeggen ja, maar die uitgaven, eigenlijk is dat misschien nog niet dat we dat allemaal in 2022 gaan uitgeven, dat is misschien voor de volgende jaren, we gaan dat nog wat uitstellen. Nee, we nemen onze verantwoordelijkheid op. We weten dat we met een totale kost van die 22 miljoen geconfronteerd worden. We nemen die integraal op in het budget. We sturen de factuur niet door naar de toekomst, we durven de waarheid onder ogen zien en we nemen dat op in onze budgetten. Dan uw reflecties, die ge gemaakt hebt over het personeelsbeleid in het algemeen, werkdruk, de combinatie dan met eventueel hoge ziektecijfers, het aantal burn-outs, is het zo dat we als organisatie jammer genoeg geconfronteerd worden met ziektecijfers, ook met mensen die langdurig ziek zijn. Dat is niet alleen omwille van burn-out, dat is een complexer gegeven. De cijfers van ziekteverzuim zijn voor onze organisatie in vergelijking met gelijkaardige organisaties, grote organisaties, andere overheidsdiensten, zeker niet slechter hé. Dus we zitten daar eigenlijk op door de band genomen op de gemiddelden. Dus we zitten daar niet slechter. Maar dat wil niet zeggen, dat we er niets aan moeten doen. Dus daar neem ik uw opmerkingen wel ernstig. Ik neem alle opmerkingen ernstig, maar ook die opmerking neem ik zeker ernstig. Ja, voilà. Dus, dat we daar bv. rond het fenomeen van werkdruk, weten we dat sommige diensten daar effectief mee geconfronteerd worden, proberen we daar ook in het mate van het mogelijke op in te spelen. Als het gaat om eventueel bijkomende mensen of een functieverhoging om betere aanwervingen te kunnen doen en zo proberen we daar puntsgewijs wel op in te spelen en is het ook zo, dat onze personeelsdienst, de afdeling personeel, dat die tal van initiatieven neemt in het kader van het welzijn op het werk hé. Een palet aan initiatieven en als daarvoor, allé, ik heb u de vraag concreet horen stellen om daar eens op één of andere manier een gedachtewisseling over te hebben. Op basis van wat inzage in plannen, in cijfers denk ik dat we dat zeker moeten kunnen organiseren in mijn commissie. Christel, ook Jef, ook anderen, jullie hebben gesproken over het Zorgpunt en over de niet-indexering. Strikt genomen is die niet-indexering, is dat geen wijziging ten opzichte van vorig jaar. We hebben daar eerder ook al debatten over gehad.

Ik breng nogmaals in herinnering wat ik misschien ten overvloede – maar de kracht van herhaling is soms interessant – is het toch belangrijk ook om mee te geven, dat bij die niet-indexering, dat dat geen expliciete eis of een expliciete vraag geweest is vanuit de stad of vanuit het OCMW, maar dat dat dus een voorstel is dat vanuit Zorgpunt zelf gekomen is. En dat wij als stad – in de ruime zin van het woord, in dit geval het OCMW – dat wij daar ook het engagement genomen hebben van kijk, je beschikt over een positief budgettair parcours dat ge kunt doorlopen. Dat laat toe dat ge een, dat wij naar onze dotatie toe een niet-indexering hebt. Weet van ja, op een gegeven moment, stel dat de financiële situatie minder rooskleurig is voor het Zorgpunt, dat wij wel bereid zijn om dat terug te beginnen indexeren. Dus maar op dit moment is dat dus niet nodig, noch vorig jaar, noch dit jaar. En dus we trekken dat door naar de volgende jaren toe, tot zolang dat het kan. En als we op een gegeven moment vanuit Zorgpunt het signaal krijgen, dat we dat anders moeten interpreteren, zitten we daarover terug aan de tafel. Aster en Karel, ook voor jullie geen specifieke vragen die ik hier genoteerd heb naar mij toe. Maar ik wil jullie bedanken alleszins voor de constructieve opmerkingen en suggesties. Jef, moeilijk om te beginnen, omdat uw verhaal, ja, het is moeilijk om zo door een, ge probeert zowat een net te spinnen, waar ge dan ... Ja, ge moet op een gegeven moment de twee eindjes vastpakken en dan een knoop beginnen te trekken. Ge zegt, wacht, ik probeer uw opbouw van redenering terug te produceren hé. Dus ge zegt, de verkoop van gebouwen, ge zijt uw patrimonium aan het verkopen. Ge rekent daar op 8 miljoen wat ge daar allemaal gaat verkopen. Waaronder de bibliotheek, het Huis van het Kind. Ja, als ge dat mee in de weegschaal neemt, ja, dan is het niet meer dan fatsoenlijk om dan de keerzijde van de medaille ook in diezelfde weegschaal te leggen en dan moet ge toch zeggen, ja, de bibliotheek, oké, die wordt afgebroken, maar tegelijkertijd bouwen we wel, investeren we wel. Is dat dan op één of andere manier het verstatelijken van ... Ik weet niet hoe ik dat moet formuleren. Dat is alleszins geen privatisering. Wat is de tegenhanger van privatiseren? Alleszins, we investeren terug in dat soort van gebouwen met stukken meer dan die 8 miljoen. Je noemt dat trouwens ook – en dat vind ik wel bijzonder, bijzonder merkwaardig – dat ge het een budgettaire truc noemt – want dat waren uw woorden – een budgettaire truc, zo hebt ge het genoemd, denk ik hé, om te zeggen van dat ge nu ineens de opbrengsten van de verkoop van die twee gebouwen, van het Huis van het Kind en de bib, dat ge die nu ineens in het budget voorziet. Dat vindt gij een budgettaire truc. Het klopt, dat dat op dit moment nog niet in onze budgetten vervat zat. We hebben nu recentelijk een schattingsverslag daarover gekregen. En we nemen die zaken op in ons budget. Om daar nu van te maken “en dat is een budgettaire truc”, dat vind ik toch wel raar.

Dat kan ik u trouwens ook, allé, kan ik u trouwens ook zeggen, we hebben bv. afgelopen weekend – het was na mijn commissie, want anders zou ik er zeker op de commissie over begonnen hebben – vanuit de minister Ben Weyts de informatie gekregen, dat we meer dan een miljoen euro subsidies krijgen voor het zwembad. Ga je dat ook een budgettaire truc noemen als ik daar de volgende keer mee afkom om dat op te nemen in het budget? Ik mag hopen van niet. We weten nog niet wat we gaan doen met het huidige Sinbad. Het zwembad gaat daar weg. Wat gaan we met dat gebouw doen? Mogelijks gaan we dat verkopen. Stel dat we op een gegeven moment met het verkoopdossier of met een schattingsverslag van de verkoop van die grond naar de gemeenteraad gaan, ga je dat op die moment dan ook een budgettaire truc noemen? Ik noem dat niet meer dan fatsoenlijk budgetteren. En tot slot, uw opmerkingen of nee, ik moet zeggen uw steun – zo moet ik het zeggen – uw steun voor de belastingverlaging APB van 8,5 naar 7,5 %, bedankt voor die steun. Het is zo, dat dat dus substantiële gevolgen heeft, zowel voor ons als op inkomstzijde, maar ook voor en voornamelijk voor de burgers, omdat zij op die manier ook netto meer overhouden. Dus ik denk dat dat een belangrijk engagement is, dat we als organisatie, dat we als stad, als overheid nemen. Hebben we daarmee de pretentie om alle problemen van de wereld, inclusief alle energiefacturen op te vangen? Ik denk niet dat ik die pretentie heb. Ik heb die ook nog nooit op dat vlak getoond. Maar we doen wel een structurele inspanning. Ik kan totaal niet volgen trouwens, Jef, met uw redenering dat ge dan zegt, ge insinueert eigenlijk van ja, het is een belasting..., een taxshift, want uw OV stijgt. Dat was uw ...

MAES: Dat is gewoon een vaststelling.

BUYSROGGE: Maar dat is ... Maar dat is ... Maar onze OV blijft krak hetzelfde. We zien alleen, dat de inkomsten gekoppeld aan die OV, dat die zachtjes stijgen. Net zoals we na het toepassen van de lastenverlaging van een APB zie je een daling in 2023, maar vanaf 2024 zie je terug – gelukkig maar, want dat betekent dat de mensen meer verdienen – dat ge zachtjes aan uw APB terug ziet stijgen. Maar uw belastingvoet van OV, uw belastingvoet van APB die verlaagt in het geval van een APB, maar die blijft gelijk in het kader van een OV. Dus insinueren dat het hier gaat over een indirecte belasting... of taxishift, dat klopt alleszins niet. Tot daar, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Buysrogge. Dan geef ik het woord eerst aan alle schepenen hé. Ja? Ik zou liefst eerst ...

DE MEYER: Allé, als we schepen per schepen, want anders zitten we met 70 bemerkingen. Ik pleit er toch voor dat we kort nu tussenkomen.

VOORZITTER: Ja, eerlijk, wij hebben, allé, daarnet heeft de schepen ook op iedereen zijn repliek moeten wachten. Allé ja. Ik geef het woord eerst aan schepen Somers. Zij is ...

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, het galmde eventjes, maar nu niet meer. Ik denk dat het nu goed is. Ja, een aantal raadsleden hebben hun ja, hoe moet ik dat zeggen, hun bekommernissen geuit op vlak van economie, op vlak van evenementen, maar niet echt vragen naar voorgebracht. Maar toch hou ik eraan van er kort op te repliceren. Op vlak van economie – en het is door ja, een aantal raadsleden aangehaald – zijn er een aantal nieuwe trajecten opgestart, zoals het BAAS-traject. We hebben de samenwerkingsovereenkomst met VOKA in het kader van de uitvoering van de ruimtelijke economische studie, waaronder de Heistraat en dergelijke valt. We hebben ook een samenwerking met BEPASIN en dat is niet sinds deze legislatuur, bedrijvenparken Sint-Niklaas, maar gezien dat er toch een nieuwe dynamiek ontstaat in die samenwerking en waar eigenlijk het aantal leden dit jaar van 40 naar 135 is gegaan, waardoor dat toch er een grotere representativiteit van BEPASIN in het kader met de samenwerking met de stad bestaat. Tot daar zitten we aan kansen geven op het vlak van ondernemen voor jongeren of nieuwe mogelijkheden creëren tot ondernemerschap. Dan komen we natuurlijk bij het moeilijkste luik en dat zijn de handelaars en de horeca. En daar deel ik de bekommernissen van veel raadsleden. Zij stonden op de eerste rij als ge ja, naar de impact kon kijken van corona. Dat die dat moeilijk hebben, ja. Dat we nog kunnen verbeteren ter ondersteuning van hen, ja. Maar die oefeningen zijn allemaal bezig. En denken dat dat van vandaag op morgen gebeurt, dat gaat niet. Mensen hebben het het voorbije anderhalf jaar bijzonder moeilijk gehad met te overleven. Elke wijziging in de situatie rond corona daarop in te spelen, te kijken op welke manier kan ik hierop anticiperen en toch nog mijn zaken verderzetten. In de mate van het mogelijke hebben wij hen daarbij ondersteund, daarbij geholpen. Is dat voldoende? Nee. Want we hebben natuurlijk bij de start van de legislatuur in 2019 ook met de mensen van het centrummanagement gekeken op welke manier kunnen we nu eigenlijk ja, jullie eigenlijk verder ondersteunen, op een andere manier ondersteunen dan vandaag de dag gebeurt. En daar zagen we 2 strekkingen. Enerzijds van kijk, ge moet meer strategisch en middellange termijn en lange termijn gaan kijken. En die groep van mensen hebben wel gelijk. Langs de andere kant zie je ook, dat er heel veel mensen – zowel binnen handelaars als horeca – zeggen, ja, maar die operationele steun en die hulp, hoe klein dat dat soms ook is, van een kerstboom brengen met versiering tot een kleine subsidiëring als ge start en dergelijke meer, allé, laat die toch ook niet vallen. En het is die oefening, die dat nu juist moest gebeuren, samen met de horeca, samen met de handelaars, niet enkel in de binnenstad, maar ook in de deelgemeenten. En dat is gebeurd. En dat is niet gebeurd door mij.

We hebben dat objectief gezegd van nee, laat de ambtenarij die oefening doen, ondersteund met de provincie, zodoende dat handelaars en horeca nu hun volledige zeg kunnen doen en niet denken, allé, niet willen dat dat politiek gestuurd is. Heel die oefening is gebeurd en daar zal nu in het voorjaar een beleidsplan handel en horeca uitkomen. Ik heb dat op een commissie ook gezegd, maar dat is een oefening die wel enige tijd heeft geduurd. Omdat je natuurlijk met objectieve cijfers, met objectieve gegevens naar de mensen moet gaan. Mensen moeten ook tijd hebben en die zaten anderhalf jaar in de moeilijkheden, waarbij hun focus op het uitbaten van hun handelszaak lag en niet zozeer vergaderingen bijwonen, die ook vaak digitaal waren en dus niet evident samen met de stad. Dus ik heb daar goeie, allé, ik zie dat goed en die overeenkomsten, die beleidsplannen die gaan er komen en die zijn gedragen door de handelaar en door de horeca. Ondertussen is hier ook eventjes verwezen naar ja, natuurlijk een handelszaak die verdwijnt en elke handelszaak die verdwijnt, dat is een jammere zaak. Allé, ik denk dat niemand anders daar iets anders kan over zeggen. En ja, er zijn daar ook verschillende visies over. En op basis van enerzijds een artikel waar het stadsbestuur volledig bekritiseerd werd alsof we de reden waren van het verdwijnen en een ander artikel die zegt van ja, oké, dit is nu toch een maat te ver. Oké, het zijn twee visies moeten we vaststellen. Het is spijtig dat dat in de krant gebeurt, maar het heeft wel iets teweeggebracht. Want ik ben nog nooit zoveel aangesproken door handelaars, die echt hun visie eens tot bij mij hebben gebracht. En daar zie je toch wel heel veel verschil in en daar zie je heel veel dat ja, sommige mensen vasthouden aan “het is de mobiliteit die de reden is” en heel veel andere mensen die ook zeggen van “ja, maar we zien toch ook een kentering in ons publiek”. Dus het is echt een discussie ja, die denk ik hier niet moet gevoerd worden op deze gemeenteraad, maar die moet gevoerd worden met de handelaars. Maar ik kan één oproep doen en dat is in het kader van diegenen die handel en horeca drijven in onze stad, wees in uw communicatie positief. Want geen enkele negatieve communicatie zal mensen aanzetten om naar onze stad te komen, om hier te winkelen en te consumeren. Synergiën moeten gezocht worden, waarbij we synergiën gaan ja, tussen cultuur, toerisme, handel en horeca. Dat is een feit en dat is geen gemakkelijke oefening. Maar we zijn daarmee bezig en dat kan enkel alleen maar versterkend zijn voor handel en horeca. En wat ook leutig is om te zien en echt positief is, is dat Sint-Niklaas maar gesmaakt wordt om het feit dat in de avond van, op de avond van de economie, zowel onze ondernemers als onze handelaars en onze horeca samenkomen. En dat merken we nu ook in het kader van de stadsmunt, dat de ondernemers mee zich willen inzetten om eigenlijk een inbreng te doen in die stadsmunt om ook ten voordele te kunnen gebruikt worden van handel en horeca.

Dus ik denk die synergiën en die ondersteuning, die handel, horeca en ondernemerschap elkaar kunnen bieden, die moeten we vanuit de stad omarmen en verder gebruiken om de toekomst rooskleuriger te maken. Maar, ik besef heel goed dat met het centrummanagement, ik besef heel goed dat met de straatanimatie, met de evenementen dat we doen, dat we daar handel en horeca mee helpen, maar dat dat niet voldoende is. Daarvoor moet je echt middellange en lange termijn kijken. Daar moet je gaan kijken naar strategische ingrepen, naar stadsontwikkelingsprojecten waarvan de Grote Markt, de winkelwandellus, maar er gaan er alleszins nog komen en er moeten er nog komen, want die gaan belangrijk en bepalend zijn voor het kloppend hart van onze stad.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Somers. Dan geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik sluit mij daar volmondig bij aan, omdat ik mij ook inhoudelijk moet aansluiten bij deze tussenkomst. Er is een directe link gemaakt tussen mobiliteit, het handelsweefsel en ook de publieke ruimte. En net zoals ook Karel Noppe zei, sluit ik mij ook graag aan aan een oproep om niet te vervallen in simplisme over deze complexe materie, maar in acht te nemen dat de oplossingen voor onze stad ook liggen in een breed gamma aan acties. En schepen Somers is daarnet al ingegaan op een aantal zaken. Natuurlijk zal de winkelwandellus niet alleen de grote stimulans zijn voor een versterkt winkelweefsel. De naam is misschien een beetje misleidend. Maar het is wel een heel goed voorbeeld van hoe dat we deze stad willen veranderen. De winkelwandellus toont ons de weg naar een stad, die gemaakt is op mensenmaat, die gericht is op aangenaam bewegen in de stad, verblijven in de stad, vergroening, kwaliteit in de publieke ruimte. Een reden zijn waarom dat je graag door de stad wandelt. Want ook ik wandel wel eens door de stad. Ik rijd niet alleen met mijn fiets door de stad, ik wandel ook wel eens door de stad. En ik heb moeten vaststellen dit weekend, dat we een fijne, keurige Houtbriel hebben, een prachtig verlichte Stationsstraat, maar we hebben ook nog een Zamanstraat, een Walburgstraat, waar het niet zo aangenaam is om op straat te lopen of te wandelen. En die winkelwandellus geeft ons richting. Maar niet alleen dat natuurlijk, maar ook een Grote Markt, een nieuwe bibliotheek, sportinfrastructuur, wijk- en stadsontwikkelingsprojecten, sociale zorgen, cultuurbeleid, onderwijs, vergroening, jeugdmogelijkheden, veiligheid en werk maken van werk in onze stad zijn belangrijk om deze stad op te tillen naar een niveau waar ook handel kan bedreven worden. Dus alles vereenvoudigen en verwijzen naar “mobiliteit is de reden” is totaal een abstractie maken van de werkelijkheid en van de complexiteit waar we voorstaan. We moeten investeren, we doen dat met dit budget, om onze stad te krijgen daar waar we hem eigenlijk zouden willen.

Meer specifiek rond mobiliteit en de opmerkingen die rond mobiliteit gemaakt zijn, allé, we grijpen toch altijd graag terug naar het mobiliteitsplan en de 4 strategische pijlers daarop. Het gaat over die bereikbaarheid van die stad verbeteren net door het invoeren van een circulatieplan. Niet die stad zijn, waar iedereen met zijn auto overal kan rondrijden, omdat hij denkt een parkeerplaats te vinden net voor zijn bestemming. Dat is een stukje ook een deel van het probleem. Dat circulatieplan leidt het verkeer rond en leidt het verkeer naar die parkings. En of dat nu een centumparking is, want mensen die een auto nodig hebben, niet anders kunnen, die dichter tegen hun bestemming moeten gaan, die moeten we ook helpen om daar te geraken. Maar mensen die niet zoveel willen betalen, die wat verder willen staan, die elke dag met de auto naar de stad moeten komen, die moeten we ook een oplossing geven en daar bieden dan die randparkings naast onze centumparkings een oplossing voor. En we zijn blij dat we met SVK bijna in die laatste rechte lijn zitten om toch één van onze 3 randparkings – niet 5, ik weet trouwens niet vanwaar dat getal komt, ik heb dat ook in de krant gelezen – de 3 randparkings zoals we ze uitgetekend hebben - één ter hoogte van het station, één ter hoogte van het noorden dus in dit geval SVK en één in het zuiden van onze stad - voor nodig gaan hebben. Een circulatieplan, dat maatregelen neemt, dat niet evident zijn, die ervoor zorgen dat mensen hun gedrag moeten aanpassen, maar wel in de geest van die bereikbaarheid maximaal te houden, maar wel dat je zal moeten kiezen langs waar je de stad ingaat, is van essentieel belang om die leefbaarheid in onze stad hoog te houden. En de mensen, die geen bestemming hebben in onze stad of die 5 bestemmingen in onze stad hebben, niet toe te laten om zomaar overal te rijden en mee te zorgen voor een leefbaarheids-, maar ook een verkeersveiligheidsprobleem. Dat maakt daar deel van uit. En ik wil hier nog wel eens een opmerking maken, als men dan zegt van kijk, opgesteld waarschijnlijk door een studiebureau dat onze stad niet kent, wel voilà, het circulatieplan is met eigen personeel, met onze eigen mobiliteitsdienst opgesteld en opgemaakt, met onze eigen participatiedienst uitgewerkt, met onze eigen communicatiedienst opgewerkt. Dus tot zover respect voor het werk van onze eigen ambtenaren door te denken, dat dat door een studiebureau is opgemaakt. Ge ziet wel. Ten slotte over de mobiliteit en de zaken die over mobiliteit nog zijn aangehaald, kan ik wel zeggen dat een aantal zaken mij ook tegen de borst stuiten. Allé, het is – en ik heb dat tijdens de commissie ook gezegd, maar ik wil het hier gerust in de publieke zitting nog eens herhalen – het is onbegrijpelijk, onbegrijpelijk dat na de herinrichting van het kruispunt Mercatorstraat/Truweelstraat er nog steeds ongevallen gebeuren zoals verleden week.

Het constant verwijzen naar het stadsbestuur in deze is volledig misplaatst en geeft een boterbriefje aan de asocialen die het woord “STOP” op een felverlicht kruispunt, aangeduid met LED’s, in rode asfalt niet willen lezen. In een zone 30, in straten waar mensen wonen hé. Ge zit hier in het centrum van de stad. De vergelijking dan maken, collega’s, met de Hofstraat dat is toch om te lachen hé. Dat is du jamais vu zo’n vergelijking hé. Het is de R42 die kruist met een invalsweg op de corridor van de stad. En dat verwijzen, dat vergelijken met een kruispunt, het is gewoon zeggen tegen al die asocialen “rijd maar door, het is de schuld van het stadsbestuur”. Ik kan dat niet begrijpen. Dat maakt mij kwaad. Het plaatsen van verkeerslichten trouwens in zone 30 in woonomgeving is een teken van falend beleid, dat plaatsen van verkeerslichten. Dat is een autocentrische visie, die enkel leidt tot hogere snelheden en meer onveiligheidsgevoel. Laat ons daar ook eens eventjes aan denken. Dan, parkeren en de parkeerconcessie. Ik ging er niets over zeggen, maar Peter vindt dat ik daar wel iets over moet zeggen. Ik wil er eerst over zeggen van ja, ik kan u geen contracten tonen want de toewijzing is nog niet gebeurd. En er zal nog een volgende fase komen in die toewijzing. Ik heb al gezegd in mijn commissie, dat dat naar volgende maand zal verplaatst worden. Het is wel zo, dat elke aanbieder binnen die concessie ook moet aanduiden waar de inkomsten, waar ze de inkomsten zien en waar ze de uitgaven zien. En ik kan ook zeggen, dat er heel duidelijk is gesteld van dat ze een voorstel moeten doen op basis van de huidige tariefstructuur en ook het huidige aantal parkeerplaatsen om een goeie vergelijkingsbasis te geven. Dus daar zullen geen verrassingen inzitten zoals men wel mag verwachten. En ten slotte nog iets over de GAS-boetes rond snelheid en dan verwijs ik naar het punt dat Jef maakt. Handhaving en ik vind dat ook wel een redelijk hypocriet punt om eerlijk te zijn, telkens als er een reglement naar de gemeenteraad komt, is de eerste reactie van iedereen “en hoe ga je dat controleren”, “en hoe ga je dat handhaven”, “en heb je daar genoeg mensen voor”. En ineens wordt het controleren op snelheid in een soort van pestbeleid gekaderd. Ja, de snelheid meten mag niet verworden tot een pestbeleid. Ja, ik ben akkoord, maar wie te snel rijdt en gevat wordt, ja, die betaalt de boete. Ik hoop dat we daar toch geen discussie over gaan hebben hé. Want als we dat gaan doen, een nieuw boterbriefje voor iedereen “het is pestbeleid, dus rij maar te hard”. Is dat de insteek dat we gaan doen? Sorry, maar daar kan ik dus absoluut niet in mee. Het gaat er anderszjds op, dat er een hoog aantal pv’s nog altijd wordt opgesteld vandaag. Volgens het jaarverslag van de politie in 2020 27.000 pv. Afgetoetst aan de criteria voor GAS zou er ongeveer de helft in aanmerking komen om afgehandeld te worden via een GAS-sanctie. Dus ongeveer de helft. En daar is gewoon een bedrag opgeplakt en dat is zo. We weten uit de cijfers van de vorige jaren, dat het aantal boetes ook gewoon constant blijft.

En in mijn commissie heb ik al aangegeven, dat dat komt doordat de pakkans in hoofde van die overtreders waarschijnlijk niet hoog genoeg is. Mensen hebben de indruk, dat er te weinig wordt gecontroleerd en dus passen ze hun gedrag niet aan. En een efficiënt handhavingsbeleid die houdt die twee elementen in evenwicht of wil ik even zeggen, die streeft naar een hoog genoeg pakkans, zodat het aantal in... of dat de inkomsten, het aantal boetes vermindert. En dat zullen we dan ook reflecteren in de meerjarenbegroting. Voilà, voorzitter, ik denk dat ik op de meeste zaken wel ben teruggekomen. Ik moet mij excuseren voor mijn soms emotionele uitvallen, maar trop is te veel.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Hanssens. Dan gaan we nu naar schepen De Bruyne, die is hier ondertussen komen zitten. U hebt het woord.

DE BRUYNE: Ja, dank u, voorzitter. Ik zou ook graag reageren op een aantal zaken uit de tussenkomsten van achtereenvolgens mijnheer De Meyer, mijnheer Van der Coelden en mijnheer Maes. Mijnheer De Meyer heeft het over een gebrek aan echte inspraak in onze stad. Hij maakt er zelfs een karikatuur van. Hij heeft het over enkel inspraak, dat we enkel inspraak organiseren beter wanneer het gaat over de nieuwe naam van het gemeentepark in Nieuwkerken of het laatste vakje op ons Monopolybordspel. Een beetje naar analogie van de uitspreken in het verleden van mijnheer Van der Coelden als het gaat over de participatie over het zwembad, waar het dan enkel zou gaan over de tegels in het zwembad of de warmte van het water in het zwembad. Nu, uiteraard ben ik het daar totaal niet mee eens. Ik denk dat hier al dan niet bewust een misverstand in stand wordt gehouden. En dat misverstand is volgens mij, dat ja, bij de start van elk inspraaktraject, welke dan ook, van welke grootte ook, ja, dat wij een mogelijkhedenkader bepalen. Dat mogelijkhedenkader dat geeft aan waar wel en geen inspraak over zal gevoerd worden, waar wel en geen beleidsbeïnvloeding mogelijk is. Nu, uiteraard kan daarover gediscussieerd worden. Dat is een legitieme discussie, bv. als het gaat over de locatie van het zwembad kan je zeggen van oké, hadden we dat op voorhand ook daar met de burger in gesprek over moeten gaan. Nu, dat is een keuze van het bestuur. Het bestuur heeft ervoor gekozen om dat zwembad op basis van een aantal plannen die voorliggen, ruimtelijke plannen, omdat te lokaliseren op de huidige site of ten minste de site waar het toekomstig zwembad zal komen. Net zoals de inrit, de 2^e inrit van de Grote Markt. Ook daar heeft het bestuur beslist, ook omwille van financiële redenen, ja, dat die 2^e inrit er niet zal komen. Ook dat is iets, waar je – als het gaat over de Grote Markt – niet mee in discussie gaat met uw burgers. Je kan dat – en dat is nogmaals, legitiem – je kan dat in vraag stellen, maar het bestuur moet ook beslissingen nemen. En dan de ruimte geven waar wel en niet over geparticipeerd kan worden.

Dus zeggen, dat we niet aan echte inspraak doen in onze stad, dat is eigenlijk de waarheid oneer aandoen. Als we even terugblikken, ja, het is de helft, we zitten in de helft van de bestuursperiode, dus je kan al eventjes terugblikken maar ook vooruitkijken, dan stel ik vast dat ja, de participatiedienst gevoelig is uitgebreid, onze middelen zijn exponentieel gegroeid, we kunnen beroep doen op een raamcontract participatie, er zijn een aantal grote inspraakprojecten afgelegd onder andere in de aanloop naar de meerjarenplanning met het stadsgesprek. Ik denk aan alle trajecten, die we hebben gelopen in het kader van de grote werven, het zwembad, de Grote Markt, het H. Heymanplein. Ons missie- en visietraject, samenwerken met IMPACT, participatiereglement dat donderdag hier in deze gemeenteraad wordt in principe goedgekeurd. We hebben de streaming van de gemeenteraad, de praatsessies, alle credits aan mijn collega Hanssens, die dit geïntroduceerd heeft. Een jongerenbegroting en nu het gebiedsgericht werken, waar u – en dat heeft mijn collega Aster daarnet aangehaald – waar we van de Vlaamse regering op een ondersteuning kunnen rekenen. Er is dus al heel wat werk verricht en er zal de komende 3 jaar ook heel hard gewerkt worden. Dus het gebrek aan inspraak, dat is uiteraard niet mijn visie. U heeft het ook, mijnheer De Meyer, over ons duurzame gebouwenpatrimonium en dat we daar zouden tekortschieten. Eén van onze actieplannen in het beleidsprogramma is streven naar een duurzaam, betaalbaar en beheersbaar gebouwenpatrimonium. Dit jaar start ons EPC-contract op. Dat is een contract, dat we afsluiten met Luminus Solutions voor het beheer van 9 stadsgebouwen, waarin geïnvesteerd zal worden de komende 10 jaar a rato van een slordige 10,6 miljoen. Met een gegarandeerde energiebesparing tussen de 30 en de 40 %. Dit jaar starten we de energetische renovatie van de Vrije Ateliers, 1,5 miljoen euro. De uitbouw van ons energiemanagementsysteem, dat nu volop in uitrol is, gaan we in alle gebouwen uitrollen. Besparing tot 10 %, sorry, tot 15 % energiebesparing. En elk nieuw gebouw, dat we in de toekomst zullen neerpoten, moet aan de strengste duurzaamheidsnormen voldoen. Denk aan het zwembad, waar we zelfs met riothermie zullen werken. Denk aan de bibliotheek, waar de lat een BEN-gebouw is. Het techniekhuis, dat een energetische vernieuwbouw zal zijn. En dan tot slotte het strategisch vastgoedplan. Dat zal de leidraad vormen voor ons ja, toekomstig beleid rond ons patrimonium, een uitgebreid patrimonium, zodanig dat we de juiste beslissingen in de toekomst kunnen nemen. Mijnheer Van der Coelden, ik geef u gelijk als u zegt dat wij ons moeten behoeden voor onze bubbel. Dat klopt. Zeer een modewoord heeft u gezegd. We moeten ons behoeden voor het feit dat we zouden besturen vanuit die zogenaamde ivoren toren. En ik geef u daar gelijk in. En dat is nu net de reden waarom wij participatie zo hoog in het vaandel voeren. Waarom wij die inspraak organiseren, ja.

Om in elk van die inspraaktrajecten een zo divers mogelijke stem binnen te brengen, want volgens mij kan dat alleen maar leiden tot sterkere besluitvormingen, tot sterkere beleidsbeslissingen. En inderdaad, in de klassieke methodieken, ja, trekken we vaak de usual suspects aan. En vandaar dat we ons ook concentreren op focusgroepen, doelgroepen. Denk aan jongere mensen van diverse afkomst. Mensen in armoede. Ook zij, hun stem wordt op die manier binnengebracht door naar hen toe te gaan. Zelfs ook stemmen, die niet altijd in de lijn liggen van onze visie. En op een bepaald ogenblik was in een participatietraject betrokken in de Berkenlaan, daar zei mij iemand “ja, zonder wrijving geen glans”. En ik denk dat ook. Als het botst, als het schuurt, dan kom je vaak tot betere beslissingen, tot betere besluitvorming. Dus we gaan dat, zeker die uitdaging ook niet aan. En dan tot slot, mijnheer Maes. U heeft het over de uitverkoop van ons gebouwenpatrimonium. Ik kan u geruststellen. De stad telt maar liefst 146 gebouwen. 146 gebouwen in onze portefeuille, goed voor – hou u vast – 161.000 m² vloeroppervlakte. We gaan er nu een aantal van verkopen, dat klopt. Libridis, onder andere. Dat heeft een reden. We hebben daar geen dienstverlening. Er zijn ook geen strategische argumenten om dat gebouw in de portefeuille te houden, dus leek het ons logisch. Het is trouwens een dossier dat al toch wel een jaar op de plank ligt en waar we nu in de laatste rechte lijn zitten richting verkoop. Dan het scharniergebouw VTS. Dat heeft een toekomstige woonfunctie. Waarom zouden wij hier als syndicus nog verder optreden? Uiteraard, het deel waar de uitbreiding van de stadsschouwburg is ondergebracht, dat gaan we in beheer houden uiteraard. En dan de verkoop van de bibliotheek en het Huis van het Kind. Dat lijkt mij niet meer dan logisch, aangezien we een nieuwe bib en Huis van het Kind gaan bouwen. En het is toch wel denk ik niet zo ja, zinvol om dan 2 gebouwen daarvoor in de portefeuille te hebben. Trouwens, de bibliotheek en het Huis van het Kind of bibliotheek beter die staat in de top 5 van de gebouwen met de grootste CO₂-emmissie. Dat is ook één van de goede redenen waarom we bepaalde gebouwen ja, in de toekomst zullen afstoten. Voilà, ik hoop dat ik hiermee op de meeste vragen en opmerkingen van de collega's heb geantwoord.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen De Bruyne. Dan geef ik het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Een paar vragen over het Zorgpunt, die gesteld zijn. Sofie gaat straks nog aanvullen, hetgeen dat door Christel gezegd is op vlak van de noodoproepsystemen. Een paar dingen zijn er gezegd over het personeelsgebrek in Nieuwkerken. Het klopt, het nieuwe Populierenhof is geopend. We hebben daar 120 bedden, een stijging van een 40-tal bedden ten opzichte van het oude Populierenhof.

En die kamers kunnen wij nog niet in gebruik nemen, want wij hebben nog geen voldoende verpleegkundigen en zorgkundigen extra kunnen aannemen om die kamers in te vullen. Maar dat is niet door een gebrek aan inzet hé. Daar zijn redenen voor. Christel heeft het zelf ook al daarstraks gezegd hé. Het is iets dat de hele zorgsector treft. Er zijn nog extra redenen ook hé. Een paar jaar geleden is de opleiding voor verpleegkundigen verlengd met een jaar, waardoor er een volledig jaar geen verpleegkundigen zijn afgestudeerd. En laat ons nu toevallig ook in een regio zijn met een heel groot ziekenhuis en nu met de nieuwe fusie is het één van de 10 grootste ziekenhuizen van Vlaanderen, die ook nog onlangs een oproep hebben gedaan, dat ze 80 nieuwe verpleegkundigen zoeken. Ja, dat zijn wel 80 profielen, die wij daar sowieso verliezen. De ziekenhuizen kunnen nu eenmaal een veel aangenamer of een veel voordeliger loonpakket of gewoon pakket aanbieden aan verpleegkundigen dan hetgeen wij dat als publieke sector kunnen doen. Dat is nu gewoon een jammerlijk feit, maar daar kunnen wij als lokale overheid of als lokaal publiek zorgbedrijf ook niets aan veranderen. Wij waren van plan om enige tijd geleden al bij de opening een jobdag te organiseren in Nieuwkerken, specifiek voor verpleegkundigen voor Populierenhof. Door corona – de gekende reden – is dat uiteraard niet kunnen doorgaan. Maar we zijn van plan om dat nog altijd in de toekomst te doen. We hopen, dat we dat in maart kunnen doen, wanneer het de dag van de zorg is. Dus, we zijn daarmee bezig, maar ja, we zouden die kamers nu wel al kunnen invullen, maar dan moeten we personeel op een andere locatie wegplukken en dan komen ze daar in de problemen. Dat willen we ook niet doen. Dus we proberen zo snel als mogelijk voldoende mensen te vinden. Jos, u sprak in één van uw 7 punten over het belang van de kleinschaligheid van de zorg en voor de woonzorgcentra. Laat dat nu bij het Zorgpunt wel effectief het geval zijn hé. Ik denk dat wij actief zijn in elke deelgemeente van ons werkingsgebied, Rupelmonde uitgezonderd. Voor de rest, in groot Sint-Niklaas zitten wij met 3 woonzorgcentra in het stadscentrum, we zitten in Belsele, we zitten in Nieuwkerken en we zitten in Sinaai. Ja, Puivelde zitten we niet, dat klopt ook. Er zijn wel serviceflats aanwezig. Die zijn niet van het Zorgpunt, maar daar zijn wij als organisatie niet actief. Christel, uw vraag dat er bij commissies over het Zorgpunt, dat ofwel de schepen van welzijn ofwel de voorzitter ofwel beiden kunnen aanwezig zijn. Ik heb in het verleden altijd geprobeerd om aanwezig te zijn, wanneer de directeur of wanneer dat het Zorgpunt een toelichting komt geven. Afgelopen vrijdag zat ik met andere verplichtingen. Dat is jammer genoeg niet gelukt, maar dat is wel mijn gewoonte en mijn bedoeling om bij zo'n zaken wel aanwezig te zijn.

Hetgeen dat u ook zei, Christel, het klopt dat wij als bestuur af en toe nog eens foutjes maken in documenten die wij willen laten goedkeuren, maar ik ben ook blij dat u erkent dat wij voor, allé, als er vanuit onze raad van bestuur of de algemene vergaderingen opmerkingen komen, dat wij die steeds ter harte nemen en dat wij ook binnen de raad van bestuur en de algemene vergadering een klimaat van openheid hebben, waar heel veel te bespreken is en waar altijd geluisterd zal worden naar de aangevingen van onze bestuursleden. Dan, Jef, de indexering van de ligdagprijzen en de niet-indexering van de toelagen van de stad. Peter heeft al gezegd hoe het zat met de niet-indexering van de toelagen van de stad. Dus daar moet ik verder niet op ingaan. De indexering van de ligdagprijzen, ja, enig plat populisme is u natuurlijk niet volledig vreemd. Dus ik snap wel waarom dat ge dat ook zegt. Maar wanneer wij bv. een nieuw woonzorgcentrum zoals Het Populierenhof, dat is nu ons meest recente, openen dan zijn wij verplicht om die dagprijzen te indexeren. Wij zijn dat verplicht vanuit het Agentschap Zorg en Gezondheid, want als wij dat niet doen, dan geraken wij onze subsidies kwijt. Ja en dan kunnen wij het al helemaal niet invullen en is de dagprijs, ja, nu hebben we bij de laatste jaarlijkse indexering zijn de dagprijzen gemiddeld gestegen, nee, maximaal gestegen met 0,44 euro per dag. En voor Het Populierenhof was dat inderdaad een hogere stijging, maar het is ofwel gaat ge alle subsidies verliezen en dan gaat de dagprijs ja, niet stijgen met 0,44 euro per dag. Dan zal dat een serieus pak zijn dat er bijkomt. Laat ons ook in Sint-Niklaas, het sociaal beleid dat wij hier voeren, dat wij het zozegde familierecht – het heeft een specifieke naam hoor, maar ik kan er niet opkomen – dat wij dat hier niet uitvoeren. Iemand die bij ons zijn factuur van een woonzorgcentrum niet kan betalen, zal het OCMW dat tekort aanvullen. Wij eisen niet dat de kinderen of familieleden dat tekort aanvullen. Er zijn andere steden en gemeenten die dat wel doen. Wij doen dat heel bewust niet. Voilà, voorzitter, dat waren een paar zaken die ik over Het Zorgpunt wou zeggen. Maar mijn collega Sofie zal met veel plezier, denk ik toch, aanvullen.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Callaert. En dan geef ik het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ..., ik dacht dat Filip Baeyens nog tussen ons was.

VOORZITTER: Nee, er waren geen vragen of bedenkingen, dus het is aan jou. Op stap, ja.

HEYRMAN: Ja. Sorry, ik dacht dat Filip er nog achter was, dus ja. Ja, Frans, ... Ah, als ik spreek, mag mijn masker af. Oké. Hé, mannen! Oké, de Roma-buurtstewards, die worden eigenlijk, Frans, nog altijd betoelaagd. Dat is nu terug voor een jaar verlengd. Ik denk tot eind 2022. Op zich zijn we daar heel blij mee.

Net als ik denk Antwerpen, Brussel, Gent krijgen wij ook nog altijd subsidies voor die twee Roma-buurtstewards. We hebben eigenlijk zelf ingeschreven, dat wanneer die subsidies zouden wegvallen, we ze toch nog verlengen. En dat is niet omdat alle projecten altijd goed lopen. Ik denk dat ik altijd gezegd heb, dat de Roma een doelgroep zijn, waar er wel wat ja, die wel wat uitdagend is, ik zal het zo zeggen. Maar wij zijn ook met een aantal projecten al heel ver geraakt. Bv. rond het naar school gaan van kinderen van Roma-families. Maar ik heb ook altijd gezegd, ja, ze zijn hier, ze zijn ook Sint-Niklazenaar. De meeste hebben zelfs de Belgische nationaliteit. Ze blijven hier wonen, dus is er ook geen weg naast om inspanningen te doen. En is dat een langere weg soms dan bij andere doelgroepen, ja, dat is zo. Maar ik denk dat we dat toch ja, verplicht zijn om te blijven doen. Dan uw voorbeeld van de fietsuitstap met de klas, ik denk dat wij allemaal heel vaak worden aangesproken door ja, mensen die met een probleem zitten. Mijn raad is altijd van ja, meld het aan mij, meld het aan iemand anders, meld het aan Zoulikha en wij nemen de problematiek mee. Maar bv. rond de problematiek van fietsen hebben we vorig jaar de opstart van de fietsbib. Ge hebt de goedkope fietsen in Den Azalee. We hebben ook al 3 keer op vraag van armoedeorganisaties aan hen fietsen gegeven, die zij uitlenen. Ook kinderfietsen. Via Stichting Georges Smet hebben we ook fietsen op school gesubsidieerd. En in aanvullende steun zit ook een mobiliteitsbudget. Dus ik vind het enorm jammer om te horen ... We hebben ook al bv. op vraag van scholen fietsen uitgeleend, bv. voor zo'n meerdaagse fietstocht. Dus in die zin denk ik dat als er een probleem is, dat het heel goed is om dat te signaleren. Ik vind het dan ook een beetje jammer om allé, dat zo'n probleem dan ... Normaal gezien denk ik dat een school dan wel een oplossing zoekt voor de groep die op stap gaat. Dus dat is dan enorm jammer. DOMO hebben we in elk geval al gesubsidieerd zoals u ook weet. We hebben met DOMO ook regelmatig een overleg. Dat wordt ook op casusniveau verlegd. Dus de dingen waar zij mee komen of de signalen die zij ons extra geven, daar doen we zeker iets mee. Ja, uw voorbeeld rond woonstcontrole, ja, meestal als mensen eigenaar zijn van de woning, dan is het natuurlijk veel moeilijker om een dossier rond overbewoning op te starten. We zijn ook verplicht om mensen in te schrijven op de plek waar ze wonen. Dus in die zin zijn dat wel langere dossiers. Om die overbewoning aan te tonen, het moet eigenlijk dan een redelijk lange weg gaan. Bij De Springplank volg ik eigenlijk uw visie niet helemaal. Ik denk dat in de geschiedenis mensen superwerk gedaan hebben op de oude manier. Die oude manier doen ze nu nog in Tereken. Zij kozen ervoor om hun manier te blijven houden. Maar eigenlijk was er expliciet de vraag van de opstarters van ja, de voedselrondes om het zo te zeggen, om het op een andere manier te doen. Om het op een manier te doen, waar men producten kon kiezen.

Want vroeger was het een pakket, dat aangeleverd was. Ge kon niet kiezen. Men heeft dan echt die combinatie willen maken van die ontmoeting en dat kunnen kiezen en ook dat contact met die mensen om ook de stap te maken naar andere hulpverlening. Dus het is eigenlijk op vraag van die organisaties waar dan de mensen, die ge vroeger noemde, de stichters van waren, maar het is eigenlijk op vraag van hen dat we dat begonnen zijn en dat we er eigenlijk als stad veel meer geld insteken dan vroeger. We hebben die toelage, maar we geven ook centen aan voedsaam, die ook die organisatie aan voedsel helpt. Ja, de ... uw opmerking over uw dossier op het bijzonder comité, ik volg u niet helemaal met de interpretatie van de cijfers. Eigenlijk wat uit de cijfers blijkt, is dat de meeste van de terugvorderingen gaan over voorschotten. Maar dat zijn niet mensen die onterecht iets gekregen hebben. Dat zijn mensen die iets gekregen hebben, waarvan we op voorhand wisten dat we het gingen terugvorderen. Dus de interpretatie ja, daar moet misschien de vertegenwoordiger op het bijzonder comité maar eens, allé, daar moet ge maar eens analyse van maken hoe hij de cijfers heeft geïnterpreteerd dan. Ja, Jos, ik denk dat rond Zorgpunt Maxime al heeft geantwoord. Ik denk trouwens dat de problemen van het vinden van verpleegkundigen of verzorgenden, dat is helaas ook een probleem dat zich niet alleen ja, bij het Zorgpunt, ja, dat niet alleen bij het Zorgpunt zo is. Het is ook voor voorzieningen voor personen met een beperking, maatschappelijk assistenten zoeken is moeilijk. We horen eigenlijk in heel de sociale sector dat het moeilijk is om aan mensen te komen. En dat is een groot probleem. Kris, ja, ja, we verschillen daarin in mening hé. Ge zegt dat het welzijnsbeleid te veel status quo is. Misschien zijn we niet zo snel vooruitgegaan als we wilden. Maar daar wil ik ook wel even de coronakaart trekken. Ik denk dat wij één van de weinige diensten gebleven zijn, die opengebleven zijn, die altijd bv. in tegenstelling tot de mutualiteiten, die gewoon een hele tijd dichtwaren, alleen maar telefonische hulpverlening, heel moeilijk om binnen te komen, zijn wij echt één van de weinige die opengebleven zijn heel de tijd en wij hebben heel veel meer vragen gekregen en we hebben die ook allemaal opgevangen. Dus oké, het kan zijn dat wij in iets, een vertraging in nieuwe projecten gehad hebben, maar ik zie er wel heel veel hé. Ik zie de fietsbib, het digipunt, eerstelijnspsycholoog, CLB – dat komt volgende keer -, nieuwe tewerkstellingsprojecten. We hebben ook heel wat nieuwe projecten binnengehaald. Dus ik zie ze wel. Het systeem van aanvullende steun, waar we samen mee begonnen zijn vorige legislatuur. Ik ben blij dat dat een status quo is. Status quo in de zin van dat de inhoud, de fond die houden we. We zijn nu bezig met het bekijken van het vademecum om dat nog op een, allé, op voorstel van de diensten zijn er een aantal wijzigingen in. Maar daar voorzien we nog elk jaar heel veel geld voor en we zien ook nog altijd elk jaar een stijging. Dus die status quo, ik volg dat niet.

Dan de vraag van mevrouw Geerts. Ja, ik dacht eerst dat u het had over ja, de systemen in de serviceflats. Maar ik denk dat u bedoelt de thuiszorgdiensten. Vroeger – ik denk vanaf 2000 – hadden we bakjes die verhuurd werden vanuit het Zorgpunt om een soort van personaalalarm. Nu, die bakjes die zijn – en dat was altijd een callcentrum, dat deed het Zorgpunt niet zelf, die de oproep ontving en dan doorschakelde, dus het was eigenlijk enkel het systeem op zich dat wij toen verhuurden – maar de technologie is veranderd. Die bakjes moeten vervangen worden en we zien eigenlijk bij steeds meer mensen, dat zij beroep doen op de mutualiteit. Dat die ook kwalitatieve en betaalbare initiatieven hebben. En we hebben ervoor gekozen, allé of het Zorgpunt heeft ervoor gekozen om die van ons niet meer te vervangen, maar om de mensen toe te leiden en hen ook te helpen tot ze toegeleid zijn bij een andere, bij een mutualiteit bv., die voor hen dan dat bakje voorziet. Want daar gaat het eigenlijk over. Het callcentrum was nooit in onze handen. Nu, ik denk dat thuiszorg één van de belangrijkste, één van de 4 pijlers is, maar ook één van de belangrijke pijlers, zowel in de visie van de hogere overheid als die van ons. Dat is een essentiële taak van het Zorgpunt. En als ge het huidig budget bekijkt, dan zie je dat onze opleg ook steeds meer verschuift van een opleg in het woonzorgcentrum naar een opleg in die thuiszorg. Dus ik denk dat we, allé, woonzorgcentra worden ook correcter gesubsidieerd, thuiszorg niet. Dus ik zie daarin geen enkele afbouw, ook niet in de toekomst. En dan, Jef, ik denk dat een lokaal bestuur nooit alle problemen kunnen oplossen waar mensen mee te maken hebben. Ik denk dat we de problemen soms kunnen milderen. We blijven een andere visie hebben, bv. rond noodopvang. Ik wil dat nog eens herhalen. We hadden ons als doelstelling gesteld van 14 naar 25 noodwoningen. Die hebben we op dit moment. Daarboven gaan we er nog eens 9 extra bouwen. En die 9, dat is voor mij de noodopvang. Ik geloof veel minder in een winteropvang, ik geloof in een lente-/zomer-/herfst- en winteropvang. En niet alleen 's avonds, maar ook in de dag. En het is vanuit die visie, dat we die noodwoningen willen bouwen. Die 25 woningen, die we nu hebben, vertegenwoordigen ook geen 25 mensen. Dat zijn er meer. En die 9 noodwoningen, die we hebben, zullen er ook meer vertegenwoordigen. De correspondentietesten, die gaan in het voorjaar beginnen en ja, ik vind ook dat het langer duurt dan ik dacht, maar we hebben op voorhand gezegd, dat we ons in dat centraal systeem gingen inschrijven. Dat we dat apart niet gingen doen. Voor de rest denk ik dat ik ... Ja, die ligdagprijzen, u weet ook – Maxime heeft er al op geantwoord – maar u weet ook, dat voor de mensen die het niet kunnen betalen en ik denk dat het zo is, dat een aantal mensen hun spaargeld daar voor een stuk voor betalen. Ik denk ook dat mensen sparen voor hun oude dag om die betaalbaar te houden. Dus in die zin zie ik daar ook niet iets verkeerd in.

Maar u weet wel, dat we ik denk een budget van ongeveer 300.000 euro hebben om mensen die het niet kunnen betalen, dat wij het betalen voor hen, wat ze tekortkomen. En het zakgeld, dat dan gegeven wordt, is eigenlijk hoger sowieso dan de wettelijke norm. Ik denk dat dat tegen de 200 of 205 is en dat de wettelijke norm iets van een 130 of zo is. Dus als er daar problemen komen, dan gaan wij altijd bijspringen. Ook voor mensen die niet in een woonzorgcentrum van het Zorgpunt zich bevinden, maar dan moeten de prijzen gelijkaardig zijn of dan moet men bereid zijn om een overstap te maken, zich op de wachtlijst te zetten, tenzij dat daar een situatie is, die aantoonde dat dat eigenlijk niet zinvol is.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Heyrman. Goed, dan ...

MAES: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HEYRMAN: Ik zie eigenlijk niet in, waarom dat wij nu op het niveau van Sint-Niklaas met een probleem, dat zoveel groter is dan Sint-Niklaas, dat wij nu als een masse voor alle mensen die gedupeerd zijn van Sint-Niklaas samen naar de rechter moeten stappen. Wij bekijken nu met iedereen die, dus we bekijken het individueel, proberen wij mensen die nu geen energieleverancier meer hebben, te helpen. En we zijn ook bezig met energiesoepers. Ik denk dat u ook, toen u de vraag gesteld heeft, heeft u een aantal punten opgenoemd. Een aantal ervan deden we al. Maar ik zie het ondersteunen om een juridische, ja, om naar de rechtbank te stappen daartegen, ik zie dat eigenlijk niet als onze taak.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Heyrman. Dan geef ik ... Is het nu terug in volgorde of ... Ja, wie vraagt het woord? Goed, dan zie ik Jos en Kris en Jef. Oké.

DE MEYER: Ja, ik ben al zeker tevreden, dat mijn opmerkingen aangekomen zijn. En ik denk – maar ik zeg het met een knipoog – dat schepen Buysrogge vermoedelijk het hoogste IQ heeft van het schepencollege, aangezien hij mij een wijze man vindt. Waarvoor dank uiteraard, schepen. Iets meer ten gronde. Wat ik vooral wil duidelijk maken, al enkele jaren aan een stuk, niet overdrijven met studies. Ik ga ze niet allemaal overlopen en zeggen welke kan u wel door de administratie en welke niet, maar heel spontaan denk ik bv. als het gaat over externe opdrachten, de opdracht die de VLM gekregen heeft voor het bolleakkergebied, ik denk dat dat perfect kon door onze eigen stedelijke administratie. Het verhuren van de Salons, daar denken we hetzelfde over. We kunnen van mening verschillen en ik kan er nog een stuk of 10 noemen, maar ik heb niet gezegd dat geen enkele studie zinloos is, integendeel. Maar ik pleit voor nuance. Wat ik vooral heb willen duidelijk maken als ik het had over Mr. Rasschaert, dat was zijn grote deskundigheid. En als ik zeg superschepen, dan is het omwille van zijn deskundigheid, maar toch ook wel een beetje omwille van zijn superverloning. En dat is geen miskennen van de kwaliteiten van de schepen van financiën.

Ik ben tevreden, schepen, dat ge zegt dat we voor onze politieke werking sober zijn. Ik heb recent 2 voorbeeldjes gegeven in verschillende commissies van hier zouden we eigenlijk een commissie kunnen hebben of een algemene commissie. Ik herhaal ze even. Als het bv. gaat over de camera's vind ik dat we daar wel eens een specifieke politiecommissie zouden over kunnen hebben. Niet om te pleiten tegen de camera's, maar wel voor alle nuances, voor de risico's en voor alle voordelen gewoon te bekijken en te bespreken, want camera's komen er meer en meer, dat we daar eens een ernstig, volwassen debat over hebben op een politiecommissie. Anderzijds heb ik deze week nog het pleidooi gehouden zoals bv. ook in Beveren gebeurt, dat er een algemene commissie is waar het Zorgpunt besproken wordt. Ja, ik blijf een beetje met het gevoel zitten, dat raadsleden de meest gecontroleerde personen in de stad zijn door het schepencollege dan weliswaar en uiteindelijk zijn het de gemeenteraadsleden die het schepencollege moeten controleren. Dat maar tussendoor. Wat betreft de praatsessies, uiteraard mijn appreciatie voor die praatsessies, maar waar ik het fundamenteel niet mee eens ben, dat is de bemerking van collega Aster Baeck, die zegt die verlopen sereen en een gemeenteraadscommissie voor gemeenteraad dat is politiek gekrakeel. Ja, dat vind ik een beetje een minachting eigenlijk van de democratische instellingen van deze stad. Ik vind niet dat deze raad verloopt als een politiek gekrakeel. Hier zijn verschillende opvattingen, die vertolkt worden en ik denk dat de meesten onder ons – en vermoedelijk iedereen vanuit zijn perspectief – met respect probeert te discussiëren. Ik heb er geen enkel probleem mee, integendeel zelfs, dat datgene wat in de praatsessie verteld wordt, dat dat publiek is. In die zin, wij spreken daar namens een fractie, namens een politieke partij. We hebben onze visie op ontwikkelingen binnen de stad en ik vind het goed, dat burgers daar in kennis van zijn. Als dat allemaal in besloten zittingen moet gebeuren, dan heb ik soms wel vragen “waarom mag men bepaalde elementen niet kennen”. Maar goed, ieder kan zijn visie hebben. Wat betreft de middenstand en mobiliteit, zowel schepen Somers als schepen Hanssens hebben erover gesproken, ik ben het ermee eens dat dit een genuanceerd debat vergt. Maar dat mobiliteit geen invloed heeft op het succes van de middenstand, dat vind ik eveneens onjuist. Wat schepen De Bruyne betreft, als het gaat over inspraak, ik blijf met één dossier of er blijft één dossier zwaar op mijn maag liggen. En dat is de 2e toegang tot de ondergrondse parking. Het stond uitdrukkelijk in het programma van de N-VA, de grootste bestuurspartij. Het stond uitdrukkelijk in de beleidsnota van dit bestuur, die goedgekeurd is. Het was een uitdrukkelijke opdracht voor het bureau, die de markt zou ontwerpen, dat die 2^e toegang er moest komen. Ja, er is dan een advies van een jurylid en het college volgt dat plots en daar gebeurt geen verdere consultatie over, alhoewel het voorgaande wat ik allemaal gezegd heb. Dat vind ik een moeilijke.

Wat betreft het gebouwenpatrimonium, schepen, alles wat u gezegd hebt, is juist en was mij ook bekend. Wij vinden alleen vanuit onze fractie, dat er iets meer ambitie zou mogen zijn en dat het sneller zou mogen gaan. Wat er gezegd is door schepen Callaert en schepen Heyrman over Populierenhof heeft mij niet overtuigd, maar goed, dat terzijde. Ik noteer wel het engagement van schepen Callaert, dat hij in de toekomst op alle politieke vergaderingen waar zijn directeur het woord voert, hij effectief ook aanwezig zal zijn. Ik denk dat dat niet alleen wenselijk, maar noodzakelijk is. Maar ik noteer het engagement. Voorzitter, ik heb het kort gehouden.

VOORZITTER: Dank u wel, Jos. Dan geef ik het woord aan Kris, mijnheer Van der Coelden Kris.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Dat zal nog korter zijn trouwens. Gewoon twee dingen. Allé, eerst en vooral ten opzichte, tegen schepen De Bruyne, het is goed dat hij het risico erkent dat mensen op het stadhuis van allerlei signatuur zich in een bubbel kunnen begeven en vooral geconfronteerd worden met mekaars mening en voortdurend mekaars mening versterken. Alleen ben ik het niet met hem akkoord, niet met hem eens dat de participatietrajecten zoals de stad ze opzet van dien aard zouden zijn, dat ge dat bubbeldekking kunt overstijgen. Als ik hem zelf hoor – en dat was iets nieuws voor mij – dat een stadsbestuur bij het begin van een participatieronde of van een groot dossier een mogelijkhedenkader opstelt. Allé, ik vind dat dat dan wel eens zou mogen worden geëxpliciteerd, zowel naar diegenen die deelnemen aan de participatie als aan de raadsleden die erop staan kijken. Ja, wat dan in een bepaald dossier mogelijk is of niet bespreekbaar is. Als ge dan geconfronteerd wordt met participatiemomenten, waarbij dat er 3 kwartier een toelichting wordt of toelichtingen worden gegeven over een punt en waarbij dat er dan een kwartier à 20 minuutjes de gelegenheid is voor mensen om daar een vraag over te stellen of een opmerking te maken zonder dat dat komt tot een confrontatie van ideeën, zonder dat dat komt tot een tegensprekelijk debat, allé, dat is volgens mij niet de manier waarop dat ge uit die bubbel geraakt en waardoor dat ge geconfronteerd wordt met de veelheid van meningen en van stemmen, die er toch leven in een stad rond grote dossiers, om het even welke naam dat ge erop plakt. Bij schepen Somers en vooral bij schepen Hanssens was ik wel wat getroffen door de frustratie en het stukje bitterheid en ontgoocheling dat er toch in naar voorkwam. Dat verraste mij. En als ik dat dan een beetje probeer te vatten in hun plaats, dan denk ik dat dat voor een deel te maken heeft met teleurstelling over er niet in slagen om de stad te laten evolueren en in een bepaald tempo te laten evolueren naar het beeld dat je voor ogen hebt. En ik kan dat begrijpen.

Allé, ik denk dat we ons al 25 jaar of misschien langer storen aan een fenomeen als leegstand en ons met z'n allen en met nog veel meer mensen als diegene die hier in de raad zitten, afvragen wat eraan kan gedaan worden. Ik ben de zondag nog eens naar Brussel geweest, naar de tentoonstelling van Hockney. Ja, als ge op een zondagnamiddag in Brussel woont of dat nu in het centrum van Brussel is of dat is in Molenbeek of dat is in Schaarbeek, daar leeft iets. Als ge op een zondagnamiddag in Antwerpen loopt, daar leeft iets. Daar zijn mensen, ge voelt die stad leven. Dat is ook in Mechelen het geval. Dat is in Kortrijk het geval. Dat is dan misschien wat meer vergelijkbaar met Sint-Niklaas qua grootte. Maar ge voelt dat daar een vibe is in die stad en ik denk – en dat is geen verwijt, niet aan de mensen die het beleid vertegenwoordigen, niet aan hun voorgangers en niet aan iedereen die in Sint-Niklaas woont – ik denk dat we er al 20 à 25 jaar over praten hoe we Sint-Niklaas ook een vibe kunnen geven, ook een dynamiek kunnen geven, ook een beeldvorming kunnen toekennen van een fijne, dynamische, levendige, jonge, interessante, leuke stad om naartoe te gaan, maar dat we het er heel moeilijk in hebben om dat over te brengen. En ik zeg het, allé, ik wil daar niemand voor met de vinger wijzen. Ik denk dat het wel voor een stuk te maken heeft met ambitie hebben, ambitie hebben en dan een stuk ja, eensgezindheid om die ambitie te delen met een hele hoop mensen die daarin betrokken zijn in dat verhaal. En dat zijn mensen hier op het stadhuis, zowel vanuit de politiek als vanuit de administratie. Dat zijn de vertegenwoordigers van de horeca en van de middenstand in de stad. Dat zijn de mensen vanuit de culturele sector, in de breedste betekenis van het woord. Want een centrumstad, die vandaag interessant is, dat is niet alleen een winkelstad of een horecastad, dat is ook een stad die een culturele component vertegenwoordigt. Allé, dan gaat het ook over de vastgoedsector, want er moet een bereidheid zijn van mensen die daar ook de centen voor hebben om te willen investeren in die stad. Allé, dat zijn een hele hoop van die mensen, die ge moet samenbrengen. En ik weet dat er initiatieven zijn hoor, maar ik kan daar misschien zeggen, probeer daar de participatietrajecten van schepen De Bruyne eens om op alle mogelijke manieren met mensen in discussie te gaan en laat ons proberen voor onszelf de lat hoog te leggen, voor heel de stad en er met zoveel mogelijk mensen de schouders onder te zetten om te geraken waar we samen willen geraken. Maar laat u niet overmannen allé, door het soort frustratie dat ik toch proefde in de tussenkomsten en in de replieken van de twee schepenen en dan vooral van schepen Hanssens. Ik was daarvan verschoten en ook wel een klein beetje in teleurgesteld en verontrust.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. En ik geef het woord aan Jef Maes. Jef?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb 5 puntjes dat ik genoteerd heb, waar ik kort, heel kort wil op reageren. Als ik sprak over de aanvullende personenbelasting en de indirecte belastingen, dan was dat gewoon een vaststelling hé. Dus het zijn gewoon de cijfers, die ons tonen dat daarin een verschuiving is. En dat was geen, geen, ja, vermelding van een taxshift, laat ons zo zeggen. Wat betreft de bibliotheek en de 5,5 miljoen die plots in de begroting verschijnt rond de verkoop van die 2 gebouwen, ja, dat is wel misschien toevallig dat dat net gebeurt op het moment dat men ontdekt dat men eigenlijk 6 miljoen of 5,5 miljoen te weinig heeft voorzien. Dus dat vind ik toch wel zeer merkwaardig. Schepen Hanssens, ik wens u eigenlijk al een zeer rustgevende en goed deugddoende kerstvakantie toe, want wanneer dat u mijn tussenkomst hypocriet noemt – ik wil u dat vergeven hoor – maar ik denk dat u dan niet goed heeft gehoord wat ik heb gezegd en misschien gefrustreerd was inderdaad door andere tussenkomsten over mobiliteit. Maar ik heb geprobeerd rond de zone 30 een evenwichtig ja, beleid voor te stellen. En ik heb nooit in het verleden, als we over die zone 30 hebben gesproken, gezegd dat de vraag was “hoe gaan we dat handhaven”. Integendeel. Ik heb nog tegenover anderen, die daarover de tussenkomst hebben gedaan van “hoe handhaven”, heb ik nog gezegd van ja, dan kan je elke maatregel eigenlijk afschrijven als je van daaruit vertrekt. We hebben het daar trouwens in de wandelgangen nog over gehad. Ik kijk ook trouwens uit naar het contract als we dat in januari bespreken rond de parkeerconcessies. Wat betreft het Zorgpunt, ik vrees dat men met de antwoorden die men geeft, dat men te veel een beetje vanuit cijfers en bestuurszetsels vertrekt en te weinig vanuit de mensen die dat eigenlijk dat ervaren. En dus zowel de zorgkundigen als de mensen die daar als bewoners in de rusthuizen zitten. Ik denk dat men toch als men de ernst van de situatie waarin dat we ons vandaag bevinden, dat het dan toch nuttig zou zijn, dat men met die mensen gaat praten en kijken hoe men dat aanpakt. En natuurlijk, de lokale overheid kan niet alles veranderen en er ligt heel grote verantwoordelijkheid op het niveau van Vlaamse gemeenschap, maar ik begrijp niet waarom dat schepen Callaert in hoofde dan van zijn voorzitterschap van het Zorgpunt niet ingegaan is op mijn vraag rond de halftimes en hoe men dan dat wel leefbaar kan maken. Maar soit, dat was mijn laatste opmerking. Bedankt.

VOORZITTER: Dank u wel, Jef. En dan geef ik ... Ah ja, nog ... Ah neen. Dan geef ik nog het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Collega's, ik wil alle leden van deze raad, die zijn tussengekomen, bedanken voor hun tussenkomst. Ook de schepenen voor hun stevige antwoorden. Het is mij opgevallen, dat dit debat op een zeer serene, hoffelijke manier is gevoerd. Ik heb heel veel nuances gehoord in de tussenkomsten van de woordvoerders van de oppositie.

Bedankt ook natuurlijk voor de steun van de fractievoorzitters van de meerderheid. Ik heb hier en daar ook een aantal puntige tussenkomsten gehoord, zou ik ze durven omschrijven. Maar het was anders en ook de sfeer was anders dan de vorige jaren. Ik vond het vorig jaar al een zeer goed begrotingsdebat, maar ik denk dat we nu kwestie van sfeer, dat het nog een stuk beter is. En inderdaad, die nuance is mij opgevallen. Ik heb ook vanuit de oppositie appreciatie gehoord dus voor het overleg tussen meerderheid en oppositie in de zogenaamde praatsessies. Dat is een formule, denk ik, die verder gebruik verdient. Die ook denk ik tot wat sommigen genoemd hebben een breder gedragen beleid kan leiden, waar wij ook denk ik verder naar de toekomst kijken dan op één of twee jaar. Dus ik denk dat dat een goede zaak is. Hier en daar zijn er wel wat kanttekeningen bijgemaakt, maar geef toe, collega's, de manier waarop er in die praatsessies wordt overlegd, de manier en de tonaliteit die in de commissies en de gemeenteraden wordt gebruikt en de tonaliteit die dan in de media wordt gevoerd, daar is verschil in hé, als u goed begrijpt wat ik bedoel. Collega's, we zitten in een stad, die nog volop in een mutatieproces bezig is. Wij waren, wij zijn, wij waren een stuk al een wat ingedommeld provinciestadje die nu eigenlijk al laat ons zeggen de laatste 10 à 15 jaar bezig is om ja, mee te zijn in de lijst van de centrumsteden in Vlaanderen - en dan laat ik natuurlijk Antwerpen en Gent en ook Brugge en Leuven buiten beschouwing – die daar zijn plaats wil innemen. En dat is een proces, dat vele jaren vergt. Dat is niet van vandaag op morgen met een knip, waarbij je van vandaag op morgen die stad ineens een nieuwe look geeft, een nieuwe eigenheid geeft en waarbij zowel het ruimtelijke, het aspect van mobiliteit, maar ook het sociale en het stedelijk weefsel in de sociale betekenis van het woord, ja, opnieuw moet zich laten ontwikkelen. En natuurlijk, in de moeilijke omstandigheden, we zitten met een samenleving die enorm veranderd is, als je eens kijkt hoe Sint-Niklaas 20 à 30 jaar geleden er uitzag in alle opzichten en vandaag, dan zie je dat de stad enorm veranderd is en zet dat tegen een veranderde internationale samenleving met ook de internationale spanningen die er zijn, klimaatproblemen, de laatste 2 jaar natuurlijk ja in de hand gewerkt door de hele coronacrisis, zitten we met een samenleving dus waar heel veel onzekerheid heerst, waar heel veel ja, mensen met vragen zitten, waar heel veel angst ook is voor de toekomst. En soms zijn mensen ja, denken dat ze gelukkiger zijn met de onzekerheden van vandaag dan de verwachtingen naar de toekomst, die andere vragen oproepen. Midden die lokale en nationale en internationale context proberen wij als stadsbestuur – meerderheid en oppositie samen – om een beleid uit te stippelen, zodanig dat de leefbaarheid van onze stad en van iedereen die hier werkt, die hier onderneemt, die hier naar school gaat, die hier uitgaat, die hier op bezoek komt, ja, het zo goed mogelijk is. En dat is natuurlijk een heel grote uitdaging.

En ik zeg het nog eens, de coronacrisis met alle in de eerste plaats gezondheids-, maar ook sociale en financiële gevolgen van dien, ja, die maken het er niet makkelijker op. En de schepen van financiën heeft ook geschetst ja, hoe wij proberen en er ook in slagen mogen we zeggen, in die moeilijke omstandigheden op financieel vlak, maar ook op beleidsmatig vlak op koers te blijven. En dan is het toch wel een hele prestatie – en ik moet daarvoor onze administratie, maar ook ons college en in het bijzonder ook de schepen van financiën en de financiële directeur bedanken – dus dat in die moeilijke omstandigheden, die onvoorspelbaar waren 2 jaar geleden, dat we er toch in slagen. Wij blijven op koers, slagen erin om onze grote projecten – en men kan zeggen ja, dat zijn prestigeprojecten, ik zeg nee, dat zijn noodzakelijke projecten en dat zijn projecten in de openbare ruimte rond openbare gebouwen, waar de stad en de stad alleen natuurlijk verantwoordelijk voor is – wij moeten dat doen om een stukje in de richting van wat Kris Van der Coelden zei, ja, als centrumstad onszelf een positie, een positie te geven die we als centrumstad in Vlaanderen verdienen en ook moeten verder ambiëren. Wij slagen erin om op koers te blijven en tegelijkertijd ook onze financiën gezond te houden, ons personeel in dienst te houden en ook ervoor te zorgen dat diegenen die ons nodig hebben als stad, diegenen die het moeilijker hebben, dus dat die niet aan hun lot worden overgelaten. Onze slogan is inderdaad “iedereen mee” en “iedereen hoort erbij”. Wij moeten inspanningen doen om die uitgestoken hand te blijven uitsteken en we verwachten natuurlijk ook dus dat die hand, die wordt aangereikt, dat die ook wordt vastgenomen. Frans Wymeersch heeft een aantal schrijnende toestanden geschetst in zijn tussenkomst. Dat is inderdaad heel schrijnend, maar het is een kwestie van natuurlijk, dat er tijdig, tijdig natuurlijk wordt gesignaleerd naar een school toe, naar een sociale organisatie toe, naar het OCMW, naar de stad toe. En dan denk ik, als dat tijdig gebeurt, dat er niemand achter wordt gelaten. Collega's, iedereen nog eens bedankt voor de tussenkomsten, voor de sfeer van dit debat. En ik vraag dan ook aan de voltallige raad en zeker en vast aan de leden van de meerderheid, wanneer wij straks tot de stemming overgaan, om de goedkeuring te geven aan de voorgestelde punten. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, burgemeester. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemmingen. Punt 2, meerjarenplan Zorgpunt Waasland, aanpassing 2021, goedkeuring. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken.

BURGEMEESTER: Ja, ja, we beginnen met de OCMW-raad.

VOORZITTER: Ja, wie stemt voor? Dat is de meerderheid en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Dat is Vooruit, dat is PVDA ...

PANNECOUCKE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja? Ah ja, oké. Dus de voltallige oppositie is tegen. Punt 3, meerjarenplan 2020-2025 voor stad en OCMW, aanpassing nr. 4 OCMW, lijst nominatieve subsidies, goedkeuring. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is Vooruit, dat is PVDA en CD&V. Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 4, meerjarenplan 2020-2025 voor stad en OCMW, aanpassing nr. 4 en vaststelling kredieten 2022, aandeel OCMW, goedkeuring. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige oppositie. Punt 5, verrichtingen die niet worden beschouwd als zijnde van dagelijks bestuur, boekjaar 2022, goedkeuring. En ik zie een tussenkomst van de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, we zullen ons onthouden en de elementen hebben we gegeven op het fractieleidersoverleg.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn Vooruit, CD&V en PVDA. Dan sluit ik bij deze de raad voor maatschappelijk welzijn ...

---ooOoo---